ពាក្យពេចន៍មេត្រី

រៀបរៀងដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា

ខ្ញុំបាទ ប៊ុត សាវង្ស

មកដល់កូនជាទីស្រឡាញ់

≈≈≈≈≈≈≈≈≈

សេចក្តីល្អ និងសេចក្តីចម្រើនរបស់កូន ម៉ែឪមិនធ្លាប់មានការប្រាថ្នាអាក្រក់ និងមិនធ្លាប់មានការច្រណែនម្តងណាឡើយ ព្រោះក្នុងបេះដូងរបស់ម៉ែឪមានតែសេចក្តីប្រាថ្នាល្អ សេចក្តីស្រឡាញ់ និងការគ្រប់គ្រងគ្រប់ពេលទាំងអស់ មិនមានចន្លោះទុកសម្រាប់ឱ្យការប្រាថ្នាអាក្រក់ និងការច្រណែនឋិតនៅផងឡើយ ។

ទឹកចិត្តស្រឡាញ់របស់ម៉ែឪទៅលើកូន មិនមានកំណត់ទីបំផុត ជាសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏បរិសុទ្ធ ។

ម៉ែឪមិនជាទុក្ខ ឬខ្មាសគេអ្វីឡើយ ដែលមានកូនជាមនុស្សក្រនូវទ្រព្យសម្បត្តិនោះ ប៉ុន្តែ ម៉ែឪជាទុក្ខនិងខ្មាសគេជាទីបំផុត បើថាកូនជាមនុស្សអាក្រក់ ។

ម៉ែឪមានសេចក្តីសុខ រីករាយក្នុងចិត្ត ព្រោះបានឃើញកូនៗមានសេចក្តីចម្រើនក្នុងជីវិត មានការងារល្អ

មានគ្រួសារកក់ក្ដៅ ហើយជាពិសេសខ្លាំងណាស់នោះ គឺម៉ែឳមាននូវសេចក្ដីសុខដ៏ក្រៃលែង ព្រោះបានឃើញកូនជាមនុស្សល្អ ។

ម៉ែឳមិនមែនជាទេវតា តែក្រៃលែងជាងទេវតាទៅទៀត មិនមែនព្រះព្រហ្ម តែក្រៃលែងជាងព្រះព្រហ្មទៅទៀត ព្រោះម៉ែឳឱ្យសេចក្ដីស្រឡាញ់ដល់កូនដ៏ក្រៃលែង និងឱ្យនូវអ្វីដែលទេវតាឥន្ទព្រហ្មឱ្យមិនបាន នោះគឺជីវិត ។

ម៉ែឳប្រាថ្នាឱ្យជីវិតកូនទាំងអស់មានតម្លៃ មានភាពភ្លឺស្វាង និងមានសេចក្ដីសុខ ទើបម៉ែឳព្យាយាមពន្យល់កូនទូន្មានកូន ដូច្នេះ ត្រូវកូនយកចិត្តទុកដាក់អាននូវសៀវភៅ « ពាក្យពេចន៍ម៉ែឳ »នេះ ដោយល្អ ត្រូវគិតឱ្យយល់នៅក្នុងសេចក្ដីនីមួយៗ ហើយបដិបត្តិតាមឱ្យបានល្អជាទីបំផុត សេចក្ដីចម្រើននឹងមានដល់កូនជាពិតប្រាកដ ។

ពីបំណាចល្អបរិសុទ្ធរបស់ម៉ែឳ

បាត់ដំបង ថ្ងៃ១៥កើត ខែកត្ដិក

ព.ស.២៥៤៨

សារបណ្ណ

≈≈≈≈≈≈≈

ឈ្មោះអត្ថបទ ទំព័រ

-មកដល់កូនជាទីស្រឡាញ់ ....ក

១-ការពិតក្នុងចិត្ត ១

២-គ្រួសារកក់ក្តៅ ៤

៣-ឈឺចាប់ក្នុងចិត្ត ៧

៤-កំពូលប្រាថ្នារបស់ម៉ែឪ ៩

៥-កូនត្រូវជាមនុស្សស្មោះត្រង់ ១១

៦-គុណនៃសេចក្តីលំបាក ១៣

៧-ទឹកចិត្តមានតម្លៃជាងទឹកប្រាក់ ១៦

៨-រក្សាសម្តី ១៨

៩-ចិត្តមួយថ្លើមមួយ ២១

១០-ព្រមលង់ខ្លះល្អណាស់កូន ២៤

១១-ឱ្យអភ័យ ២៧

១២.មិត្តសម្លាញ់រហូតក្នុងជីវិត ៣០
១៣.សម្បត្តិមនុស្សល្អ ៣៣
១៤.ការក្រែងចិត្ត ៣៦
១៥.ប្រយ័ត្នពាក្យផ្អែម ៣៩
១៦.សរសើរនិន្ទាជាខ្យល់មាត់ ៤២
១៧.សម្លឹងមនុស្សល្អឬអាក្រក់ ៤៤
១៨.ថ្នាំរក្សាចិត្ត ៤៦
១៩.ការគ្រប់គ្រងចិត្តមនុស្ស ៤៩
២០.ការទទួលខុសត្រូវ ៥២
២១.ឱកាសមាស ៥៥
២២.កុំត្រចៀកស្រាល ៥៧
២៣.ការប្រើមនុស្ស ៥៩
២៤.របៀបវិន័យ ៦២
២៥.ការចចេសរឹងរូស ៦៥
២៦.ចិត្តចង្អៀតនិងចិត្តទូលាយ ៦៨
២៧.កុំយកតម្រាប់តាមគេ ៧១

២៨_តស៊ូអត់ធន់ទោះធ្ងន់ឬស្រាល ៧៤
២៩_គូតស៊ូដ៏ពិតប្រាកដ ៧៧
៣០_ក្តួតចេញមកទើបបានធួរ ៨០
៣១_ភ្លើងចង្រ្កាន ៨៣
៣២_គិតអ្វីឱ្យវែងកុំបែងខ្លី ៨៦
៣៣_ការត្រៀមខ្លួនទុកជាមុន ៩០
៣៤_ទឹកចិត្តពិតជាសំខាន់ ៩៣
៣៥_ទប់ទល់ជាមួយទុក្ខ ៩៦
៣៦_ស្គាល់មុខតែមិនស្គាល់ចិត្ត ៩៩
៣៧_ចិត្តយើងចិត្តគេ ១០២
៣៨_គិតសិនសឹមនិយាយ ១០៥
៣៩_មនុស្សចិត្តខ្វាក់ ១០៨
៤០_ដួលហើយត្រូវក្រោក ១១១
៤១_ស្រឡាញ់វែងឱ្យកាត់ ស្រឡាញ់ខ្លីឱ្យត ១១៤
៤២_ហាត់ឱ្យ ច្រើនជាងហាត់សូម ១១៨
៤៣_ត្រូវប្រើប្រាក់ កុំឱ្យប្រាក់ប្រើ ១២១

៤៤_គំនុំសងសឹក ១២៤
៤៥_ទូន្មានចិត្តបាន ទើបនៅជាសុខ ១២៧
៤៦_មនុស្សដែលគេទុកចិត្ត ១៣០
៤៧_ការមិនប្រកាន់ខ្លួន ១៣៣
៤៨_មនុស្សដែលស្រឡាញ់យើងពិត ១៣៦
៤៩_សុខភាពរាងកាយ ១៣៩
៥០_សុខភាពរបស់ចិត្ត ១៤២
៥១_បរិស្ថាន ១៤៥
៥២_ប្រដៅខ្លួនឯងឱ្យបាន.............................១៤៨
៥៣_អានខ្លួនឯងឱ្យដឹង ១៥១
៥៤_ប្រឹងខ្លួនឯងឱ្យដល់ ១៥៤
៥៥_សេចក្ដីប្រកាន់ ១៥៧
៥៦_យកឈ្នះគ្នាដោយហេតុផល ១៦០
៥៧_សតិនាំ បញ្ញាតាម ១៦៣
៥៨_ជីវិតមានតម្លៃ ១៦៧
៥៩_មនុស្សយើង សំខាន់សម្រាប់ខ្លួនឯងណាស់ ...១៦៩

៦០_ខ្លួនជាទីស្រឡាញ់នៃខ្លួនឯង ១៧១

៦១_សុខឬទុក្ខកើតពីគំនិតខ្លួនឯង ១៧៣

៦២_ទានិងមាន់ ១៧៥

៦៣_ទឹកហូរគ្មានត្រឡប់ ១៧៧

៦៤_ផ្លែកើតរមាស់អង្កែស៊ី ១៧៩

៦៥_ក្បាលពស់កន្ទុយពស់ ១៨១

៦៦_មច្ចុរាជ_ម្ចាស់មាន់_មាន់ ១៨៣

៦៧_បន្ទា ១៨៥

៦៨_ឆ្នា ១៨៧

៦៩_ល្អផ្សេងគ្នា ១៨៨

៧០_ធ្វើបុណ្យយកមុខ ១៨៩

៧១_ទាន.......................................១៩០

៧២_សីល ១៩១

៧៣_ភាវនា ១៩២

៧៤_ការគោរពឱនលំទោន ១៩៣

៧៥_ការជួយខ្នះខ្នែងក្នុងការងារ ១៩៤

៧៦_ការជូនបុណ្យ ១៩៥

៧៧_ការទទួលបុណ្យ ១៩៦

៧៨_ធម្មទាន ១៩៧

៧៩_ការស្តាប់ធម៌ ១៩៨

៨០_ការយល់ត្រូវ ១៩៩

≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈

សព្វទានំ ធម្មទានំ ជិនាតិ

ធម្មទាន ឈ្នះអស់ទានទាំងពួង។

សព្វរសំ ធម្មរសោ ជិនាតិ

រសនៃព្រះធម៌ ឈ្នះអស់រសទាំងពួង ។

សព្វរតឹ ធម្មរតិ ជិនាតិ

សេចក្តីត្រេកអរក្នុងធម៌ ឈ្នះអស់សេចក្តីត្រេកអរទាំងពួង។

តណ្ហក្ខយោ សព្វទុក្ខំ ជិនាតិ

ការអស់ទៅនៃតណ្ហា ឈ្នះអស់ទុក្ខទាំងពួង ។

១-ការពិតក្នុងចិត្ត

កូនជាទីស្រឡាញ់

ឥឡូវនេះ កូនធំហើយ ល្មមអាចយល់ដឹងនូវរឿងរ៉ាវរបស់ជីវិតបាន បើមិនច្រើនក៏ខ្លះៗដែរ ។ កូនគង់តែបានដឹងហើយថា ឪពុកម្ដាយស្រឡាញ់កូនច្រើនប៉ុនណា កូនប្រៀបបីដូចជាកែវភ្នែក ឬថ្លើមប្រមាត់របស់ម៉ែឪដូច្នោះឯង ។

ឪពុកម្ដាយនឿយហត់ក្នុងការងាររាល់ថ្ងៃនេះ កូនក៏ដឹងដែរថាគឺដើម្បីកូនគ្រប់គ្នា បើសម្រាប់តែមាត់ពីរ ក្រពះពីររបស់ឪពុកម្ដាយទេនោះ ឪពុកម្ដាយមិននឿយហត់ដូច្នេះទេ ។ ដែលពោលយ៉ាងនេះ មិនមែនចង់រំលឹក គុណហើយប្រាថ្នានូវការតបស្នងអ្វីក្រៅអំពីចង់ឱ្យកូនជាមនុស្សល្អនោះឡើយ ។

តាមពិត ម៉ែឪត្រូវការអ្វីៗច្រើនយ៉ាងពីកូនមែនគ្រាន់តែនិយាយមិនចេញ ហាក់ដូចជាទឹកលិចដល់មាត់

អ្វីចឹងឯង ។ ចូរកូនដឹងចុះ សូម្បីមាតាបិតាទាំងឡាយមានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើនលើសពីការប្រើប្រាស់ទៅទៀតក៏ដោយ តែក៏នៅប្រាថ្នាចង់បានជំនូន ចង់បានរបស់ដែលកូនឱ្យដែរ ទោះបីរបស់នោះមិនសូវល្អ មិនសូវថ្លៃ ប្រៀបនឹងរបស់ដែលឪពុកម្ដាយមានមិនបានក៏ដោយ ឱ្យតែថា ជារបស់ដែលកូនជូនហើយ ឪពុកម្ដាយសប្បាយចិត្ត ។ កាលដែលកូនមាននំ មានផ្លែឈើយកមកជូននោះ ឪពុកម្ដាយឆ្អែតស្រេចហើយក៏ដោយ ក៏នៅតែទទួលពិសាដោយពេញចិត្តពិតៗ ។ សម្លៀកបំពាក់ដែលកូននាំមកជូន ទោះជាមិនស្អាតក៏ដោយ ក៏មាតាបិតាស្លៀកពាក់ដែរ ដើម្បីបង្ហាញកូនយកចិត្តកូន ។ ទោះជាកូនមិនមានអ្វីមកជូនសោះ ដោយគ្រាន់តែកូនបង្ហាញមុខ ហើយមានដៃទាំងពីរសំពះថ្វាយបង្គំប៉ុណ្ណឹង ម៉ែឪក៏ពេញចិត្តណាស់ទៅហើយ ។

នេះជាបំណងប្រាថ្នា ដែលមានក្នុងចិត្តរបស់ឪពុកម្ដាយគ្រប់គ្នា ពោលគឺចង់ឱ្យកូនជាមនុស្សល្អ គិតល្អ ធ្វើ ល្អ និយាយល្អ ដឹងគុណ ដឹងទោសទៅតាមសេចក្ដីពិត ប៉ុន្តែ

ឱ្យម៉ែឪហាមាត់ប្រាប់កូនថា ថ្វាយបង្គំមក ទិញផ្លែឈើល្អៗឱ្យមក...យ៉ាងម៉េចរួចទៅ ម្ល៉ោះហើយមាតាបិតាខ្លះបានបិទភ្នែកលាចាកលោកនេះទៅ ទាំងដែលមិនធ្លាប់បានឃើញកូនក្រាបសំពះខ្លួនម្ដងផង ។

ពាក្យពេចន៍ម៉ែឪត្រូវកូនចាំ បណ្ដាំទឹកចិត្តពិតពាក្យព្រហ្ម
ពាក្យប្រាជ្ញពីព្រេងម៉ែឪផ្ដុំ និយមព្រះពុទ្ធវិសុទ្ធពេចន៍ ។
អរុណពណ៌មាសជះរស្មី សម្ដីម៉ែឪត្រូវរំលេច
រំលឹកចាំៗកុំឱ្យភ្លេច ពាក្យពេចន៍ដូចថ្ងៃថ្លៃដូចមាស ។
ទីបលោកល្អស្រស់ព្រោះសុរិយា មាតាបិតាគឺជាព្រះ
ជាដួងសុរិយាយាត្រារះ កូនត្រូវសំពះទិសបូព៌ា ។
ទិសបូព៌ាមានន័យបុព្វការី បង្កើតប្រុសស្រីពេញពសុធា
ពាក្យពេចន៍ម៉ែឪត្រូវដូចជា សុរិយាក្នុងគ្រាបំភ្លឺលោក ។

២-គ្រួសារកក់ក្តៅ

កូនជាទីស្រឡាញ់

ពាក្យថា **គ្រួសារ** ជាពាក្យដែលមានសេចក្តីឬអត្ថន័យច្រើន គឺសំដៅដល់ការស្រឡាញ់ ភាពកក់ក្តៅ ភាពនៃត្រកូលតែមួយជាមួយគ្នា ។ល។ នៅប្រទេសខាងលិច ភរិយាតែងយកត្រកូលប្តីមកប្រើ ហើយតែងហៅគ្នាថា «អ្នកផ្ទះខ្ញុំ» ឬគ្រួសារខ្ញុំជាដើម ។

សម័យដែលកូននៅក្មេងៗ យើងនៅរួមគ្នាជាគ្រួសារ មានសំឡេងសើចសប្បាយ មានសំឡេងរត់ប្រឡែងគ្នា បរិភោគអាហាររួមគ្នា និងធ្វើអ្វីៗជាមួយគ្នា មានភាពរស់រវើក ។ ឪពុកម្តាយ សូម្បីធ្វើការហត់នឿយអស់កម្លាំងយ៉ាងណាក៏ដោយ លុះមកដល់ផ្ទះហើយគ្រាន់តែឃើញមុខកូនៗ រត់មកទទួល ជួយកាន់ជួយទទួលយករបស់របរ និងសាកសួរពីការហត់នឿយប៉ុណ្ណឹង ម៉ែឪក៏បាត់អស់នូវការហត់នឿយទៅហើយ ។ មាតាបិតាឃើញកូនញ៉ាំបាន គេង

លក់ក៏សប្បាយចិត្ត ទាំងអស់នេះឯងណាំកូន ដែលគេថាគ្រួសារមានភាពកក់ក្ដៅនោះ ។

ឥឡូវនេះកូនក៏បានធំៗអស់ហើយ កូនអើយធ្វើជាបងជាប្អូនគ្នា កូនត្រូវតែចេះស្រឡាញ់គ្នា ។ សាច់ឈាមជាមួយគ្នា យ៉ាងណាៗក៏កាត់មិនបាន ពាក្យចាស់ពោលថា «កាត់ទឹកមិនដាច់ កាត់សាច់មិនបាន» ដូច្នេះចូរកូនកុំស្អប់ខ្ពើម កុំកំណាញ់ កុំច្រណែន ឬខឹងក្រោធគំនុំគុំកួនអ្វីដល់គ្នាឡើយ កូនត្រូវជួយគ្នា និងមើលថែគ្នាវិញទើបបានល្អ ។

បានមកធ្វើជាបងប្អូននឹងគ្នាហើយ ស្រាប់តែមកឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា វាជារឿងដែលគួរឱ្យខ្មាសអៀនណាស់កូនអើយ មនុស្សល្អគេមិនឈ្លោះទាស់ទែងគ្នាដូច្នេះឡើយ ម្យ៉ាងទៀតកូនត្រូវគិតដល់ទ្រូងម្ដាយទ្រូងឪពុកផង ណាំកូនណាំ ។ គិតដល់ពេលដែលកូននៅតូចៗ ឈ្លោះគ្នាហើយក៏ល្អនឹងគ្នាវិញ លេងចូលគ្នាវិញដូចដើម ភ្លេចរឿងដែលកន្លងទៅអស់ ហើយស្រឡាញ់គ្នា ព្រមព្រៀងគ្នាមានអ្វីធ្វើក៏ជួយធ្វើគ្នា ។ ល្អណាស់កូន មានរឿងខ្លះៗ

កាលកូននៅពីតូចនោះ កូនគួរសិក្សាតាម បើកូនគិតថា កូនធំហើយ កូនមិនភ្លេចរឿងដែលទាស់ចិត្តដូចកាលកូននៅពីក្មេងទេ តែកូនត្រូវកុំប្រកាន់គ្នា ។ កូនអើយ ស្វាមីអាចរកថ្មីបាន ភរិយាអាចរកថ្មីបាន កូនក៏អាចរកថ្មីបានដែរ តែបងប្អូនរកមិនបានទៀតឡើយ មានប៉ុនណាក៏ប៉ុណ្ណឹង កាលកាត់បង កាត់ប្អូន ក៏ដូចគ្នានឹងការកាត់សាច់ កាត់ឈាមរបស់ម៉ែរបស់ឪដែរណា៎កូន ។

គ្រួសារកក់ក្ដៅ ម៉ែឪកូនចៅ ត្រូវនៅក្នុងធម៌
មិនតាមកិលេស ចេះរស់ក្នុងពរ អាយុបវរ
គុណធម៌ក្នុងចិត្ត ។

៣-ឈឺចាប់ក្នុងចិត្ត

កូនជាទីស្រឡាញ់

ពេលខ្លះឪពុកម្ដាយបានធ្វើអ្វី ឬនិយាយអ្វីជាមួយកូនខ្លាំងហួស អាចធ្វើឱ្យកូនមិនពេញចិត្ត ប៉ុន្តែចូរកូនយល់ថា ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយឪពុកម្ដាយគិតគូរដល់កូនណាស់ ស្រឡាញ់ណាស់ គឺកូននៅតែជាកែវភ្នែក ជាបេះដូងរបស់ម៉ែឪជានិច្ច ។

នៅពេលដែលកូនសម្លឹងមើលឪពុកម្ដាយ ដោយក្រសែភ្នែកខឹងស្អប់ ឬមិនចូលចិត្ត ហាក់ដូចឪពុកម្ដាយជាអ្នកដទៃទៀតនោះ ឪពុកម្ដាយតូចចិត្ត ហើយឈឺចាប់ណាស់ ។ អ្នកដទៃគេមាក់ងាយ ឬយល់ខុសមកលើឪពុកម្ដាយ ក៏ឪពុកម្ដាយមិនមែនញាប់ញ័រក្នុងចិត្ត ដូចជាកូនរបស់ខ្លួនមកមាក់ងាយ ឬយល់ខុសលើឪពុកម្ដាយឡើយ ។ បើកូនខឹងក្រោធចំពោះម៉ែឪ ព្រោះកូនមិនពេញចិត្ត ឬទាស់ចិត្តក្នុងរឿងអ្វីដែលម៉ែឪបានធ្វើទៅហើយនោះ ម៉ែឪ

ល្មមអាចទ្រាំបាន   ប៉ុន្តែបើខឹងក្រោធព្រោះកូនមិនយល់ដល់ទឹកចិត្តដ៏ពិតប្រាកដរបស់ម៉ែឪវិញនោះ   ឪពុកនិងម្ដាយត្រូវខូចចិត្តនិងឈឺចាប់ក្នុងដើមទ្រូងយ៉ាងក្រៃលែងណាំកូន ។

សន្តានហឫទ័យនៃព្រះអរហន្ត   មកលើពួកជនហ្មត់ចត់យ៉ាងណា
ទឹកចិត្តម៉ែឪលើបុត្រធីតា   ហ្មត់ចត់អស្ចារ្យក៏យ៉ាងនោះដែរ ។
ចូរកូនទាំងឡាយកុំវាយតម្លៃ   ទឹកចិត្តប្រពៃនៃពុកនិងម៉ែ
ឱ្យស្មើនឹងទ្រព្យឬស្មើប្រាក់ខែ   ព្រោះថាឪម៉ែជាព្រះអរហន្ត ។
នៅក្នុងលោកនេះពុំមាននរណា   ចិត្តគិតប្រាថ្នាមេត្តាពេកពន់
លើកូនប្រុសស្រីមានន័យគុណធ្ងន់   ឱ្យដូចអរហន្តមាតាបិតា ។
បើកូនស្វែងរកអង្គព្រះអរហន្ត   ដើម្បីបន្ទន់ឱនក្រាបសិរសា
កូនត្រូវនឹកដល់មាតាបិតា   ព្រះអរហន្តាឋិតនៅក្នុងផ្ទះ ។
មាតាបិតាចិន្តាបរិសុទ្ធ   ស្ម័គ្រស្មោះលើបុត្រសុទ្ធចិត្តត្រង់លះ
កម្លាំងកាយចិត្តជីវិតប្រាក់មាស   ចិត្តល្អដូចព្រះវេស្សន្តរក្សត្រា ។

៤-កំពូលប្រាថ្នារបស់ម៉ែឪ

កូនជាទីស្រឡាញ់

កូននៅមិនទាន់ដឹងដល់សេចក្ដីប្រាថ្នាថ្នាក់កំពូលរបស់ម៉ែឪ គឺម៉ែឪគ្រប់គ្នាវេលាដែលមានជំងឺ រមែងត្រូវការឃើញមុខកូនរបស់ខ្លួនមកប្រណិប័តន៍ មកមើលថែនៅជិតនៅក្បែរសាកសួររឿយៗ នោះឯងណាំកូន គឺជាថ្នាំវិសេស ដែលធ្វើឱ្យឪពុកម្ដាយឆាប់ជាសះស្បើយ ។ ក្រៃលែងណាស់ទៅទៀត គឺនៅពេលដែលខ្លួនចាស់ជរាជួយអ្វីខ្លួនឯងមិនបាន រមែងត្រូវការកូនជាទ្វេគុណ ជាត្រីគុណ ។ សូម្បីដឹងថាកូនរបស់ខ្លួនមានធុរៈមមាញឹក មានការងារដែលត្រូវធ្វើច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់ មិនសូវមានពេលទៅមកយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ម៉ែឪនៅតែអត់ទ្រាំមិនបានដែរ គឺនៅតែប្រាថ្នាឃើញកូន ហើយប្រាថ្នាឱ្យកូនមកមើលថែជានិច្ច ។

ឪពុកម្ដាយគ្រប់គ្នា ក្រៅអំពីប្រាថ្នាឱ្យកូនយកចិត្ត

ទុកដាក់មើលថែខ្លួនហើយ នៅមានសេចក្តីប្រាថ្នាជាទីបំផុតម្យ៉ាងទៀត គឺចង់ឃើញកូនមានសេចក្តីចម្រើននិងមានសេចក្តីសម្រេចក្នុងជីវិត មានជីវិតរុងរឿងសម្បូណ៌ទៅដោយសេចក្តីសុខ។ បើកូនបានសមតាមសេចក្តីប្រាថ្នាឪពុកម្តាយគ្រប់គ្នានឹងមិនច្រណែនជាមួយកូនឡើយ ញាប់ញ័រក្នុងចិត្តតែម្យ៉ាង ត្រង់ដែលមិនបានឃើញកូនដល់នូវសេចក្តីសម្រេចក្នុងជីវិតរបស់កូននោះ ។ ដែលឪពុកម្តាយព្រមលំបាកក្នុងការចិញ្ចឹមកូនរហូតមក ក៏ដើម្បីជ្រោមជ្រែងកូន ឱ្យបានសម្រេចសមតាមបំណងប្រាថ្នានោះឯងបើបានឃើញកូនជាមនុស្សល្អ មានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់មានការចេះដឹង ជាមនុស្សឆ្លាត មានការងារធ្វើជាជំហរនៃជីវិត និងបានជួបប្រសព្វនូវសេចក្តីសម្រេច ឪពុកម្តាយគ្រប់គ្នាក៏ភ្លេចអស់នូវការនឿយហត់ទៅហើយដែរ ។

ចូរកូនគ្រប់គ្នា កុំធ្វើឱ្យម៉ែឪខកចិត្តខុសសង្ឃឹមឡើយ ។

៥-កូនត្រូវជាមនុស្សស្មោះត្រង់

កូនជាទីស្រឡាញ់

ការស្មោះត្រង់ ប្រៀបបីដូចជាទឹកសម្រាប់ស្រោចដំណាំមិនឱ្យស្វិត យ៉ាងណា ជីវិតពិតជាស្រស់បំព្រងព្រោះភាពស្មោះត្រង់របស់ខ្លួន យ៉ាងនោះឯង ។

មនុស្សយើងនៅជាមួយអ្នកណា ធ្វើការងារជាមួយអ្នកណា ក៏គួរតែស្មោះត្រង់ជាមួយអ្នកនោះ ថែមទាំងស្មោះចំពោះការងារ និងស្មោះចំពោះពាក្យនិយាយរបស់ខ្លួនឯងទៀតផង ។

ការស្មោះត្រង់នោះ ក៏គឺជាការពិតប្រាកដក្នុងចិត្តមាត់ពោលស្ដីអ្វីៗជាសម្ដីផ្កា អ្នកណាៗក៏ចូលចិត្ត ជាពាក្យពិតត្រង់ជាមួយចិត្ត ត្រង់ជាមួយការងារ ។

កូនប្រុសស្រី ត្រូវតែតម្កល់ខ្លួនឱ្យមាំនៅក្នុងសេចក្ដីស្មោះត្រង់ គឺត្រង់ទៅត្រង់មក ធ្វើអ្វីៗក៏ចាប់យកការស្មោះត្រង់ជាទីតាំង សូម្បីបានផលប្រយោជន៍ជាទ្រព្យសម្បត្តិ

តិចតួចក៏ដោយ ក៏កូនកុំបោះបង់ចោលនូវសេចក្តីល្អបែបនេះឱ្យសោះ ។ អ្នកណា គេយល់ថា ការវៀចវេរ ឬការយកប្រៀបលើអ្នកដទៃ ទើបជាសេចក្តីឆ្លាត ក៏ស្រេចតែអ្នកនោះទៅចុះ បើគេថាកូនជាមនុស្សល្ងង់ ឬភ្លើ កូននៅតែជាកូនឆ្លាតរបស់ពុកម៉ែដដែល ព្រោះមនុស្សឆ្លាតទើបចេះជួយខ្លួនឯងឱ្យផុតពីបាបកម្ម ។ បើកូនមិនស្មោះត្រង់ ហើយទៅធ្វើខុសក្នុងរឿងអ្វីមួយនោះ ត្រូវគេចាប់បាន អ្នកដែលថាយើងស្មោះត្រង់គឺល្ងង់ ឬអ្នកដែលញុះញង់ឱ្យកូនទៅធ្វើខុសនោះ គេមិនបានមកជួយកូនឡើយ កូនត្រូវទទួលទោសតែម្នាក់ឯង តែបើកូននៅតែធ្វើការដោយស្មោះត្រង់ល្អពិតៗ មុនដំបូងកូនអាចលំបាកកាយ តែសប្បាយចិត្ត រួចហើយក្នុងកាលជាខាងក្រោយ គឺកូនមិនត្រូវបានទទួលនូវទុក្ខទោសអ្វីរហូតតទៅ ។

៦_គុណនៃសេចក្ដីលំបាក

កូនជាទីស្រឡាញ់

ឪពុកម្ដាយ ក៏ដូចគ្នានឹងមនុស្សទាំងឡាយឯទៀតដែរ គឺក្រៅអំពីមិនត្រូវការឱ្យខ្លួនឯងលំបាកហើយ នៅមិនត្រូវការឱ្យកូនរបស់ខ្លួនមាននូវសេចក្ដីលំបាកផងទៀត ។ មិនមានម៉ែឪណា ដែលប្រាថ្នាឱ្យកូនខ្លួនឯងក្រីក្រលំបាកតោកយ៉ាកឡើយ ប៉ុន្តែពេលខ្លះ កូននៅតែមានសេចក្ដីលំបាក ព្រោះឪពុកម្ដាយមិនអាចធ្វើឱ្យកូនសុខសប្បាយបានគ្រប់យ៉ាងនោះឯង ។

ក្នុងសេចក្ដីនេះ កូនត្រូវចាំទុកថា សេចក្ដីលំបាកនោះវាមិនមែនអាក្រក់ មានពិសកាចសាហាវ ធ្វើឱ្យមនុស្សយើងទុក្ខលំបាកទៅតែម្យ៉ាងនោះទេ ។ បើយើងសម្លឹងមើលក្នុងការសិក្សា ឬមើលក្នុងផ្នែកមួយផ្សេងទៀត សេចក្ដីល្អ ឬប្រយោជន៍នៃការលំបាកនោះៗក៏អាចប្រព្រឹត្តទៅបាន គឺសេចក្ដីលំបាកធ្វើឱ្យមនុស្សយើងរឹងប៉ឹងមាំមួន

ខ្លាំងឡើង ធ្វើឱ្យមនុស្សយើងពូកែគិត និងធ្វើឱ្យបានជាអ្នកធំទៀតផង ប្រៀបដូចដែកដែលគេដុតឱ្យរឹងដូច្នោះឯង ។

ការលំបាកប្រដៅឱ្យមនុស្សយើងពូកែក្នុងការជួយខ្លួនឯង ព្រោះត្រូវតស៊ូ ក្រាញនៀល ដើម្បីយកឈ្នះសេចក្ដីលំបាកនោះៗ ។ មានមនុស្សមិនតិចនាក់ដែរទេ ដែលគេបានល្អមកអំពីសេចក្ដីលំបាក ដោយកាន់គំនិតថា « លំបាកមុនស្រណុកក្រោយ » ពោលគឺ មានការអត់ធន់ព្យាយាម នៅរវាងសេចក្ដីលំបាក និងភាពស្រណុកសុខសប្បាយថ្ងៃថ្នូររុងរឿង ។

ផ្ទុយមកវិញ ក៏មិនតិចនាក់ដែរ ដែលជាមនុស្សស្គាល់តែសប្បាយតាំងពីកើតមក មិនដែលស្គាល់ មិនដែលជួបនូវសេចក្ដីលំបាកឡើយ លុះដល់មានហេតុនាំឱ្យសេចក្ដីលំបាកកើតឡើង ក៏ស្ទើរតែជួយខ្លួនឯងមិនរួច ធ្វើអ្វីក៏មិនកើត ចាប់អ្វីក៏មិនជាប់ ការងារធ្ងន់ស្រាលមិនចេះធ្វើទាំងអស់ ទម្រាំតែបានរស់ស្ទើរតែស្លាប់ទៅហើយ ។ មានខ្លះទ្រាំនឹងលំបាកមិនបាន ក៏ត្រូវបាត់បង់ជីវិតទៅ ។

ដូច្នេះ កូនកុំទៅខ្លាចសេចក្តីលំបាកធ្វើអ្វី ត្រូវចាំទុកថា សេចក្តីលំបាកជាគ្រូបង្វឹក ។ កូនត្រូវលត់ដំខ្លួនជាមួយនឹងសេចក្តីលំបាកដោយសេចក្តីអត់ធន់ ត្រូវយកផលកម្រៃពីសេចក្តីលំបាក ចម្រើនគុណធម៌ក្នុងចិត្ត និងយកសេចក្តីលំបាកជាមេរៀន ដែលកូនត្រូវតែសិក្សាថា អាត្មាអញមិនវិលត្រឡប់ទៅរកសេចក្តីលំបាកទៀតឡើយ ។

ភ្លើងឆេះខ្ទេចព្រៃអ្វីទៀតអនេក តែធ្វើឱ្យដែករឹងរឹតតែរឹង
ទុក្ខដុតមនុស្សខ្សោយឱ្យប្រាសទីពឹង តែបែរមនុស្សរឹងត្រាស់ដឹងសច្ចៈ ។
មិនមានអ្វីសល្អជាងគុណធម៌ ខន្តីបវរតស៊ូឥតអាក់
ទឹកតែមួយផ្តិលត្រឹមសើមប្រឡាក់ ព្យាយាមដងចាក់ដាក់ពេញអាងធំ ។
វីរោ ប្រែថាអ្នកក្លាអង់អាច ទុក្ខខ្លាំងមិនខ្លាចព្រោះអាចផ្សំផ្គុំ
ព្យាយាមខន្តីបញ្ញាអប់រំ ឈ្នះអស់ទុក្ខធំជួបជុំគុណគាប់ ។
លទ្ធផលការងារជាតម្លៃមនុស្ស ធ្វើការដូចព្យុះជម្រុះអភ័ព្វ
ជម្នះឧបសគ្គប្រចក្សកំណាប់ គុណធម៌ជាទ្រព្យជាប់តាមជីវិត ។
មនុស្សដែករឹងប៉ុងតែមិនរឹងរូស ព្យាយាមជម្រុះមានះក្នុងចិត្ត
ទន់កាយវាចាមេត្តាមានពិត តែរឹងប្រព្រឹត្តសុចរិតដូចដែក ។

៧_ទឹកចិត្តមានតម្លៃជាងទឹកប្រាក់

កូនជាទីស្រឡាញ់

កាលកូនទៅបម្រើការរាជការ ឬទៅធ្វើការស៊ីឈ្នួលគេ គឺកូនធ្វើការអ្វីក៏ដោយ ចូរកូនធ្វើឱ្យពេញដៃពេញជើង ប្រឹងប្រែងឱ្យអស់សមត្ថភាព ឱ្យសមនឹងតម្លៃប្រាក់ខែ ឬតម្លៃឈ្នួល ។ ប្រសិនបើកូនធ្វើឱ្យលើសជាងប្រាក់ខែ ឬតម្លៃឈ្នួលនោះគឺរឹតតែល្អ ។ កុំធ្វើការគ្រាន់តែដើម្បីឱ្យបានប្រាក់តែម្យ៉ាង កុំគិតត្រឹមតែឱ្យការងារហើយស្រេចតែប៉ុណ្ណោះ ត្រូវធ្វើការងារដើម្បីឱ្យការងារសម្រេចដោយល្អផង ទើបជាការសមរម្យ ។ មនុស្សយើងគួរជាមនុស្សមានទឹកចិត្ត កុំជាមនុស្សខ្វះទឹកចិត្តឱ្យសោះ ។

មនុស្សដែលធ្វើការលើសអំពីតម្លៃនៃប្រាក់ខែ ប្រាក់ឈ្នួលដោយការពេញចិត្ត សម្តែងដល់ចិត្តដែលមិនយកប្រៀបគេ ទោះបីខាតពេលវេលាបន្តិចបន្តួចក៏ពិត ប៉ុន្តែសម្រេចការងារបានល្អ នាំឱ្យចិត្តរបស់ខ្លួនមានការរីករាយ

ជាសុខ។ សេចក្ដីរីករាយជាសុខនេះឯង ជាខ្លឹមសារសំខាន់នៃជីវិត ដែលមិនអាចរកទិញនៅទីណាបានឡើយ ក្រៅអំពីការមានទឹកចិត្តនៃខ្លួនឯង ។

កាលដែលមនុស្សយើងមានទឹកចិត្ត ចិត្តក៏រមែងមាននូវទឹកសម្រាប់ផ្សើមឱ្យស្រស់បស់ ត្រជាក់ ប្រាសចាកនូវសេចក្ដីកំណាញ់ និងការច្រណែនជាដើម ខុសអំពីមនុស្សដែលមិនមានទឹកចិត្ត ។ មនុស្សដែលមិនមានទឹក ចិត្តក្រៅអំពីចិត្តរបស់គេមិនមានការរីករាយជាសុខក្នុងការងារហើយ ចិត្តរបស់គេរមែងស្ងួតក្រៀមក្រោះ ដូចស្រែដែលខ្វះទឹកអ៊ីចឹងឯង ។

ចូរកូនហ្វឹកហាត់ខ្លួន ឱ្យបានទៅជាមនុស្សមានទឹកចិត្ត ។ ចូរកូនកុំគិតថារឿងនេះវាជារឿងចាញ់ប្រៀប គេឬជាអ្វីដែលមិនល្អឱ្យសោះ កូនត្រូវគិតដូច្នេះវិញថាវាជារឿងនៃទឹកចិត្ត ដែលនឹងគប្បីមានឱ្យដល់គ្នា ដើម្បីបាននៅធ្វើការជាមួយគ្នាអស់កាលដ៏យូរ ហើយក្នុងទីបំផុតទឹកចិត្តរមែងមានតម្លៃជាងទឹកប្រាក់ណាកូន ។

៨-រក្សាសម្ដី

កូនជាទីស្រឡាញ់

ពាក្យនិយាយជាការសំខាន់ម្យ៉ាងរបស់មនុស្សយើង កូនត្រូវប្រយ័ត្ន ២ យ៉ាង :

១-មុននិយាយ

២-និយាយរួចហើយ

មុននិយាយ កូនត្រូវគិតមុខគិតក្រោយឱ្យល្អ និង កាលនិយាយរួចហើយ កូនត្រូវរក្សាពាក្យនិយាយ ។

ពាក្យដែលយើងនិយាយចេញទៅហើយ គឺជាចៅ-ហ្វាយនាយរបស់យើងណាកូន នឹងបង្គាប់ឱ្យយើងត្រូវតែធ្វើតាម ដូចជាទទួលពាក្យអ្វីពីអ្នកដទៃ គឺត្រូវធ្វើឱ្យបានទៅតាមសន្យា ទោះបីជាត្រូវចុះទុនចេញកម្លាំងខ្លាំងក្លាយ៉ាងណាក៏ដោយ រហូតដល់ទៅត្រូវស្លាប់ក៏ត្រូវព្រមដែរ ដើម្បីរក្សាសម្ដី ។

កូនអើយ រឿងពាក្យសម្តីនេះ មនុស្សទាំងឡាយគេកាន់យកណាស់ បើបង់សម្តីទៅហើយ អ្វីៗដទៃទៀតសូម្បីល្អយ៉ាងណាក៏រមែងខូចដោយទៅតាមដែរ ឬក៏ត្រូវអស់សម្រស់ ព្រោះហេតុតែខូចកេ្តរ៍ឈ្មោះក្នុងការមិនរក្សាសម្តី ដូច្នេះហើយទើបបុរាណពោលថា «មនុស្សគេយកសម្តី ដំរីគេយកភ្លុក» ។

ព្រោះហេតុនេះ នៅពេលកូនគិតថា ខ្លួនឯងត្រូវលំបាកព្រោះហេតុតែត្រូវរក្សាសម្តី ហើយបើកូនមិនចង់លំបាក គឺកូនកុំចេះតែទទួលពាក្យគេដោយងាយៗនោះត្រូវពិចារណាឱ្យល្អជាមុនថា កាលទទួលពាក្យគេហើយអាត្មាអញនឹងធ្វើបានយ៉ាងនោះដែរឬទេ គឺត្រូវគិតឱ្យល្អិតល្អន់ស្រួលបួលជាមុនសិន។

មនុស្សយើង បើរក្សាពាក្យសម្តីខ្លួនឯងទុកមិនបានទៅហើយ តើអាចរក្សាអ្វីបានទៅ ព្រោះអម្បាលពាក្យសម្តីជាសម្បត្តិមានតម្លៃក្នុងខ្លួន រក្សាមិនបានផង ចំណង់បើរបស់ដទៃក្រៅខ្លួនធ្វើដូចម្តេចនឹងអាចរក្សាបាន ។ ដូច្នេះ

ទើបម៉ែឪដាស់តឿនឱ្យកូនពិចារណាឱ្យល្អមុននិយាយ មុនសន្យា អ្វីៗជាមួយអ្នកណាៗ ហើយត្រូវកូនកុំជាមនុស្សភ្លេចពាក្យសន្យាដោយងាយៗឡើយ ។

មនុស្សដែលបង់ពាក្យបង់សម្ដី សូម្បីដោះស្រាយយករួចខ្លួនបានម្ដងក៏ពិត តែលុះដល់តទៅ កាលបើមានហេតុការណ៍ចាំបាច់ត្រូវសន្យាធ្វើឱ្យបានយ៉ាងណានោះ ក៏គេដកសេចក្ដីទុកចិត្តដែរ ។

ចូរកូនកុំជាមនុស្សនិយាយឡេះឡោះ ឬនិយាយកុហកសូម្បីតែដើម្បីសើចលេងឡើយ និងចូរកូនចាំទុកថាពាក្យសម្ដីសំខាន់សម្រាប់មនុស្សយើងខ្លាំងណាស់ ។

ចូរកូនចាំពាក្យខាងក្រោមនេះ

-ពាក្យសម្ដីជាការងារដ៏ធំ បណ្ឌិតរមែងរក្សាសច្ចៈ ។

-និយាយតិចតែបានការ ប្រសើរជាងនិយាយច្រើនឥតប្រយោជន៍ ។

-មិនមែនបណ្ឌិតព្រោះហេតុតែនិយាយច្រើនទេ ។

-គុណធម៌មិនមែននៅនឹងអណ្ដាតទេ គឺឋិតនៅតែក្នុងចិត្តប៉ុណ្ណោះ ។

៩_ចិត្តមួយថ្លើមមួយ

កូនជាទីស្រឡាញ់

ធម៌ដែលនឹងធ្វើឱ្យគូគ្រងនៅជាមួយគ្នា រហូតតទៅនោះ ក៏គឺការស្មោះត្រង់ដល់គ្នា មិនក្បត់ចិត្តគ្នា រក្សាពាក្យសន្យាថាស្មោះត្រង់នឹងគ្នាតាំងតែពីដំបូងមកនោះឯង ។

សច្ចៈតាំងចិត្តស្មោះត្រង់ មានតួនាទីធ្វើជាសោមាស ចាក់បេះដូងស្វាមីនិងបេះដូងភរិយាឱ្យជាប់គ្នា ។ កាលបើមានសច្ចៈចិត្តមួយថ្លើមមួយហើយ អ្វីដទៃផ្សេងទៀត ដូចជា ការយល់ចិត្តគ្នា ការឱ្យអភ័យ សេចក្តីអត់ធន់ ការបរិច្ចាគលះបង់ ការទូន្មានចិត្ត និងការដឹងគុណគ្នាទៅវិញទៅមកជាដើម ក៏រមែងតាមមកដង្ហែសច្ចៈ ។

ការស្មោះត្រង់នឹងគ្នារវាងភរិយាស្វាមី ជាហេតុធ្វើឱ្យគ្រួសាររស់នៅជាសុខ មិនឈ្លោះប្រកែកទាស់ទែងលែងលះគ្នា មិនរង្កៀសសង្ស័យគ្នា មិនប្រច័ណ្ឌគ្នាជាដើម ដូច្នេះ ការស្មោះត្រង់ជាសភាវៈល្អខ្លាំងណាស់សម្រាប់

ភរិយាស្វាមី គួរថែរក្សាថ្នាក់ថ្នមទុកឱ្យល្អជាទីបំផុត ។ ដល់ពេលកូនមានគ្រួសារ កូនត្រូវតែចាប់យកនូវការស្មោះត្រង់នេះមករក្សាទុកកុំខាន ដើម្បីឱ្យគ្រួសាររបស់កូនបានសុខសប្បាយនិងភ្លឺស្វាង ។ បើចំណែកខាងណាមួយមិនស្មោះត្រង់ទៅវិញនោះ នឹងរស់នៅមិនបានសុខឡើយ កូនគិតមើលចុះ ការដែលត្រូវឃើញមុខគ្នានិងរស់នៅជាមួយមនុស្សដែលមិនស្មោះត្រង់នោះ តើមានការចង្អៀតចង្អល់តូចចិត្ត លំបាកចិត្តយ៉ាងណា កូនគង់តែគិតឃើញមិនខានដូច្នេះ ទើបប្តីប្រពន្ធមិនត្រូវប្រព្រឹត្តឱ្យជាមនុស្សនៅក្រៅបេះដូងរបស់គូគ្រងឡើយ ពោលគឺមិនត្រូវក្បត់ចិត្តគ្នា ។

មនុស្សយើង បើសូម្បីតែសច្ចៈចំពោះគូគ្រងដែលខ្លួនស្រឡាញ់ រក្សាមិនបានទៅហើយ តើត្រូវរក្សាអ្វីឱ្យគូគ្រងរបស់ខ្លួនបានទៅ ហើយនឹងត្រូវរក្សាសេចក្តីល្អអ្វីដទៃទៀតបានដែរទៅ ។ ការដែលគួរជឿទុកចិត្តនិងយសសីរបស់មនុស្សយើងនោះ គឺចាប់ផ្តើមពីសច្ចៈនេះឯង ។ មានតែមនុស្សដែលរក្សានូវសច្ចៈ មានការស្មោះត្រង់

ប៉ុណ្ណោះដែលគួរឱ្យជឿទុកចិត្តបាន ចំណែកមនុស្សដែលខ្វះសច្ចៈ សូម្បីតែជាមួយនឹងគូគ្រងរបស់ខ្លួនឯង ហើយទៅមានសច្ចៈជាមួយនឹងអ្នកដទៃនោះ ជាការលំបាកនឹងឱ្យជឿណាស់ ។

គ្រប់ទីកន្លែងដែលគេតែងប្រកាន់រហូតមក គឺថាជាការអាប់ឱនកិត្តិយសខ្លាំងណាស់ ក្នុងរឿងដែលមិនមានចិត្តមួយថ្លើមមួយ ហើយទៅរំលែកចែកកាយចែកចិត្តឱ្យដល់អ្នកដទៃ ជាពិសេសស្ត្រីខ្មែរ ... ។

បើកូនប្រុសស្រី មានបំណងចង់ជួបគ្នាជាភរិយាស្វាមី ឱ្យមានសេចក្ដីសុខសាន្តតភពជាតិកំណើត រហូតដល់បរមសុខគឺព្រះនិព្វាន កូនត្រូវតែជាគូគ្រងដែលមានសទ្ធាស្មើគ្នា មានសីលស្មើគ្នា មានការបរិច្ចាគស្មើគ្នា និងមានបញ្ញាស្មើគ្នា ព្រមទាំងចេះនិយាយស្ដាប់គ្នាមានហេតុមានផលជាគោលកាន់យក មិនចចេសអាងអញយ៉ាងនេះ អាងអញយ៉ាងនោះឡើយ ។

១០_ព្រមល្ងង់ខ្លះល្អណាស់កូន

កូនជាទីស្រឡាញ់

ការដែលយើងធ្វើខ្លួនជាមនុស្សមានទឹកចិត្ត មានការស្មោះត្រង់ និងមានការស្រឡាញ់យុត្តិធម៌នោះ អ្នកដទៃគេអាចមើលមកថា យើងល្ងង់ មិនចេះរកស៊ី មិនចេះចង់មានចង់បាន មិនចេះឆក់ឱកាស ។ កូនអើយព្រមឱ្យគេថាទៅចុះ ព្រមឱ្យគេថាល្ងង់ ល្អជាងកូនជាមនុស្សមិនមានទឹកចិត្ត មិនមានសុចរិតស្មោះ និងមិនមានយុត្តិធម៌ ។

កូនធ្វើការដោយស្មោះត្រង់ មានទឹកចិត្តចំពោះអ្នកដទៃ ស្លូតបូតត្រឹមត្រូវ សូម្បីមិនសូវមានទ្រព្យលើសពីការប្រើប្រាស់ដូចគេក៏ដោយ តែកូនសប្បាយចិត្ត ។ គ្រួសារយើងអាចខ្វះខាតខ្លះ ប៉ុន្តែមានការកក់ក្តៅ រស់នៅឃើញមុខគ្នា មិនគិតខ្វល់ឬរង្កៀសចិត្តក្នុងរឿងអ្វីច្រើនឡើយ ។

រវាងការមានបានទ្រព្យសម្បត្តិ តែមិនមានការកក់ក្តៅ និងមានការកក់ក្តៅគ្រាន់តែមិនសូវមានទ្រព្យ ពីរ

យ៉ាងនេះតើកូនជ្រើសរើសយកមួយណា ?

មានមនុស្សមួយចំនួន មានមុខមានមាត់ក្នុងសង្គម មានពេលវេលាដើរទាក់ទងយកចិត្តយកថ្លើមអ្នកដទៃ ជាងមានពេលនៅជាមួយគ្រួសាររបស់ខ្លួនឯង ឬក៏ត្រូវស្ទុះទៅលិច ស្ទុះទៅកើតដើម្បីរក្សាផលប្រយោជន៍របស់ខ្លួនរហូតមិនមានល្ហែ ឱ្យពេលទៅផលប្រយោជន៍ខាងក្រៅផ្សេងៗច្រើនជាងឱ្យដល់គ្រួសារ ឬពុំនោះសោត ត្រូវប្រឹងប្រែងព្យាយាម ប្រចុបប្រចែងអ្នកតូចអ្នកធំដើម្បីផលប្រយោជន៍នោះៗ ។ ដូច្នេះឯង ដែលគាត់គិតថា ខ្លួនគាត់ឆ្លាត បានជាភ្លេចថា ព្រោះការឆ្លាតរបស់ខ្លួននោះឯង បានធ្វើឱ្យខ្លួនមិនមានពេលបរិភោគ ឬបរិភោគខុសពេល មិនមានពេលដេក មិនមានពេលសម្រាក និងមិនមានពេលឱ្យដល់គ្រួសារគ្រប់គ្រាន់ ធ្វើឱ្យគ្រួសារខ្វះការកក់ក្ដៅ ។

កូនអើយ ពិតមែនហើយថា ក្នុងគ្រួសារចាំបាច់ត្រូវមានប្រាក់ ប៉ុន្តែមិនមែនឱ្យតែមានប្រាក់ គឺមានសុភមង្គល មានភាពកក់ក្ដៅក្នុងចិត្ត ក្នុងជីវិតទៅសព្វគ្រប់នោះទេ ។

មានស្ត្រីជាភរិយាច្រើនណាស់ ដែលមិនខ្វះទ្រព្យសម្បត្តិ មានសុទ្ធតែរបស់ល្អរបស់ថ្លៃ ប៉ុន្តែជាប្រក្រតីមានមុខអាប់ស្រពោន ព្រោះខ្វះភាពកក់ក្តៅពីស្វាមីនោះឯង ។

មនុស្សដែលគិតថាខ្លួនឯងឆ្លាត តែមិនមានពេលដេកនៅផ្ទះ ត្រូវចោលប្រពន្ធចោលកូនជារឿយៗ ខ្វះការស្មោះត្រង់មួយនឹងមួយ ខ្វះធម៌សន្តោស ល្មោភលោភលន់រកស៊ីទុច្ចរិត ខ្វះយុត្តិធម៌ ។ល។ កូនអើយ ក្នុងរឿងទាំងអស់នេះ បើគេថាកូនល្ងង់មែនទែនព្រោះមិនចេះដូចគេ គឺជាការល្អណាស់ ។ កូនចេះត្រឹមតែការងាររបស់កូនដោយទឹកចិត្ត សុចរិតស្មោះត្រង់ គ្រួសារមានការកក់ក្តៅដូច្នេះ កូនត្រូវរស់នៅដោយសេចក្តីសុខសប្បាយ ក្បាលដល់ខ្នើយកូនគេងលក់ មិនចាំបាច់យកដៃគងថ្ងាសឡើយណាំកូន ។

១១-ឱ្យអភ័យ

កូនជាទីស្រឡាញ់

ក្នុងលោកនេះ មិនមានអ្នកណាដែលធ្វើអ្វីត្រឹមត្រូវ ឬល្អទៅទាំងអស់នោះឡើយ ព្រោះថា គឺជាអ្នកនៅមាន កិលេសដែលជាគ្រឿងសៅហ្មងចិត្ត ហើយក៏មិនមានអ្នក ណាធ្វើអ្វីៗ ឱ្យត្រូវចិត្តយើងគ្រប់បែបយ៉ាងនោះដែរ ។ ចំណែកយើងក៏ដូចគ្នា ទោះជាយើងខំធ្វើល្អ ធ្វើត្រូវទៅ គ្រប់យ៉ាងក៏ដោយ ក៏គង់មានគេទាស់ចិត្តនឹងយើងដែរ ។

អ្នកដទៃគេធ្វើអ្វីខុស មានការខ្វះខាត ឬធ្វើអ្វីមិន ត្រូវចិត្ត មិនត្រូវអធ្យាស្រ័យរបស់កូន កូនត្រូវចេះឱ្យអភ័យ ដល់គេ កុំប្រកាន់ កុំខឹងក្រោធ និងកុំទៅឈ្លោះប្រកែក ទាស់ទែងអ្វីនឹងគេឡើយ កូនត្រូវនៅស្ងៀមឱ្យបានល្អ បើ មានអ្វីត្រូវបកស្រាយ កូនត្រូវមើលឱកាស មើលអ្នកដទៃ ហើយចិត្តរបស់កូន ត្រូវតែត្រជាក់ មិនក្ដៅក្រហាយ ពិចារណាឃើញហេតុឃើញផលច្បាស់សិន សឹមនិយាយ។

កូនត្រូវចាំពាក្យនេះទុកថា :

ឫស្សីអាងបន្លាការពារខ្លួន ប្រាជ្ញអាងច្បាប់ក្បួនការពារខុស
ជនពាលគ្មានអាងអ្វីទាំងអស់ អាងតែឈ្មោះតទល់កម្លាំងបាយ។

កាលកូនឱ្យអភ័យដល់គេហើយ អ្នកដែលសប្បាយចិត្តគឺកូនហ្នឹងឯង ។ ការចងនូវសេចក្តីក្រោធទុក គឺជាការចងដុំភ្លើងនឹងចិត្ត ត្រូវគិតអាឃាតព្យាបាទ គិតរកឧបាយបៀតបៀនគេរឿយៗជាដើម មានតែអាក្រក់ប៉ុណ្ណោះ មិនមានអ្វីល្អឡើយ ។

ការឱ្យអភ័យម្យ៉ាងទៀត គឺឱ្យការមិនមានភ័យដល់អ្នកដទៃ បានសេចក្តីថា ធ្វើខ្លួនរបស់យើងមិនឱ្យមានពិសមិនឱ្យមានភ័យដល់អ្នកដទៃ មិនបង្កការភ័យខ្លាច សេចក្តីក្តៅក្រហាយផ្សេងៗ ឱ្យដល់អ្នកណាៗឡើយ ។

កូនត្រូវធ្វើខ្លួនឱ្យគេស្គាល់ចិត្តជាគ្នាឯង មិនមានស្មៀត មិនក្រឡេចក្រឡុច និងជាទីទុកចិត្តរបស់អ្នកដទៃធ្វើយ៉ាងនេះឈ្មោះថាឱ្យអភ័យ ។

កូនត្រូវយល់ថា ការឱ្យអភ័យ គឺការឱ្យសេចក្តីល្អ

ដល់ខ្លួនកូនហ្នឹងឯង អ្នកផងទាំងពួងគេទុកចិត្ត ប្រគល់ការងារសំខាន់ៗឱ្យកូនធ្វើ ខុសអំពីមនុស្សដែលមានពិស។ មនុស្សដែលមានពិស ទុកចិត្តមិនបាន ទៅទីណាៗគេមិនចង់ឱ្យចូលជិត នៅក្នុងទីណាៗ គេខ្លាច គេបារម្ភ ធ្វើការអ្វីៗ គេមិនទុកចិត្ត វាជាការមិនល្អគ្រប់យ៉ាង ចូរកូនកុំជាមនុស្សមានពិសមានភ័យដល់អ្នកដទៃឡើយ ។

បើកូនឱ្យអភ័យដល់អ្នកដទៃបាន កូននឹងបានសុខសប្បាយ បើកូនធ្វើខ្លួនមិនឱ្យមានពិសមានភ័យដល់អ្នកដទៃបាន កូននឹងនៅក្នុងទីណាក៏នៅបាន មិនមានអ្នកណារង្កៀសភ័យព្រួយបារម្ភអ្វីឡើយ ដូច្នេះកូនត្រូវហ្វឹកហាត់ឱ្យអភ័យ កុំទៅគិតថា ជាការអន់ខ្សោយ ខូចយស ខូចសក្តិព្រោះការឱ្យអភ័យនោះ ។ ដោយហេតុតែមនុស្សយើងស្រឡាញ់យស ស្រឡាញ់សក្តិ ប្រកាន់អំណាចខ្លាំងក្លាពេកទៅហ្នឹងឯង ទើបត្រូវមកបង្កកម្មពៀរនឹងគ្នាមិនមានទីបំផុត ។

១២. មិត្តសម្លាញ់រហូតក្នុងជីវិត

កូនជាទីស្រឡាញ់

កូនធ្លាប់គិតដែរទេថា មិត្តដែលល្អជាទីបំផុតរបស់មនុស្សយើងគឺសៀវភៅ ។ សៀវភៅជាមិត្តរបស់យើងបានគ្រប់ពេលវេលា មិនថាពេលសុខ ពេលទុក្ខ ពេលសោកសៅ ឬពេលអផ្សុកឡើយ រមែងជាប់តាមយើងទៅបានគ្រប់កន្លែង ទោះជានៅព្រៃ នៅភ្នំ នៅកណ្ដាល សមុទ្រ ហើយរហូតដល់មែនទែនគឺនៅក្នុងបន្ទប់គេង ។ មិនថាកូនជាអ្វី កូននៅក្នុងទីណា កូនកុំចោលសៀវភៅ បើកូនចោលសៀវភៅ គឺស្មើគ្នានឹងចោលមិត្តដ៏ល្អរបស់ កូន ។ ចូរកូនព្យាយាមអានសៀវភៅឱ្យច្រើនៗ ហើយកូនត្រូវចេះជ្រើសរើសសៀវភៅសម្រាប់អាន កុំឱ្យខាតពេល។

ពាក្យទូន្មានប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ដែលកូនបានអាន ឬស្ដាប់ គឺជាផែនទីនៃជីវិតរបស់កូន ។

សៀវភៅល្អមួយក្បាល ស្មើនឹងមិត្តល្អម្នាក់ ។

សៀវភៅអ្វីៗដែលកូនអានហើយ ចូរកូនពិចារណាថា គួរជឿតាមអ្នកសរសេរ ឬមិនជឿ ព្រោះអ្នកសរសេរមានច្រើនប្រភេទ មានការគិតនិងចំណេះដឹងផ្សេងៗគ្នា រីឯចេតនា ក៏ផ្សេងៗគ្នាដែរ ដូច្នេះកូនត្រូវពិចារណាឱ្យច្រើន កុំទាន់អាលជឿ ។ ចូរកូនចាំទុកថា សៀវភៅគឺជាខួរក្បាលរបស់អ្នកសរសេរ ដូច្នេះបើកូនអានសៀវភៅល្អៗ ឈ្មោះថា ជាការបញ្ចូលខួរក្បាលរបស់អ្នកចេះដឹងមកក្នុងខួរ-ក្បាលរបស់កូន ។

ទោះជាពេលថ្ងៃក៏ដោយ ក្នុងផ្ទះរមែងងងឹត បើគេបិទទ្វារបិទបង្អួចអស់ យ៉ាងណាមិញ បើកូនបិទភ្នែក បិទត្រចៀក ពោលគឺ មិនអាន មិនស្ដាប់នូវភាសិតរបស់អ្នកចេះដឹងទេ វិញ្ញាណរបស់កូននឹងត្រូវងងឹត ដូចជាផ្ទះដែលបិទជិតយ៉ាងនោះឯង ។

ដើម្បីឱ្យបានទៅជាមនុស្សល្អ កូនត្រូវ :

១-ស្វែងរកការចេះដឹងមកដាក់ខ្លួន កុំចំណាយពេលវេលាឥតប្រយោជន៍ ។

២.ប្រព្រឹត្តតាមការចេះដឹង យកការចេះដឹងជានាយកនៃជីវិត កុំឱ្យតណ្ហាដឹកនាំជីវិតឡើយ ។

ចូរកូនសម្លាញ់ ធ្វើជាមិត្តរបស់អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ តាមរយៈនៃការអានសៀវភៅចុះ សេចក្តីចម្រើននឹងមានដល់កូនជាពិតប្រាកដ ។

សទ្ទហានោ អរហតំ ធម្មំ និព្វានបត្តិយា

ទីមួយជឿធម៌ព្រះអរហន្តា ធម៌ល្អអស្ចារ្យនាំដល់និព្វាន ។

សុស្សូសំ លភតេ បញ្ញំ ទីពីរចិត្តតាំងប្រឹងស្តាប់ដោយឃ្លាន

ព្រះធម៌ទេសនាតាមព្រះទូន្មាន គោរពធម្មទានបានមានបញ្ញា ។

អប្បមត្តោ វិចក្ខណោ ពីរនេះជាសោបើកទ្វារមោហា

មួយមិនប្រមាទមួយពិចារណា ប្រាជ្ញាភ្លឺថ្លាដោយអង្គបួននេះ ។

១៣_សម្បត្តិមនុស្សល្អ

កូនជាទីស្រឡាញ់

ពេលដែលកូននៅក្នុងសង្គម ហើយត្រូវទាក់ទងជាមួយអ្នកដទៃ កូនត្រូវរៀបចំឫកពាឱ្យល្អ និយាយពាក្យពីរោះ ព្រមទាំងត្រូវរៀបចំខ្លួនប្រាណ សម្លៀកបំពាក់ឱ្យបានល្អផង នេះជាការចាំបាច់ណាស់ ព្រោះដើម្បីជាការសម្តែងបញ្ជាក់ថា កូនជាមនុស្សល្អ ។

ការដែលបានអប់រំបន្ទុំឧបនិស្ស័យមកល្អ ទើបសម្តែងអាកប្បកិរិយាចេញមកល្អ គេហៅមនុស្សដូចនេះ ថាអ្នកមានសម្បត្តិមនុស្សល្អ ។ អ្នកមានសម្បត្តិមនុស្សល្អរមែងមានប្រៀបលើមនុស្ស ដែលខ្វះនូវគុណសម្បត្តិទាំងនេះ ក្នុងគ្រប់រឿងទាំងអស់ ទាំងការនិយមរាប់អាន ការឱ្យនូវភាពស្និទ្ធស្នាល ការឱ្យនូវភាពទុកចិត្ត រហូតដល់ប្រគល់ការងារមុខនាទីសំខាន់ឱ្យធ្វើទៀតផង ជាដើម ។

សម្បត្តិមនុស្សល្អ គឺការសម្តែងអាកប្បកិរិយាចេញ

មកមានសភាពរៀបរយត្រឹមត្រូវ គួរគយគន់ មិនទាស់ភ្នែក មិនទាស់ត្រចៀក ពេញទៅដោយភាពទន់ភ្លន់ និងការគោរពកោតក្រែង ។ កូនគួរហ្វឹកហាត់នូវសម្បត្តិមនុស្សល្អទុកជាសម្បត្តិប្រចាំខ្លួន មានជាអាទិ៍គឺ តែងខ្លួនដោយសម្លៀកបំពាក់សមរម្យនឹងវ័យ មិនដោះសម្លៀកបំពាក់ក្នុងទីសាធារណៈ ពាក់អាវត្រឹមត្រូវនៅចំពោះមុខភ្ញៀវ។ មានភាពទន់ភ្លន់បន្ទន់ខ្លួន ចេះក្រាបសំពះ ធ្វើការគោរពចំពោះអ្នកធំ និយាយស្ដីសង្រួមមាត់ មិននិយាយឱ្យសំឡេងខ្លាំងកោកកាកឡូឡាក្នុងទីសាធារណៈ ឬក្នុងទីប្រជុំមនុស្ស មិននិយាយជ្រែកកាត់ក្នុងពេលដែលអ្នកធំកំពុងសន្ទនាគ្នា ចេះក្រែងចិត្តអ្នកដទៃ ។ ពេលទទួលទានអាហារ ក៏សង្រួមមិនរឹបរ៉ាប់ប្រញាប់ដូចខ្លាចអស់ម្ហូប មិននិយាយក្នុងពេលមានអាហារក្នុងមាត់ នឹងក្រោកនឹងអង្គុយក៏សង្រួមប្រយ័ត្នត្រូតត្រាមើលសព្វមើលគ្រប់ ។

សម្បត្តិមនុស្សល្អ ជាហេតុឱ្យមនុស្សយើងមានស្នេហ៍គួរស្រឡាញ់ នឹងជាហេតុឱ្យអ្នកធំស្រឡាញ់អាណិត

ប្រាថ្នានឹងជួយទំនុកបម្រុងក្នុងរឿងផ្សេងៗ ។ សម្បត្តិមនុស្សល្អ គឺជាអាភរណៈគ្រឿងប្រដាប់តែងខ្លួន គួរជាទីវីករាយនិងរាប់អានដល់មនុស្សទាំងឡាយគ្រប់ទីកន្លែង ។

កួរស្អកងើយឆ្អឹតបង្អើតខកចិត្ត   មនុស្សស្អកមានពិតគំនិតដាបដុន
កើតមកជាមនុស្សស៊ីជុះអស់ទុន   ជីវិតទារុណគ្មានគុណតម្លៃ ។
មនុស្សយើងផលិតជីវិតខ្លួនឯង   រៀបចំតាក់តែងចាត់ចែងរាល់ថ្ងៃ
ប្រាជ្ញសាងជីវិតពិតដូចចរណៃ   មាសប្រាក់កាឡៃឡបីដូចមនុស្សខ្លៅ ។
ប្រាជ្ញសាងជីវិតពិតដូចជាផ្កាយ   គោចរមិនណាយតម្រង់ទិសដៅ
ឆ្លងកាត់លាភយសចិត្តឥតហ្មងសៅ   តម្រង់ទិសដៅគុណភាពជីវិត ។
ពាលស្រឡាញ់ខ្លួនពួនស៊ីថ្នាំពិស   ជីវិតស្នូរទ្រឹស្តិរើសកំហាកលិទ្ធ
ស្លឹកឈើចាកមែកជ្រែកខ្យល់វិបរិត   គ្មានគោលដៅពិតជីវិតអន្ធពាល ។

១៤-ការក្រែងចិត្ត

កូនជាទីស្រឡាញ់

កាលបើកូននឹងធ្វើអ្វី មិនថានឹងធ្វើក្នុងផ្ទះរបស់ខ្លួនឯង ឬនឹងធ្វើនៅទីដទៃណាៗ បើការងារដែលនឹងធ្វើនោះអាចប៉ះពាល់ដល់អ្នកជិតខាង ធ្វើឱ្យគេរំខាន ឬក្តៅក្រហាយចិត្ត កូនត្រូវប្រយ័ត្នឱ្យណាស់ ។ កូនកុំធ្វើអ្វីៗតាមចិត្តចង់ ឬប្រកាន់សិទ្ធិថា ធ្វើបាននោះឡើយ កូនត្រូវចេះក្រែងចិត្តអ្នកដទៃខ្លះផង ដូចជានៅផ្ទះជាប់គ្នា នៅបន្ទប់ជាប់គ្នា ឬនៅបន្ទប់ជាមួយគ្នាជាដើម ។ ការក្រែងចិត្តគ្នានេះល្អណាស់ នាំឱ្យមិនឈ្លោះគ្នា មិនទាស់ចិត្តគ្នាទទេៗ ។ កូនសាងមិត្តល្អជាងសាងសត្រូវ សាងសត្រូវមិនល្អទេ កូនកុំចេះតែគិតថា អ្នកណាស្អប់ៗទៅ ទាំងកូនខ្លួនឯងក៏កុំចូលចិត្តស្អប់អ្នកដទៃឡើយ ។

បើចាំបាច់កូននឹងធ្វើអ្វី កូនត្រូវប្រាប់ឱ្យគេដឹងជាមុន ឬរឹតតែល្អណាស់ទៅទៀតនោះ គឺកូនសូមអនុញ្ញាតពីគេ។

រឿងនេះមិនមានខូចខាតអ្វីឡើយ ការដែលកូនចេះក្រែងចិត្តអ្នកដទៃនោះ គេក៏នឹងក្រែងចិត្តកូនវិញដែរ ហើយគេសប្បាយចិត្តនឹងអនុញ្ញាត ហើយគេអាចទ្រាំបានក្នុងកិច្ចការដែលកូនធ្វើនោះ គឺគេមិនក្ដៅក្រហាយចិត្តដោយគិត ថាកូនរំខានគេឡើយ ។

សូមឱ្យកូនយកចិត្តគេមកដាក់ចិត្តកូន មានខ្លួនឯងជាឧបមា ចិត្តយើងចិត្តគេ កុំធ្វើអ្វីៗតាមតែចិត្តខ្លួនឯងឱ្យសោះ ។ សូមឱ្យកូនចាំទុកថា ការក្រែងចិត្តជាសម្បត្តិរបស់មនុស្សល្អ ជាក្រមួនស្នេហ៍ ជាមារយាទក្នុងសង្គម និងជាសុជីវធម៌ធ្វើមិនឱ្យទាស់ចិត្តអ្នកដទៃផង ។

លើកតួយ៉ាងដូចជា នៅក្នុងបន្ទប់ប្រជុំ ឬកន្លែងសម្ដែងធម៌ទេសនា អ្នកដទៃគេតាំងចិត្តស្ដាប់ តែយើងគិតតែជជែក ធ្វើឱ្យអ្នកដទៃរំខានត្រចៀក ។ យើងប្រកបអាជីព ឬជួសជុលអ្វី ដែលនាំឱ្យមានសំឡេងរំខានដល់អ្នកជិតខាង ធ្វើឱ្យគេក្ដៅក្រហាយចិត្ត ដូចនេះយើងត្រូវក្រែងចិត្ត ត្រូវប្រាប់គេខ្លះផង យកចិត្តគេផង បើនឹងត្រូវធ្វើយូរ

ក៏ត្រូវក្រែងចិត្តគេឱ្យខ្លាំង យ៉ាងនេះនឹងមិនមានរឿងអ្វីច្រើនទៅនោះទេ ។

កូនកុំគិតបែបអ្នកលេងថា «មានរឿងក៏មាន» ការគិតបែបនេះ ជាការគិតរបស់មនុស្សឃើញតែពីបាន គិតតែពីខ្លួនឯង មិនគិតដល់ចិត្តថ្លើមអ្នកដទៃផង ។ ចូរកូនកុំគិតយ៉ាងនេះឡើយ វាជារឿងដែលគួរឱ្យអៀនខ្មាសណាស់ ។

បុថុជ្ជននៅល្ងង់លង់ក្នុងកិលេស ដូច្នេះចូរប្រឹងកុំខឹងពាសវាល
សេពគប់បណ្ឌិតពិតកុំរយាល កុំខ្ជិលដេកទ្រាលកុំអួតខ្លួនឯង ។
មើលចុះភ្នំធំក៏គង់រលាយ ទឹកបឹងទាំងឡាយហួតដោយសូរ្យសែង
ខ្លួនយើងតូចម្លឹងត្រូវប្រឹងកោតក្រែង កុំលើកខ្លួនឯងត្រូវក្រែងចេះគេ ។
ទោះបីទ្រង់គ្រឿងរុងរឿងដោយយស ដើរអួតឫកខ្ពស់យសសូន្យទទេ
ទ្រង់ចិត្តដោយធម៌កាយមិនទំនេរ មកុដសីលលើសិរគេឯងបានសុខ ។

១៥-ប្រយ័ត្នពាក្យផ្អែម

កូនជាទីស្រឡាញ់

កូនគួរប្រយ័ត្នពាក្យនិយាយរបស់អ្នកដទៃ ដោយចំពោះពាក្យផ្អែមល្ហែម ។ ទឹកអំពៅ ទឹកត្នោតដែលមានរសផ្អែម កាលបើទុកយូរទៅ ហើយត្រូវផ្សំនឹងមេផងក៏ក្លាយទៅជាទឹកស្រវឹង យ៉ាងណាមិញ ពាក្យសម្ដីផ្អែមល្ហែមរបស់មនុស្សខ្លះ ក៏អាចធ្វើឱ្យយើងស្រវឹងបាន យ៉ាងនោះដែរ ។ កាលបើស្រវឹងហើយ ក៏ធ្វើឱ្យវង្វេងភ្លេចខ្លួន បាត់បង់ស្មារតី ខូចប្រក្រតីដែលធ្លាប់តែរាបសា រហូតដល់មានពេលខ្លះត្រូវអស់មាស អស់ប្រាក់ទៀតផង ព្រោះជឿពាក្យផ្អែមល្ហែមរបស់គេ ។

ចូរកូនពិចារណាឱ្យបានល្អ អ្នកណាៗមកនិយាយផ្អែមល្ហែម លើកតម្កើងកូន ថាកូនល្អយ៉ាងនេះ ពូកែយ៉ាងនោះ កូនត្រូវតែប្រយ័ត្នឱ្យមែនទែន កុំប្រញាប់ស៊ីជោររីករាយសប្បាយភ្លេចខ្លួនឱ្យសោះ បើកូនមិនស្រវឹងនឹងពាក្យ

ផ្អែមល្ហែមរបស់អ្នកដទៃទេ   កូននឹងមិនក្តៅក្រហាយស្តាយក្រោយឡើយ ។

ត្រីដែលស្លាប់ទៅហើយ មួយចំណែកនោះ ព្រោះត្រូវគេបញ្ឆោតដោយនុយ ដោយលំនៅថានជាដើម បើវាមិនទាក់ចិត្តជាប់នឹងគ្រឿងបញ្ឆោតទេ   វាក៏មិនស្លាប់ដែរ ក្នុងរឿងនេះកូនត្រូវតែចេះប្រយ័ត្ននឹងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង   មិនចំពោះតែពាក្យសម្តីផ្អែមល្ហែមរបស់អ្នកដទៃប៉ុណ្ណោះឡើយ ពោលគឺប្រយ័ត្នចំពោះគ្រឿងបោកបញ្ឆោតក្នុងលោក កុំឱ្យស្លាប់ដូចត្រីដែលចាប់នុយនោះ ។

កូនអើយ ប្រយ័ត្នគឺជាស្មារតី ប្រយ័ត្ននឹងអ្វីគឺល្អទាំងអស់ កូនត្រូវចាំពាក្យក្នុងសៀវភៅកូនមាសឪពុកថា :

ភ្លេចអ្វីភ្លេចបាន   តែបើភ្លេចប្រាណ   ឈានធ្លាក់រណ្តៅ
បើបានជាភ្លាត់   មិនទាន់ធ្លាក់ជ្រៅ   ប្រឹងឡើងណាពៅ
កុំនៅនាំជ្រុល ។
ខូចអ្វីមិនគ្រោះ   តែបើខូចឈ្មោះ   មិនងាយជួសជុល
កូនត្រូវប្រយ័ត្ន   កុំងប់ងងុល   កាមជាគ្រឿងពុល

ខូចអស់ទាំងខ្លួន ។

ខូចខ្លួនខូចឈ្មោះ ខូចនេះពេញគ្រោះ រស់លែងស៊ប់សួន
តែទោះយ៉ាងណា កុំឱ្យខូចផ្លូន ត្រូវប្រឹងកែខ្លួន
កុំចោលអាត្មា ។

ចោលអ្វីចោលបាន តែកុំចោលប្រាណ ក្នុងវដ្តសង្សារ
ព្រោះតែលោកនេះ ឥតមាននរណា ជួយស្រង់អាត្មា
ក្រៅពីខ្លួនឡើយ ។

កូនត្រូវរក្សា ការពារអាត្មា ឱ្យបានដល់ត្រើយ
ដោយការប្រយ័ត្ន និងមិនកន្តើយ ប្រយ័ត្នហ្នឹងហើយ
ជាព្រះក្នុងខ្លួន ។

ប្រយ័ត្នជាម្តាយ ញុំាងគុណទាំងឡាយ ឱ្យកើតមាំមួន
អត់ធន់ជាឪ រក្សាគ្រងស្ងួន គុណធម៌ក្នុងខ្លួន
ដូចខែខាងខ្នើត ។

ខន្តីដូចថ្នាំ លេបជាប្រចាំ រសជាតិល្វីងឆើត
លំបាកទ្រាំណាស់ លុះដល់ផលកើត រសជាតិល្វីងឆើត
មានគុណគាប់ហោង ។

១៦-សរសើរនិន្ទាជាខ្យល់មាត់

កូនជាទីស្រឡាញ់

ពេលមានអ្នកដទៃមកនិន្ទា ឬសរសើរកូន កូនត្រូវតាំងសតិឱ្យល្អ កុំបណ្តោយទៅតាមខ្យល់មាត់របស់គេជាដាច់ខាត ។ កូនត្រូវគិតមើល តើពាក្យសរសើរ ឬនិន្ទា នោះពិតឬយ៉ាងណា អាក្រក់តាមគេថាដែរឬទេ បើថាពិតយ៉ាងនោះមែន ក៏មិនគួរខឹងក្រោធនឹងគេ បើថាមិនពិតទេ គ្រាន់តែកូនគិតថា គេមិនស្គាល់ឬមិនដឹងរឿងរបស់កូនតាមពិតប៉ុណ្ណឹងទៅ ដូច្នេះរឿងរ៉ាវក៏មិនរាលដាលទៅធំដុំអ្វីឡើយ ។ម្យ៉ាងទៀត បើថាកូនល្អតាមការសរសើររបស់គេមែន ក៏បញ្ជាក់ថាគេដឹងរឿងរបស់កូនតាមពិត គ្រាន់តែប៉ុណ្ណឹងឯង តែបើមិនល្អដូចគេសរសើរ ទេកូនក៏មិនគួររីករាយសប្បាយចិត្ត ព្រមទទួលយកអ្វីដែលមិនមែនជាការពិតនោះដែរ ។ បើគិតបាន ធ្វើចិត្តបានដូចពោលមកនេះ ក៏រមែងមិនមានអាការឡើងចុះនៃចិត្ត ទៅ

តាមពាក្យនិន្ទា និងពាក្យសរសើរដែរ ។

និន្ទា ឬសរសើរគ្រាន់តែជាខ្យល់មាត់របស់មនុស្ស ដែលបក់ផាត់មកដល់ហើយក៏ហួសទៅ វាមិនអាចធ្វើឱ្យយើងល្អឬអាក្រក់បានឡើយ ។ អ្នកណាវង្វេងទៅជាមួយពាក្យសរសើរឬនិន្ទា អ្នកនោះនឹងកើតរោគសរសៃប្រសាទ ឬរហូតដល់វិកលចរិតជាពិតប្រាកដពុំខាន ។

នៅពេលគេដើរហាលថ្ងៃ គេថាថ្ងៃក្តៅអាក្រក់ណាស់ លុះដល់គេហាលអុសឬសំពត់អាវ គេថាថ្ងៃក្តៅល្អ មានអ្វីផ្គាប់ចិត្តមនុស្សលោក ត្រូវគ្រប់យ៉ាង និងគ្រប់គ្នា ទៅ ។ កូនត្រូវចាំពាក្យក្នុងសៀវភៅម៉ែ ! ! ! :

ព្រះចន្ទនិងថ្ងៃឥតមានដឹងអ្វី តែត្រូវប្រុសស្រីនិន្ទាសរសើរ
ពពករសាត់ដូចមានស្លាបហើរ ភ្លៀងខ្យល់ដេកដើរគេថាទាំងអស់ ។
បួសជាព្រះសង្ឃនៅគេរិះគន់ ធ្វើចោរលួចប្លន់គេទាន់ដាក់ខ្នោះ
ត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធនៅគេមិនស្មោះ ធមិល្អឥតខ្ចោះគង់មានគេស្អប់ ។
សរសើរនិន្ទាមានពីបុរាណ កាន់យកមិនបានតាមពាក្យទាស់គាប់
បើកូនតាមប្រាជ្ញកូននឹងមានភ័ព្វ ត្រូវមួយខុសដប់កុំយកខាងច្រើន ។

១៧_សម្លឹងមនុស្សល្អឬអាក្រក់

កូនជាទីស្រឡាញ់

ការដែលកូនលើកតម្កើង ឬព្រមទទួលអ្នកណា ថាជាមនុស្សល្អនោះ កូនត្រូវសម្លឹងមើលឱ្យបានសព្វគ្រប់ និងឱ្យជាក់ច្បាស់ជាមុនសិន ។ កូនត្រូវសម្លឹងមើលឱ្យបានយូរខែ យូរឆ្នាំ កុំគិតតែចំពោះមុខកូនប៉ុណ្ណោះ ។ គេអាចល្អចំពោះកូន គឺគេជួយកូន គេនិយាយល្អរកកូនជាដើម ម្ល៉ោះហើយកូនមិនបានមើលឱ្យសព្វគ្រប់ កូនក៏គិតថា គេជាមនុស្សល្អអីចឹងទៅ ។ តាមពិត មនុស្សដែលល្អចំពោះកូនមិនទាន់ប្រាកដថា គេជាមនុស្សល្អពិតៗនោះទេ ព្រោះគេអាចសម្លឹងអ្វីពីកូន ឬកូនអាចធ្វើនូវអ្វីដែលគេត្រូវការឱ្យគេបាន ឬយ៉ាងហោចព្រោះកូនមិនបានទៅជំទាស់នូវផលប្រយោជន៍អ្វីរបស់គេ ទើបគេធ្វើល្អនឹងកូនទៅ ។ ពុំនោះសោតទេ គឺព្រោះកូនជាប្តីជាប្រពន្ធ ឬជាបងប្អូនជាមួយនឹងគេ ។

មនុស្សដែលល្អពិតៗនោះ គឺល្អចំពោះកូនផង ល្អចំពោះអ្នកដទៃផង ។

មានទំនងដូចគ្នាដែរ ដែលគេធ្វើល្អចំពោះអ្នកដទៃ តែមិនបានធ្វើល្អចំពោះមកលើកូន គឺមិនមែនបានសេចក្តីថា គេជាមនុស្សមិនល្អនោះទេ ។ មនុស្សដែលមិនល្អនោះ គឺត្រូវមិនល្អទាំងចំពោះកូនផង ទាំងចំពោះអ្នកដទៃផង ។

ដែលម៉ែឪលើកយករឿងនេះមកប្រាប់ដល់កូន ក៏ដើម្បីឱ្យកូនដឹងទុកតទៅមុខ នឹងមិនបានជឿគេងាយៗ មិនត្រូវបានគេបោកបញ្ឆោត ម្យ៉ាងទៀត កូននឹងមិនបានពោលរកអ្នកដទៃណាៗ ថាគេជាមនុស្សល្អឬមិនល្អដោយងាយៗនោះឡើយ គឺម៉ែឪមិនចង់ឱ្យកូនសម្លឹងមើលមនុស្សក្នុងផ្នែកល្អ ឬផ្នែកអាក្រក់ ដោយចំណែកតែម្ខាងៗនោះឯង ។

១៨-ថ្នាំរក្សាចិត្ត

កូនជាទីស្រឡាញ់

ដែលឈ្មោះថាជាទុក្ខហើយ គឺមិនមានអ្នកណាប្រាថ្នាឡើយ ប៉ុន្តែគ្រប់គ្នាក៏រមែងមានទុក្ខជាប់តាម មានទុក្ខខ្លាំង មានទុក្ខតិច ចេះតែមានជាធម្មតា ទាំងដែលគ្រប់គ្នាមិនប្រាថ្នានោះឯង ។

ទុក្ខមាន ២ យ៉ាងគឺ ទុក្ខផ្លូវកាយ និងទុក្ខផ្លូវចិត្ត ។ ទុក្ខផ្លូវកាយរម្ងាប់បានដោយអាហារ គ្រឿងស្លៀកពាក់ ទីនៅអាស្រ័យ និងថ្នាំកែរោគ ឯទុក្ខផ្លូវចិត្តវិញត្រូវរក្សាដោយព្រះធម៌ ។

ព្រះធម៌ជាថ្នាំកែរោគផ្លូវចិត្ត ជាថ្នាំកម្លាំងជំនួយឱ្យចិត្តមានកម្លាំង មានសុខភាពល្អ និងជាទីពឹងផ្លូវចិត្ត ។ មនុស្សយើងកាលដែលមានរោគផ្លូវកាយ បានអាហារបានថ្នាំជាដើមមកបរិភោគថែរក្សា ក៏ស្ងប់រម្ងាប់ទៅនូវរោគផ្លូវកាយនោះ ឯចំណែករោគផ្លូវចិត្តវិញ គឺចាំបាច់ត្រូវតែយក

ព្រះធម៌មកថែរក្សាទើបបាន សេចក្ដីនេះកូនត្រូវតែយល់ឱ្យបានច្បាស់ ។

មនុស្សណាដែលមិនឃើញការពិតដូច្នេះ មនុស្សនោះ នៅពេលមានទុក្ខផ្លូវចិត្តកើតឡើង ក៏រមែងជាទុក្ខដោយប្រាសចាកទីពឹង សោកសៅ ពោលរៀបរាប់ ឬក៏ស្រែកឡូឡាបន្ទោសនេះបន្ទោសនោះ ។

ចំណែកមនុស្សដែលមានបញ្ញា ដឹងទុក្ខផ្លូវចិត្តថាជារោគ រមែងស្ដាប់ធម៌ រៀនធម៌ ពិចារណាធម៌ និងបដិបត្តិតាមធម៌ ដើម្បីរក្សារោគចិត្តឱ្យដូចជាការរក្សារោគផ្លូវកាយដែរ ម្ល៉ោះហើយ ក៏ជាអ្នកមានព្រះធម៌ជាទីពឹងសូម្បីជួបប្រទះជាមួយនឹងទុក្ខ ក៏អាចកម្ចាត់ទុក្ខក្នុងចិត្តបាន និងអាចរកសេចក្ដីសុខបានក្នុងជីវិត ដែលជាសុខប្រាសចាកទោសទៀតផង ។

ការព្យាបាលរោគផ្លូវកាយមិនរើសវ័យ ថាក្មេង ឬចាស់ឡើយ ឱ្យតែមានជំងឺគឺត្រូវតែព្យាបាល យ៉ាងណាការរក្សាចិត្តដោយព្រះធម៌ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

មនុស្សយើងមាន លោភៈ ទោសៈ និងមោហៈ ជារោគប្រចាំចិត្តនាំឱ្យប្រព្រឹត្តបាប ដូច្នេះកូនត្រូវតែមាននូវ ថ្នាំគឺព្រះធម៌ឱ្យជាប្រចាំផងដែរ ទោះជាកូនឋិតនៅក្នុងវ័យណាក៏ដោយ ។ កូនត្រូវតែរក្សាចិត្តឱ្យជាប្រចាំ រហូតទាល់តែជាសះស្បើយ អស់ទុក្ខ អស់កង្វល់ពីសន្តាន ។ ចូរកូនហ្វឹកហាត់ ឱ្យមានការយល់ដឹងច្បាស់ពីព្រះធម៌ ទីបំផុតកូននឹងដឹងថា ព្រះធម៌នោះល្អយ៉ាងណា ។

ចូរកូនពិចារណានូវកំណាព្យនេះ :

រូបសល្អរាងគួរស្រឡាញ់ តែចាញ់ល្អចិត្តគំនិតជា
មិនយូរប៉ុន្មានរូបជរា ឯចិត្តល្អជាមិនចាស់ឡើយ ។
ចូរកូនប្រុសស្រីកុំបំភ្លេច ធម៌ថ្លៃជាងពេជ្រនាំដល់ត្រើយ
មានរូបមានរោគឥតស្រោកស្បើយ កូនអើយព្រះធម៌មិនចេះឈឺ ។
បើកូនរៀនធម៌អប់រំចិត្ត ប្រព្រឹត្តសុចរិតចិត្តកូនភ្លឺ
ជីវិតត្រូវស្លាប់រូបត្រូវឈឺ ប៉ុន្តែចិត្តភ្លឺមិនស្លាប់ទេ ។

១៩-ការគ្រប់គ្រងចិត្តមនុស្ស

កូនជាទីស្រឡាញ់

ចៅហ្វាយនាយដែលមានចិត្តល្អ មានយុត្តិធម៌ ចេះយល់ចិត្តយល់ថ្លើម និងជាគ្នាឯងជាមួយកូនចៅ មិនយកប្រៀប មិនសង្កត់សង្កិនបៀតបៀនកូនចៅ រមែងធ្វើឱ្យកូនចៅកក់ក្តៅក្នុងចិត្ត និងឱ្យនូវសេចក្តីគោរពកោតក្រែង ទាំងទីចំពោះមុខ ទាំងទីកំបាំងមុខត្រឡប់មកចៅហ្វាយវិញ ព្រមទាំងចងចាំទុកក្នុងចិត្តនូវគុណធម៌ទាំងឡាយ រហូតអស់ជីវិតនៃពួកគេទៀតផង ។ បើកូនមានឱកាសបានធ្វើជាចៅហ្វាយនាយគេ ឬជាអ្នកបង្គាប់បញ្ជាគេ កូនត្រូវកុំភ្លេចពាក្យម៉ែពាក្យឪត្រង់សេចក្តីនេះឱ្យសោះ នេះបើកូនប្រាថ្នាឱ្យកូនចៅ ដែលនៅក្រោមបង្គាប់របស់កូនស្រឡាញ់កក់ក្តៅក្នុងចិត្ត និងគោរពស្រឡាញ់ដោយស្មោះនោះ ។

កូនធ្វើឱ្យអ្នកនៅក្រោមឱវាទរបស់កូន ស្រឡាញ់ពេញចិត្ត គោរពស្ម័គ្រស្មោះ នេះជាការប្រសើរណាស់ ឯ

ការធ្វើឱ្យគេគ្រាន់តែខ្លាច តែមិនគោរពកោតក្រែងនោះមិនប្រសើរឡើយ ។

អ្នកគ្រប់គ្រងគេ កាលបើប្រើតែព្រះតេជច្រើនជាងព្រះគុណ រមែងមានតែមនុស្សចេះខ្លាច ប៉ុន្តែមិនកក់ក្ដៅក្នុងចិត្ត និងមិនស្រឡាញ់ស្ម័គ្រស្មោះឡើយ ។ ចំណែកអ្នកដែលប្រើព្រះគុណច្រើនជាងព្រះតេជ មនុស្សទាំងឡាយរមែងខ្លាចផងក្រែងផង គោរពដោយស្មោះផងនិងកក់ក្ដៅក្នុងចិត្តផង យ៉ាងនេះ ហៅថា អ្នកគ្រប់គ្រងគេបានទាំងកាយទាំងចិត្ត ។

អ្នកធំដែលប្រាថ្នានឹងគ្រប់គ្រងចិត្តមនុស្ស ដោយប្រើអំណាចបង្គាប់បញ្ជា ដើម្បីធ្វើឱ្យគេកោតខ្លាចនោះ គឺជាការយល់ខុសដោយពិត ។ អំណាចពិតប្រាកដ កើតអំពីការសាងនូវភាពកក់ក្ដៅ ឱ្យដល់កូនចៅជាសំខាន់ ។ ភាពកក់ក្ដៅ ដែលបង្កប់ទៅដោយមនោសញ្ចេតនាស្និទ្ធស្នាល គោរពស្រឡាញ់ ហើយដក់ជាប់ក្នុងក្រអៅបេះដូង រមែងកើតពីការឱ្យ ការអើពើ និងការយកចិត្តទុកដាក់ ដូចជា

ការឱ្យប្រាក់ ឱ្យរបស់របរប្រើប្រាស់ ឱ្យកម្លាំងចិត្ត ឱ្យភាពជាគ្នាឯង ឱ្យពាក្យណែនាំដែលល្អៗ ឱ្យពាក្យពីរោះ មានប្រយោជន៍ ឱ្យអភ័យ ឱ្យភាពកក់ក្តៅបីដូចជាឪពុកម្តាយ រួមទាំងការឱ្យនូវកិត្តិយស ឱ្យភាពខ្ពង់ខ្ពស់ហាក់ដូចជាតាំងនៅក្នុងឋានៈស្មើគ្នាទៀតផង ប៉ុណ្ណេះជាដើម ។

បើកូនត្រូវការនឹងគ្រប់គ្រងចិត្តមនុស្ស កូនត្រូវចេះសង្គ្រោះ ចេះឱ្យនូវអ្វីៗដោយក្តីមេត្តា ករុណា ហើយត្រូវឱ្យជារឿយៗទៀតផង ។

២០_ការទទួលខុសត្រូវ

កូនជាទីស្រឡាញ់

កាលកូនធ្វើការងារជារបស់ខ្លួនឯង ឬកាលបានទទួលនូវការងារដែលអ្នកដទៃប្រគល់ឱ្យធ្វើ ចំណុចសំខាន់ដែលកូនត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ខ្លាំងបំផុត គឺការទទួលខុសត្រូវ ។

ការទទួលខុសត្រូវគឺ ការដែលមាននូវការតាំងចិត្តមានភាពប្រាកដក្នុងចិត្តដើម្បីនឹងធ្វើនូវការនោះៗ ដើម្បីឱ្យការងារទាំងនោះសម្រេចទៅដោយរៀបរយល្អ និងទាន់តាមពេលដែលបានកំណត់ទុក ។

អ្នកទទួលខុសត្រូវក្នុងការងារ មិនចាំបាច់ឱ្យអ្នកណាមករំលឹកដាស់តឿន មកបង្ខំជារឿយៗនោះឡើយ រមែងជាអ្នកដាស់តឿនខ្លួនឯងជានិច្ច មានស្មារតីដឹងថានេះជាការងារដែលខ្លួនត្រូវធ្វើ ។ មនុស្សដែលចេះទទួលខុសត្រូវក្នុងការងារ គឺជាមនុស្សដែលពួកគណៈត្រូវការ

ហើយប្រទេសជាតិក៏ត្រូវការដែរ ។ មនុស្សចេះទទួលខុសត្រូវ រមែងចម្រើនក្នុងការងារ ជីវិតឈានទៅរកភាពរុងរឿង ប្រសើរឡើងៗ ផ្ទុយពីមនុស្សដែលខ្វះស្មារតីទទួលខុសត្រូវ ។

មនុស្សដែលខ្វះស្មារតីទទួលខុសត្រូវ រមែងឡេះឡោះក្នុងការងាររបស់ខ្លួន មិនគោរពតួនាទីរបស់ខ្លួន ធ្វើការងារអ្វីៗបែបមិនពេញចិត្ត រើសអើងក្នុងការងារ ចង់តែស្រណុកស្រួល ចង់បានតែប្រាក់ ចង់តែបញ្ឆោគេ ។ល។

កូនយល់ដឹងក្នុងរឿងនេះហើយ កូនត្រូវហ្វឹកហាត់ឱ្យជាមនុស្សចេះទទួលខុសត្រូវ ។ វិធីហ្វឹកហាត់មិនជាលំបាកប៉ុន្មានទេ គឺផ្ដើមដោយការដាស់តឿនខ្លួនឯងឱ្យបានជាមុន ។ ដាស់តឿនខ្លួនឯងថា នេះជាតួនាទីរបស់យើង ជាការងាររបស់យើង ជារឿងរបស់យើង ដែលខ្លួនយើងនឹងត្រូវចាត់ចែងធ្វើ ។ លុះដល់ពេលចុះដៃធ្វើកូនត្រូវព្យាយាមធ្វើឱ្យល្អជាទីបំផុត ធ្វើឱ្យពេញសមត្ថភាពដែលមាន បញ្ចេញកម្លាំង បញ្ចេញការចេះដឹងឱ្យពេញទី ឯផល

ដែលត្រូវទទួលបានក៏នឹងកើតឡើងដល់ខ្លួនឯង គឺកូននឹងបានទទួលផលដោយត្រង់ ។

ការដាស់តឿនខ្លួនឯងជានិច្ចកាល រមែងធ្វើឱ្យភាពនៃការទទួលខុសត្រូវ សន្សឹមៗកើតឡើងដល់កូន លុះដល់យូរទៅ កូនក៏នឹងក្លាយទៅជាអ្នកចេះទទួលខុសត្រូវម្នាក់ដ៏ប្រសើរ ។

កូនសម្លាញ់ ទ្រព្យសម្បត្តិមិនមែនជារបស់ចាំបាច់ក្នុងការដែលឪពុកម្ដាយត្រូវប្រគល់ឱ្យដល់កូននោះទេ ។ ចំណេះដឹង និងការប្រព្រឹត្តល្អ ព្រមទាំងការចេះទទួលខុសត្រូវតែប៉ុណ្ណោះ ដែលគួរជាទីបំផុតក្នុងការដែលម៉ែឪត្រូវប្រគល់ឱ្យដល់កូនសម្លាញ់ ។

២១_ឱកាសមាស

កូនជាទីស្រឡាញ់

មនុស្សខ្លះមានអំណាច មានវាសនាបារមីខ្លាំងក្លា មានឱកាសបានទៅអង្គុយក្នុងស្ថានទីខ្ពស់ ដែលល្មមនឹងធ្វើអ្វីជាប្រយោជន៍ ឱ្យមានការចម្រើនដល់សង្គម និងប្រទេសជាតិបាន ប៉ុន្តែបែរជាមិនបានធ្វើទៅវិញ ធ្វើឱ្យខូចនូវឱកាសមាសដ៏យ៉ាងគួរឱ្យស្តាយ ។ ដែលគាត់មិនបាន ធ្វើ មុខតែមកអំពីគាត់មិនបានគិតពិចារណាដល់ឱកាស មាសពិតប្រាកដ គិតបានត្រឹមតែថា តំណែងនាទីដែលខ្លួនបានទទួលនេះ ជាកិត្តិយសកេរ្តិ៍ឈ្មោះចំពោះខ្លួន និងជាផ្លូវនៃការបានមកនូវលាភផ្ទាល់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ ម្ល៉ោះហើយ គាត់ក៏សំដៅទៅរកតែការរក្សាកិត្តិយស និងប្រយោជន៍របស់គាត់តែម្យ៉ាងទៅ ។ តាមការពិត ប្រសិនបើគាត់ប្រើប្រាស់ឱកាសមាសក្នុងខណៈនោះ សាងនូវរបស់ល្អ ស្នាដៃល្អ ឱ្យដល់ប្រទេសជាតិ និងទុកជាទីរលឹកក្នុងជីវិត នោះឯងគឺជា

កិត្តិយស និងប្រយោជន៍សំខាន់ផ្ទាល់ខ្លួនគាត់ រហូតអស់កាលជាអង្វែង សូម្បីចេញចាកតំណែងនោះទៅហើយក៏ដោយ មនុស្សទាំងឡាយ គេនៅតែពោលដល់គាត់ ដោយការលើកតម្កើង ។

សម្រាប់ខ្លួនកូនវិញ បើមានឱកាសបានឡើងទៅកាន់ឋានៈខ្ពង់ខ្ពស់យ៉ាងណាមួយនោះ គឺកុំភ្លេចខ្លួនឱ្យសោះ កូនត្រូវប្រើឱកាសមាសនោះ សាងនូវប្រយោជន៍ សាងនូវអ្វីដែលជាទីរលឹកឱ្យដល់មនុស្សជាតិ ដើម្បីទុកជាស្នាដៃដែលអ្នកដទៃក្នុងសង្គមជាតិ អាចទទួលយកបានដោយក្ដីរំភើបរីករាយ ។

កូនត្រូវគិតជានិច្ច បើកូនមានបុណ្យបាននូវឋានៈខ្ពស់មែននោះ កូនត្រូវតាំងចិត្តធ្វើឱ្យសម្រេចតាមដូចដែលម៉ែឪបានផ្ដាំ បើមិនយ៉ាងនោះទេ ឋានៈតំណែងនោះ នឹងធ្វើឱ្យកូនខូចឱកាសមាស និងអាចធ្វើឱ្យខូចខ្លួនកូនដោយមិនដឹងខ្លួនទៀតផង ។

២២-កុំត្រចៀកស្រាល

កូនជាទីស្រឡាញ់

ក្នុងពេលសន្ទនាគ្នានោះ រមែងគេចមិនផុតពីការលើកយកបុគ្គលនេះ បុគ្គលនោះ មកនិន្ទា ឬពិចារណាថាយ៉ាងនេះយ៉ាងនោះឡើយ ។ កូនត្រូវហាត់ធ្វើចិត្តឱ្យធ្ងន់ក្នុងរឿងនេះ ព្រមទាំងឱ្យធ្ងន់ត្រចៀកផង ពោលគឺកុំជាមនុស្សត្រចៀកស្រាល ជឿពាក្យនិយាយរបស់អ្នកណាៗដោយងាយៗនោះ ។ ដោយចំពោះយ៉ាងសំខាន់ បើកូនជាអ្នកធំ ជាអ្នកបង្គាប់បញ្ជា ជាអ្នកដឹកនាំ ឬក៏ជាមេគ្រួសារ កូនត្រូវតែប្រយ័ត្នឱ្យណាស់ ព្រោះមានមនុស្សខ្លះនិយាយដោយមិនទទួលខុសត្រូវ និយាយទៅតាមតែចិត្តដែលចង់និយាយ មិនគិតដល់ផលដែលប៉ះពាល់ទៅលើអ្នកដទៃ ថាតើអ្នកដទៃក្តៅក្រហាយ ឬខូចកេរ្តិ៍ឈ្មោះយ៉ាងណា ។ អ្នកខ្លះនិយាយព្រោះស្រួលមាត់ ចង់ឃើញអ្នកស្តាប់យកចិត្តទុកដាក់នឹងស្តាប់ ឬក៏ភ្ញាក់ផ្អើលទៅតាមពាក្យនិយាយ

របស់ខ្លួន ។ អ្នកខ្លះនិយាយព្រោះត្រូវការឱ្យគេបែកបាក់គ្នា ខ្លះទៀតនិយាយព្រោះចង់សង្កត់សង្កិនគេ ។ល។ មានសព្វ មានគ្រប់រឿងរ៉ាវក្នុងពាក្យសម្ដីអ្នកនិយាយ ។

កូនស្ដាប់មនុស្សទាំងឡាយនិយាយហើយ កូនត្រូវថ្លឹងថ្លែងឱ្យល្អ កុំប្រញាប់ជឿ ត្រូវទុកពាក្យសម្ដីអ្នកដទៃនឹងត្រចៀកសិនចុះ កុំទាន់យកមកប្រើការ ត្រូវពិសោធ ត្រូវពិចារណាឱ្យបានសព្វគ្រប់ ដូច្នេះកូននឹងមិនបានខូចចិត្ត មិនបានក្ដៅក្រហាយក្នុងកាលជាខាងក្រោយឡើយ ។

មនុស្សត្រចៀកស្រាលឆាប់ជឿគេពេក រមែងធ្វើឱ្យខ្លួនឯងក្ដៅក្រហាយស្ដាយក្រោយ ខូចកេរ្ដិ៍ខូចឈ្មោះ មិនជាទីរាប់អានរបស់អ្នកដទៃ បែបនេះមានច្រើននាក់ណាស់មកហើយ ។ ម្យ៉ាងទៀតមនុស្សត្រចៀកស្រាលនោះរមែងធ្វើឱ្យភរិយាស្វាមីខ្លួនឯងលែងលះគ្នា ចែកផ្លូវគ្នាដើរ ធ្វើឱ្យគ្រួសារដួលរលំ នៅមិនជាសុខ ពុំនោះទេ ត្រូវសង្ស័យគ្នាឬត្រូវក្រំចិត្ត ។ល។ បែបនេះក៏មានច្រើនមកហើយដែរ ដូច្នេះកូនត្រូវប្រយ័ត្នខ្លួនទុកជាមុន ទើបជាការល្អ ។

២៣_ការប្រើមនុស្ស

កូនជាទីស្រឡាញ់

ការប្រគល់កិច្ចការឱ្យមនុស្សទៅធ្វើ ដែលជាទូទៅគេតែងនិយាយថា «ប្រើមនុស្ស» នោះ គឺត្រូវមើលឱ្យល្អជាទីបំផុត ត្រូវមើលទាំងមនុស្ស ត្រូវមើលទាំងការងារ ពោលគឺត្រូវប្រើមនុស្ស ឱ្យសមជាមួយនឹងការងារ អ្នកណាជំនាញខាងអ្វី ធ្លាប់មានពិសោធន៍យ៉ាងណា ធ្លាប់ជួបប្រសព្វហេតុការណ៍យ៉ាងម៉េច រួមទាំងការចេះដឹងនិងការទទួលខុសត្រូវផង ។ កាលបើប្រើមនុស្សបានសមប្រកបនឹងការងារ ក៏នឹងធ្វើឱ្យការងារដើរទៅមុខ មិនមានស្ទះ ។

ប្រសិនបើប្រើមនុស្សខុស មិនត្រូវគ្នានឹងការងារទេនោះ ឬប្រើមនុស្សដែលខ្វះនូវគុណសម្បត្តិ ប្រើព្រោះយល់មុខគ្នា ឬប្រើដោយមិនពិចារណាឱ្យល្អិតល្អន់ ក្រៅអំពីធ្វើឱ្យការងារមិនដើរមិនចម្រើនហើយ នៅអាចធ្វើឱ្យកើតសេចក្ដីអន្តរាយទៀតផង ។

មានខ្លះយ៉ាងជាឧទាហរណ៍ឱ្យឃើញមិនតិចទេដែល អ្នកធំជ្រើសរើសប្រើមនុស្សមិនឱ្យសមនឹងការងារ ធ្វើឱ្យការងារនោះៗមិនមានដំណើរការ ។ កន្លែងខ្លះប្រើមនុស្សដែលជាបក្សពួក ឬប្រើមនុស្សដែលនៅជាមួយ ជាមនុស្សដែលខ្វះនូវគុណសម្បត្តិឱ្យទៅធ្វើ នាំឱ្យខូចការងារនោះៗ មានការងារខ្លះជាការងាររបស់ប្រទេសជាតិទៀតផង ។

ដូចពោលមកនេះ កាលបើកូននឹងប្រើអ្នកណា នឹងប្រគល់កិច្ចការឱ្យទៅអ្នកណាធ្វើ កូនត្រូវពិចារណាឱ្យល្អ ។ អ្នកណាក៏ដោយ ទោះបីគេមិនមែនជាបក្សពួករបស់កូន ឬគេមានការចេះដឹងមិនសូវច្រើនមែន តែគេធ្លាប់មានពិសោធន៍ ទាំងធ្លាប់បានជួបប្រសព្វនូវហេតុការណ៍ ទាំងមាននូវការទទួលខុសត្រូវផងនោះ គឺគេអាចធ្វើឱ្យការងាររបស់កូនសម្រេចទៅបានដោយល្អ អ្នកនោះកូនគួរប្រើគេល្អជាងប្រើបក្សពួកគ្នាឯងដែលមិនបានការ ។

កូនមិនត្រូវយកការងារមកប្រមាទទេ ពោលគឺមិនត្រូវប្រមាទធ្វេសប្រហែសក្នុងការងារឡើយ បើកូនមាន

ការធ្វេសប្រហែសហើយ កូននឹងជួលរលំជាមួយនឹងការងារជាពុំខាន ។ មិនចាំបាច់ពោលដល់អ្នកដែលចេះស្ទើរនោះឡើយ សូម្បីអ្នកដែលចេះស្ទាត់ក្នុងការងារហើយក៏ដោយ ក៏ត្រូវជួលរលំដែរ ព្រោះតែប្រមាទធ្វេសប្រហែសដូចជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅ ។

សរុបមក ជាមួយនឹងការងារ គឺកូនកុំប្រមាទធ្វេសប្រហែស កុំប្រថុយ កុំអាងថាមិនអី ត្រូវតែហ្មត់ចត់ និងប្រយ័ត្នប្រយែងជាទីបំផុត ។

មនុស្សថ្លៃជាងប្រាក់

សុចរិតថ្លៃជាងពេជ្រ កុំបំភ្លេចចោលខ្លួនប្រាណ
មនុស្សថ្លៃពន់ប្រមាណ កុំចោលប្រាណដូរយកប្រាក់។
ចោលប្រាណស្មើលក់ខ្លួន ឱពោលផ្ទួនឱ្យប្រចក្ស
មនុស្សយើងថ្លៃជាងប្រាក់ ត្រូវទុកដាក់ខ្លួនឱ្យល្អ ។

២៤-របៀបវិន័យ

កូនជាទីស្រឡាញ់

ផ្កាដែលគេរៀបដាក់ក្នុងថូជាដើម អ្នកណាឃើញក៏សរសើរថាស្អាតនោះ វាអាស្រ័យនៅលើអ្នករៀបចំចាត់ចែងឱ្យមានរបៀប ។ ផ្កាប្រភេទខ្លះសូម្បីមិនសូវស្អាតតែបើអ្នកតាក់តែងរៀបចំពូកែ ក៏អាចតាក់តែងឱ្យស្អាតបានដែរ ផ្ទុយមកវិញ សូម្បីផ្កានោះស្អាតយ៉ាងណាក៏ដោយ តែដល់មនុស្សមិនចេះរៀបចំទេ ក៏ធ្វើឱ្យទៅជាសំណុំបាច់ផ្កាធម្មតា មិនគួរឱ្យចង់គយគន់ឡើយ ។ របស់របរសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងផ្ទះក៏មានន័យដូចគ្នាដែរ គឺពិតជាអាចធ្វើឱ្យផ្ទះស្អាតល្អទៅបាន បើម្ចាស់ផ្ទះចេះរៀបចំតាក់តែងនោះ។ មនុស្សយើងក៏ដូចគ្នា នឹងបានទៅជាមនុស្សដែលគួរឱ្យគយគន់ និងគួរឱ្យគោរពរាប់អាន ឬគោរពជ្រះថ្លា ក៏ព្រោះថា ម្ចាស់ខ្លួនចេះរៀបចំឱ្យមានរបៀបរៀបរយនោះឯង ។

មិនថាតែផ្កា ឬរបស់របរក្នុងផ្ទះឡើយ ជាពិសេស

សំខាន់បំផុតគឺមនុស្សយើងហ្នឹងឯងហើយ ដែលទៅជាល្អ ស្អាតបាននោះ ព្រោះតែការចាត់ចែងឱ្យមានរបៀប ។ របៀបគឺជាសិល្បៈដែលមានការរៀបរយ ល្អស្អាត គួរឱ្យ ទស្សនា ។ ដូច្នេះមនុស្សយើងទើបគួរប្រព្រឹត្តឱ្យមាន របៀបវិន័យ ដើម្បីគ្រប់យ៉ាងបានល្អប្រពៃ ។

កូនអើយ ដុំឈើមួយដុំវាជាអង្កត់អុសមែនហើយ បើគេមិនច្នៃវាទេនោះ ប៉ុន្តែដុំឈើមួយដុំនោះ វាទៅជា របស់មានតម្លៃ កាលណាបើច្នៃល្អហើយ ។ រឹតតែល្អរឹតតែ ថ្លៃ ហើយបើច្នៃ បើឆ្លាក់ឱ្យទៅជាព្រះពុទ្ធរូបនោះ អ្នកផង ទាំងពួងគេថ្វាយបង្គំដោយពិត ។

កូនត្រូវតែយល់ ហើយកូនត្រូវតែអឺចឹងឯង ទោះបី មានការខ្វះខាតអ្វីផ្សេងៗខ្លះ តែកូនកុំឱ្យខ្វះរបៀបវិន័យ ក្នុងខ្លួនឡើយ ។ ធ្វើអ្វីឱ្យមានរបៀប កុំអត់របៀបឱ្យសោះ ចាត់ចែងខ្លួនឯងឱ្យមានរបៀបរៀបរយ ចំពោះពេលវេលា ចំពោះការងារក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ ហើយចំពោះជាពិសេស នោះ គឺចូលក្នុងសង្គមហ្នឹងឯង ។

នៅក្នុងសង្គមលោកយើងនេះ បើកូនជាមនុស្ស ប្រាសចាករបៀបវិន័យ កូននឹងជាមនុស្សដែលមានស្នេហ៍ ក្នុងក្រសែភ្នែកនៃអ្នកដទៃបានយ៉ាងដូចម្ដេចទៅ ។ ដូច្នេះ កូនត្រូវតែរៀន ត្រូវតែហ្វឹកហាត់នូវអ្វីៗដែលជាសេចក្ដីល្អ គ្រប់យ៉ាង ដូចជាហ្វឹកហាត់ឱ្យខ្លួនមានរបៀបវិន័យនេះ ជាដើម នេះឯងជាការកសាងខ្លួន ។

ធ្វើល្អបានល្អបវរភាសិត គុណធម៌ក្នុងចិត្តជីវិតឧត្ដម
គុណធម៌ចម្រើនកើនព្រោះសន្សំ ស្មារតីខិតខំកសាងអាត្មា ។
ថ្មភ្នំគល់ឈើដើរលើឥតក្រែង លុះដល់ពាក់តែងវិចិត្ររចនា
ឱ្យទៅជាព្រះពុទ្ធប្បដិមា មនុស្សក្នុងលោកាគោរពវន្ទា ។
មនុស្សល្អឆ្លាក់ខ្លួនដោយធម៌វិន័យ បដិបត្តិរាល់ថ្ងៃវិស័យអ្នកជា
កាយវាចាចិត្តស្អិតស្អាងគ្រប់គ្រា បដិបត្តិបូជាគ្រប់គ្នាថ្កុំថ្កើង ។

២៥-ការចចេសរឹងរូស

កូនជាទីស្រឡាញ់

ក្នុងការនៅជាមួយគ្នា មិនថានៅរបៀបជាមិត្ត ឬជាភរិយាស្វាមីឡើយ រមែងមាននូវរបស់មួយមកជ្រែកត្រង់កណ្តាលជានិច្ច របស់នោះគឺ «ការយល់ខុសគ្នា » ។ ជាប្តីប្រពន្ធនឹងគ្នាហើយ យូរបន្តិចទៅ ច្រើនតែយល់ខុសគ្នាងាយៗ មិនថារឿងតូចឬរឿងធំឡើយ ហើយថែមទាំងញឹកញាប់ជាងរឿងអ្វីទាំងអស់ទៀតផង ។ ចូរកុំភ្លេចថាការយល់ខុសនេះ គឺមិនមែនមានត្រឹមតែយល់ខុសពីអ្នកដទៃនោះទេ វាមានការយល់ខុសពីការពិតផងទៀត ។

មនុស្សដែលមានការយល់ខុស ច្រើនតែមានភាពចចេសរឹងរូស មិនព្រមស្តាប់ពាក្យរបស់អ្នកដទៃ គិតថាខ្លួនត្រូវតែម្នាក់ឯង ថែមទាំងបន្ទោសអ្នកដទៃថា គេមិនយល់ពីខ្លួនឯងទៀតផង លុះដល់និយាយចុះនិយាយឡើង ក៏ក្លាយទៅជារឿងធំ ព្រោះប្រកាន់រៀងខ្លួន ក្នុងទីបំផុតក៏

បែកគ្នា មើលមុខគ្នាមិនចំ ។

កូនគួរចាំទុកថា ភាពចចេសរឹងរូស ព្រោះការយល់ខុសនោះ មិនធ្លាប់ឱ្យគុណដល់អ្នកណាឡើយ មានតែធ្វើឱ្យកើតការបែកបាក់គ្នា កើតការមិនសប្បាយចិត្តជាមួយគ្នា ។ ជាប្ដីប្រពន្ធនឹងគ្នា ក៏ជាសម្លាញ់នឹងគ្នា ទៅចចេសរឹងរូសប្រកាន់ទិដ្ឋិដំឡើងមានះដាក់គ្នាធ្វើអ្វី បែរមករកគ្នាជជែកគ្នា និយាយប្រាប់ការគិតឃើញដល់គ្នា មានហេតុផលជាតួវិនិច្ឆ័យ រួចហើយបានសប្បាយចិត្តជាមួយគ្នា មិនល្អទេឬ ។

ប្ដីប្រពន្ធ ទោះបីថាមានរូបរាងផ្សេងគ្នា តែគួរមានចិត្តមួយថ្លើមមួយ ទើបក្នុងផ្ទះមាននូវសន្តិសុខ ។ ប្ដីប្រពន្ធត្រូវតែជាមនុស្សយកហេតុផលជាសំខាន់ កុំធ្វើអ្វីៗស្រេចតែចិត្តចង់របស់ខ្លួន កុំអាងខ្លួនឯងឱ្យជ្រុល ។ ពិតមែនតែមិនបានធ្វើឱ្យគ្រួសារបែកបាក់គ្នា តែត្រូវដេកបែរខ្នងដាក់គ្នា ព្រោះហេតុមិនសប្បាយចិត្តជាមួយគ្នា ។

ប្ដីប្រពន្ធត្រូវគ្រប់គ្រងចំណង់ កុំឱ្យចំណង់វាគ្រប់-

គ្រងវិញ និងត្រូវគ្រប់គ្រងសេចក្ដីក្រោធ កុំឱ្យសេចក្ដីក្រោធវាគ្រប់គ្រងវិញនោះ ។ មុនធ្វើ មុននិយាយ ត្រូវមានសតិនិងបញ្ញាគ្រប់គ្រងជានិច្ច ។ ត្រូវចេះក្រែងចិត្តក្រែងរឿង អ្វីដែលរង្កៀសហើយ ត្រូវកុំធ្វើកុំនិយាយ ។ ត្រូវលះទិដ្ឋិមានះ ភាពចចេសរឹងរូស ការយល់ខុស និងឧបាទានចេញពីចិត្ត ដោយយកហេតុផលនិងភាពត្រឹមត្រូវជាគោលបដិបត្តិក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ ។ ជាប្ដីប្រពន្ធត្រូវតែចេះអាណិតគ្នា ហើយស្មោះត្រង់ដល់គ្នាជានិច្ច ។

២៦_ចិត្តចង្អៀតនិងចិត្តទូលាយ

កូនជាទីស្រឡាញ់

មនុស្សខ្លះ ស្ដួម្បីក្រីក្រទ្រព្យសម្បត្តិ ប៉ុន្ដែគាត់មានគ្នីគ្នាច្រើន មានពួកផងរបងជាមួយមកអ្វីអែ នៅពេលដែលគាត់មានការអ្វីៗនោះ គឺគេតែងតែមកជួយគាត់ម៉្លោះហើយការងារលំបាកក៏ទៅជាងាយស្រួល ។ ចំណែកបុគ្គលខ្លះ មានទ្រព្យច្រើន មានយសស័ក្តិធំដុំ តែបែរជាខ្វះញាតិ ខ្វះគ្នីគ្នា ខ្វះពួកផង ។ ដល់ទៅថា ពេលខ្លះមានមនុស្សច្រើនមែនមកចោមរោម តែនៅក្នុងសភាពទុកចិត្តមិនបាន ច្រើនព្រោះមកចោមរោមរកផលប្រយោជន៍ប៉ុណ្ណោះ ។ មនុស្សពីរប្រភេទនេះ ពិនិត្យរកមើលទៅឃើញហើយ មិនខ្វះទេក្នុងសង្គមបច្ចុប្បន្ន ។

តាមដែលពិតនោះ គ្នីគ្នានេះសំខាន់ណាស់ មានការចាំបាច់នៅក្នុងសង្គម គឺត្រូវធ្វើការជាមួយគ្នា ត្រូវទាក់ទងគ្នាបើមិនរឿងនេះក៏រឿងនោះដែរ ។ ហេតុអ្វី

ដែលធ្វើឱ្យមនុស្សយើងមានគ្នីគ្នាច្រើន ស្រឡាញ់ស្មោះចំពោះគ្នា មានទឹកចិត្តចង់ជួយគ្នាពិតៗ រក្សាគ្នាទៅវិញទៅមក ពេលមានការចាំបាច់ក៏មកជួយដោយមិនចាំបាច់ហៅរក ហើយមានអ្វីៗបន្តិចបន្តួចក៏ហុចគ្នា គឺព្រោះហេតុមកអំពីមានចិត្តទូលាយនោះឯង ។

មនុស្សចិត្តទូលាយ រមែងមានគ្នីគ្នាច្រើន ផ្ទុយអំពីមនុស្សដែលអត់ទឹកចិត្ត ជាមនុស្សចិត្តចង្អៀត ។ មនុស្សចិត្តចង្អៀត រមែងខ្វះនូវគ្នីគ្នា នៅពេលចាំបាច់នឹងរកមនុស្សមកជួយបានដោយលំបាក ។

កាលកូនដឹងដូចនេះហើយ ក៏សូមឱ្យកូនជាមនុស្សចិត្តទូលាយ កុំជាមនុស្សចិត្តចង្អៀត មានអ្វីជួយអ្នកដទៃបានក៏ជួយទៅ កុំកំណាញ់ កុំស្តាយ ព្រោះនេះជាទឹកចិត្តបុណ្យរបស់កូន ។ អ្នកណាកើតទុក្ខរឿងអ្វី ល្មមកូនជួយបានក៏ជួយទៅ យ៉ាងហោចណាស់ក៏ជួយឱ្យកម្លាំងចិត្តគេដែរ ។

មនុស្សយើងពេលមានទុក្ខ បានឃើញអ្នកដទៃមក

សាកសួរដោយអើពើ មកជួយផ្ដល់កម្លាំងចិត្តឱ្យ ក៏មានទឹកចិត្តតស៊ូក្នុងជីវិត មិនត្រឹមង់ត្រមោចកណ្ដោចកណ្ដែង ។ កើតមកជាមនុស្ស កូនអើយ ធ្វើម៉េចនឹងឱ្យមានសុខសមតាមប្រាថ្នាជារហូតទៅបាននោះ គង់តែមានថ្ងៃដែលត្រូវមានទុក្ខខ្លះជាពុំខាន ។ ដល់ថ្ងៃមានទុក្ខមកដល់ កូននឹងបានដឹងដល់ទឹកចិត្តរបស់មិត្តភក្តិ គ្នីគ្នាពួកផងរបងជាមួយនោះ ថាជាទឹកថ្នាំដ៏វិសេស សម្រាប់លាបស្រឡាបដល់ចិត្តសន្តានរបស់កូន ឱ្យកក់ក្ដៅ ឱ្យកើតការសង្ឃឹម និងឱ្យមានព្យាយាមតស៊ូជម្នះឧបសគ្គយ៉ាងពិតប្រាកដ ។

២៧_កុំយកតម្រាប់តាមគេ

កូនជាទីស្រឡាញ់

កូនគង់តែធ្លាប់បានឃើញមនុស្សពួកខ្លះ ចូលចិត្តអង្គុយជួបជុំគ្នានិយាយដើមអ្នកដទៃ ។ បានអង្គុយជជែកគ្នាពេលណា គឺច្រើនតែយករឿងរបស់អ្នកនេះអ្នកនោះមកនិន្ទា និយាយអំពីគេក្នុងរឿងផ្សេងៗ ។ សេចក្ដីនៃពាក្យនិយាយសុទ្ធសឹងតែធ្វើឱ្យគេខូចខាតនូវកេរ្ដិ៍ឈ្មោះទាំងអស់ ចូលចិត្តធ្វើខ្លួនជាអ្នកចេះដឹងរឿងរ៉ាវ ដូចជាច្បាស់ដោយខ្លួនឯងអីចឹង ទាំងដែលខ្លួនឯងដឹងពិតខ្លះ មិនពិតខ្លះ ប៉ុន្តែដល់ពេលនិយាយក៏ស្រួលមាត់ និយាយឱ្យរអិលដូចលាបខ្លាញ់ ។

កូនអើយ ធម្មតាមនុស្សនិយាយច្រើន ប្រព្រឹត្តទៅមិនបានឡើយ ដែលថាពាក្យនិយាយទាំងអស់សុទ្ធតែពិតនោះ ដូចពាក្យចាស់ពោលថា «និយាយច្រើន ច្រើនខុស» នេះពោលចំពោះមនុស្សដែលមិនបានទូន្មានខ្លួន ។ មនុស្ស

ប្រភេទនេះ កូនកុំយកតម្រាប់តាមឡើយ កូនគិតមើល បើមានអ្នកដទៃណា យករឿងរបស់កូន ឬរបស់ម៉ែឪបងប្អូនទៅនិន្ទា ទៅនិយាយក្នុងផ្លូវមិនល្អនោះ កូនក៏មុខតែមិនពេញចិត្តដូចគ្នាដែរ ។

ការនិយាយដល់អ្នកដទៃ កូនត្រូវប្រយ័ត្នឱ្យណាស់ សូម្បីតែរឿងពិត ទាំងដែលជារឿងល្អទៀតផងនោះ ។ រឿងល្អរបស់គេ កាលកូននិយាយត្រូវមើលអ្នកស្តាប់ផង ក្រែងគេមិនសប្បាយចិត្តនឹងកូន ព្រោះហេតុតែកូនសរ-សើរអ្នកដទៃ ។ បើជារឿងដែលមិនពិត ឬជារឿងដែលគិតគ្នាន់គ្នេរដោយកដោយខ្លួនឯង នាំឱ្យមានបាបព្រោះមាត់ ខាតពេលវេលាឥតប្រយោជន៍ ។

កូនគួរយកពេលមកគិតរឿងរបស់កូនវិញ ទើបជាការប្រសើរ បើកូនគ្មានរឿងអ្វីត្រូវគិតច្រើនទេកូនសម្រាកទៅ ឬក៏ត្រូវយកសៀវភៅមកមើលក៏មើលទៅ ត្រូវបើកវិទ្យុស្តាប់ក៏បើកស្តាប់ទៅ វាល្អជាង ព្រោះវាមិនកើតទោសពីមាត់និងមិនជាបាបតាមផ្លូវវាចា ។

ពាក្យសម្ដីអាក្រក់របស់អ្នកដទៃ សូម្បីចំពោះមករក កូន ក៏កូនកុំយកចិត្តទុកដាក់ឱ្យសៅហ្មងចិត្តឡើយ ។ បើ គេជុំគ្នានិយាយនិន្ទាពីអ្នកដទៃ និយាយដើមអាក្រក់រឿង អ្វីៗ ក៏ជារឿងរបស់គេ កូនត្រូវគិតពិចារណាពីខ្លួនឯងវិញ អ្វីដែលកូនត្រូវធ្វើ អ្វីដែលកូនមិនត្រូវធ្វើ និងអ្វីដែលត្រូវធ្វើ មុន អ្វីដែលត្រូវធ្វើក្រោយ នេះទើបល្អ ។ យកល្អមែនទែន កូនត្រូវដើរចេញពីវង់មនុស្សនោះៗ ។

កូនត្រូវចាំពាក្យខាងក្រោមនេះ :

-គ្រោះភ័យចូលមករកខ្លួនតាមផ្លូវមាត់ ឯភ័យវិបត្តិ ចេញទៅរកអ្នកដទៃក៏ចេញពីមាត់ដែរ ។

-អ្នកដែលចូលចិត្តនិយាយរឿងអាក្រក់ពីគេ គឺជា មោឃបុរស ។

-មនុស្សអត់គុណធម៌ក្នុងខ្លួន មិនផុតពីអួតខ្លួនឯង បង្អាប់អ្នកដទៃ និងចូលចិត្តនិយាយឥតបានការ ដូចប៉ោត អត់ទឹក នៅពេលគេរែក ច្រើនតែឮរ៉ូងរ៉ាងដូច្នោះឯង ។

២៨_តស៊ូអត់ធន់នោះឆ្ងន់ឬស្រាល

កូនជាទីស្រឡាញ់

មនុស្សដែលខំប្រឹងប្រែងធ្វើការសុចរិត ដើម្បីលើកស្ទួយជីវភាពរបស់ខ្លួននិងគ្រួសារ រហូតដល់បានសម្រេចសមរម្យនោះ ជារឿងដែលគួរឱ្យសរសើរណាស់ ។

តាមពិតក្នុងលោកនេះ អ្នកដែលបានទទួលនូវទ្រព្យមរតកស្រេចស្រាប់តែម្ដងដោយខ្លួនឯងមិនបាច់ប្រឹងប្រែងអ្វីនោះ មានតិចនាក់ទេ ។ ដោយច្រើន គឺចាប់ផ្ដើមពីការលំបាកទៅមុន ឯទ្រព្យមរតក បានត្រឹមតែកម្លាំងស្មូងកម្លាំងចិត្ត និងចំណេះដឹងក្នុងមុខវិជ្ជាផ្សេងៗប៉ុណ្ណោះ ពោលគឺ មិនបានទទួលនូវមរតកអ្វីជាទ្រព្យសម្បត្តិ មាសប្រាក់ឱ្យធំដុំនោះឡើយ ។

សំខាន់ណាស់ទៅហើយ ដែលមរតកនោះគឺជា ជីវិតកម្លាំងកាយចិត្ត និងចំណេះវិជ្ជា ។ មរតកម៉ែឪគឺជីវិតកម្លាំងកាយ និងចំណេះវិជ្ជា កូនល្មមយល់បានហើយ ឯ

ចំណែកមរតកគឺកម្លាំងចិត្ត បានដល់ទឹកចិត្តតស៊ូព្យាយាម ដែលម៉ែឪបានបង្ហាត់បង្រៀន អប់រំទូន្មាន និងធ្វើជាគំរូរហូតមក ។ កូនត្រូវពង្រឹងកម្លាំងចិត្តឱ្យដល់ព្រមជាមួយកម្លាំងកាយ និងចំណេះវិជ្ជា ធ្វើជីវិតកូនឱ្យមានខ្លឹមសារ ។

ការប្រើកម្លាំងស្ទួង និងទឹកចិត្តប្រឹងប្រែង តស៊ូក្នុងជីវិត អត់ធន់ចំពោះការងារ មិនរួញរាចំពោះឧបសគ្គ ទើបអាចបានដល់នូវឋានៈដ៏ប្រសើរ មានជីវភាពធូរធារដោយទ្រព្យសម្បត្តិ ។ ដូចដែលកូនបានឃើញហើយ អ្នកខ្វះការតស៊ូព្យាយាម ចង់តែស្រណុក ចូលចិត្តតែសប្បាយ និងថ្នមខ្លួនប្រភេទមនុស្សជាន់អាចម៍មាន់មិនពៀចនោះ គឺមិនមានឱកាសសាងនូវឋានៈឱ្យខ្ពង់ខ្ពស់ និងឱ្យជីវិតរស់នៅបានសុខស្រួលឡើយ សូម្បីមានមរតកច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់យ៉ាងណា ក៏មិនយូរឡើយ នឹងបំផ្លាញអស់មិនខាន ។

កូនអើយ «ជីវិតគឺការតស៊ូ» ពាក្យនេះធ្លាប់មានមកយូរហើយ ដូច្នេះឧបសគ្គក្នុងជីវិត កូនត្រូវចាត់ទុកជាថ្នាំកម្លាំង ។ កាលបើមនុស្សយើងមានការតស៊ូក្នុងជីវិត ក៏

រមែងបានជួបប្រទះនូវឧបសគ្គ គឺសេចក្តីលំបាកជាធម្មតា តែសូមឱ្យកូនគិតថា សេចក្តីលំបាកនោះជាថ្នាំកម្លាំង ដែលនឹងជំរុញឱ្យកូនប្រឹងប្រែង ព្យាយាមតស៊ូ ដើម្បីយកឈ្នះសេចក្តីលំបាកនោះ រហូតបានដល់ទិសដៅ គឺភាពប្រសើរនៃជីវិត ។

ម៉ែឪ មិនមាននូវមរតកដែលជាទ្រព្យសម្បត្តិអ្វី ច្រើនទុកឱ្យកូននោះទេ តែកូនក៏បាននូវជីវិត កម្លាំងកាយ កម្លាំងចិត្ត និងចំណេះវិជ្ជាព្រមល្មមសព្វគ្រប់ហើយ កូនត្រូវប្រើរបស់ទាំងនេះ ឱ្យបានសម្រេចតាមបំណងរបស់កូនទៅចុះ ។

២៩-ត្អូតស៊ូដ៏ពិតប្រាកដ

កូនជាទីស្រឡាញ់

ក្នុងកិច្ចការគ្រប់យ៉ាងនោះ អ្នកដែលធ្វើ ត្រូវមានការតស៊ូ និងមាននូវសេចក្ដីលំបាកផ្សេងៗ ។ អ្នកដែលធ្វើការបានសម្រេច គឺជាអ្នកបានឆ្លងនូវឧបសគ្គនៃការងារនោះរួចមកហើយ ទោះជាឧបសគ្គធ្ងន់ក្ដីស្រាលក្ដី ។ ការដែលខំពុះពារនូវគ្រប់ឧបសគ្គរហូតបានសម្រេច សុទ្ធតែដោយការតស៊ូជាមួយនឹងឧបសគ្គនោះៗប៉ុណ្ណោះ មិនមែនកន្លងផុតបាន ដោយការគេចចៀស ឬលោតកន្លង ដូចកន្លងរបងនោះទេ គឺត្រូវពុះពារចូលទៅកណ្ដាលឧបសគ្គនោះ ដូចជាអុំទូកអឺចឹង ត្រូវឆ្លងកាត់រលកកាត់ខ្យល់ ឬក៏មនុស្សយើងត្រូវដើរកាត់កម្ដៅថ្ងៃទៅដូច្នោះឯង ទើបអាចបានឆ្លងផុតរលកខ្យល់ ឬកម្ដៅថ្ងៃនោះទៅបាន ។

តាមពិត ការតស៊ូជាមួយនឹងឧបសគ្គ មិនជាលំបាកណាស់នោះឡើយ បើយើងបានតស៊ូជាមួយនឹងចិត្តខ្លួនឯង

រហូតបានឈ្នះជាមុនហើយនោះ ។ ចិត្តរបស់យើងនេះ ឯងដែលជាគូតស៊ូពិតប្រាកដរបស់មនុស្សយើង ការតស៊ូជាមួយនឹងចិត្តរបស់ខ្លួនឯងនេះ លំបាកជាងការតស៊ូជាមួយនឹងឧបសគ្គផ្សេងៗជាខាងក្រៅ ដូចជា រងា ក្តៅ ហាលភ្លៀង ហាលខ្យល់ ស្រេកឃ្លានជាដើម ។

ការតស៊ូជាមួយនឹងចិត្តឱ្យឈ្នះនោះ គឺត្រូវដាស់តឿនចិត្តឱ្យភ្ញាក់ខ្លួន មិនឱ្យទម្រន់ មិនឱ្យរាថយ ឱ្យចិត្តមានកម្លាំង មិនឱ្យអស់កម្លាំងចិត្តជាមុន ។ កាលបើតស៊ូជាមួយចិត្តរបស់ខ្លួនឯងបានឈ្នះហើយ មានកម្លាំងចិត្តរឹងប៉ឹងហើយក៏អាចតស៊ូជាមួយឧបសគ្គខាងក្រៅបានដែរ ដោយសេចក្តីសង្ឃឹមថា នឹងបានឆ្លងរួចផុតពីឧបសគ្គនោះទៅបានយ៉ាងមានសុវត្ថិភាព ។

ប្រសិនបើយកឈ្នះចិត្តខ្លួនឯង ដោយការពុះពារនូវឧបសគ្គសំខាន់ គឺសេចក្តីខ្ជិលច្រអូស ការរួញថយ និងការអស់កម្លាំងចិត្ត មិនបានទេនោះ តើនឹងអាចទៅតស៊ូជាមួយនឹងឧបសគ្គអ្វីបានទៅ ។ តស៊ូជាមួយចិត្តខ្លួនឯងឱ្យ

បានឈ្នះជាមុនហើយ   ក៏នឹងអាចឈ្នះអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងក្នុងលោកបាន ព្រោះថា ក្នុងលោកនេះ មិនមានការតស៊ូណាឱ្យខ្លាំងក្លាដូចជាការតស៊ូយកឈ្នះចិត្តរបស់ខ្លួនឡើយ ។

អត្តា ហិ អត្តនោ នាថោ   កោហិ នាថោ បរោ សិយា

ខ្លួនជាទីពឹងពំនឹងអាត្មា   អ្នកផ្សេងម្ដេចវ៉ានឹងថាពឹងបាន។

អត្តនា ហិ សុទន្តេន   ទូន្មានខ្លួនជាក់ជាអ្នកក្លាហាន

ច្បាំងនឹងកិលេសក្នុងចិត្តសន្ដាន ខ្លួនល្អកល្យាណព្រះបានត្រាស់ថា។

នាថំ លភតិ ទុល្លភំ   បាននូវធម្មំទីពឹងអស្ចារ្យ

ទីពឹងនេះក្រកម្រអ្នកណា   ក្នុងវដ្ដសង្សារស្រវាតោងបាន។

៣០-ក្អួតចេញមកទើបបានធូរ

កូនជាទីស្រឡាញ់

គង់តែមានថ្ងៃណាមួយមិនខាន ដែលមនុស្សយើងត្រូវជួបជាមួយនឹងសេចក្ដីទុក្ខ ឬបញ្ហាដែលធ្វើឱ្យចិត្តចង្អៀតចង្អល់មាននូវកង្វល់ ។ ជាទុក្ខកង្វល់ដែលមិនអាចប្រាប់អ្នកដទៃ ឬជាទុក្ខដែលខ្លួនឯងគិតថា អ្នកដទៃណាក៏មិនអាចនឹងជួយបាន ។ សេចក្ដីទុក្ខបែបនេះនឹងធ្វើឱ្យកើតការធុញថប់ក្នុងជីវិត នៅម្នាក់ឯងតែងតែដកដង្ហើមធំ គិតច្រើនទាល់តែឈឺក្បាល បាយមិនបាន សម្រាន្តមិនលក់ ដែលអាច បណ្ដាលឱ្យកើតរោគសរសៃប្រសាទបានដោយងាយ ។

កាលបើកូនបានជួបប្រសព្វនូវភារៈជាទុក្ខដូចបានពោលហើយនេះ កូនកុំលាក់ទុកតែម្នាក់ឯង ត្រូវកុំឱ្យនៅតែក្នុងខ្លួន គឺកូនត្រូវបញ្ចេញមកខាងក្រៅ នឹងធ្វើឱ្យកូនបានធូរស្រាល ។ ប្រៀបដូចជាការហើមពោះទល់លាមក

អ៊ីចឹងណាំកូន ដល់ពេលបន្ទោបង់បានអស់មក ក៏ធូរពោះ ស្រួលខ្លួនទៅ យ៉ាងណាមិញ ការធុញថប់ ការត្រិះរិះ កង្វល់ក្នុងរឿងផ្សេងៗ ដែលមាននៅក្នុងចិត្តក៏ដូចគ្នា ត្រូវ តែបញ្ចេញមកខាងក្រៅ យ៉ាងនោះឯង ។

មានបញ្ហាខ្លះ ពិតមែនតែគេមិនលាក់ទុកតែឯង ប៉ុន្តែគេបញ្ចេញមកខាងក្រៅដោយការសងសឹក ដោយ ការបៀតបៀន ដោយអំពើហិង្សាផ្សេងៗឱ្យដល់អ្នកដទៃ នៅក្នុងសេចក្តីនេះ កូនត្រូវកុំបញ្ចេញមកជាដាច់ខាត ។

វិធីបញ្ចេញនូវទុក្ខកង្វល់ ភាពធុញថប់ ឬភាព ស្រពាប់ស្រពោននៃចិត្ត ដែលល្អបំផុតនោះ គឺពោលឱ្យអ្នក ដទៃស្តាប់ ក្នុងលំដាប់ថ្នាក់ដំបូងនោះគឺមាតាបិតា ។ កូន មានរឿងកើតទុក្ខតឹងណែនក្នុងទ្រូងយ៉ាងណា កូនត្រូវ ជម្រាបឱ្យមាតាបិតាបានជ្រាប គឺពោលឱ្យម៉ែឪស្តាប់ហ្នឹង ឯង ។ ម៉ែឪមិនជាពិស មិនជាភ័យសម្រាប់កូនឡើយ ម៉ែឪ រមែងដឹងចិត្តកូន និងយល់ពីកូនជានិច្ច សូម្បីពេលខ្លះមិន អាចដោះស្រាយបញ្ហាឱ្យកូនបានក៏ដោយ តែម៉ែឪគឺជា

កន្លែងដែលសម្រាប់កូនក្អួតដាក់បាន ។ កូននឹងរៀបរាប់ នឹងយំ នឹងសម្តែងនូវសេចក្តីទុក្ខលំបាកឬបំណងយ៉ាងណា ចំពោះមុខម៉ែឪក៏បានទាំងអស់ បើធ្វើយ៉ាងនោះហើយ នឹងអាចធ្វើឱ្យកូនសប្បាយចិត្តឡើងបាន ឪពុកម្តាយរីករាយ នឹងស្តាប់ រីករាយនឹងដឹង ឪពុកម្តាយព្រមទទួលនូវសេចក្តី ទុក្ខរបស់កូនជានិច្ច ចូរកូនកុំឃើញឪពុកម្តាយជាអ្នកដទៃ ផ្សេងណាឱ្យសោះ ។

ភាពធុញថប់ ការតានតឹងចង្អៀតចង្អល់ ទុក្ខកង្វល់ ទាំងអស់របស់កូន គឺកូនគួរមកក្អួត ឬបន្ទោបង់ដាក់ឪពុក ម្តាយចុះ កុំទុកឱ្យតឹងណែនក្នុងខ្លួនកូនតែម្នាក់ឯងនោះ ឪពុកម្តាយព្រមធ្វើជាកន្ទោរ ឬជាបង្គន់របស់កូនជានិច្ច តាំងតែពីកូននៅក្នុងផ្ទៃម្តាយម្ល៉េះ ។

៣១-ភ្លើងច្រណែន

កូនជាទីស្រឡាញ់

មានធម្មជាតិម្យ៉ាង នៅពេលកើតដល់អ្នកណាហើយ នឹងធ្វើឱ្យអ្នកនោះក្តៅអំក្នុងចិត្ត កើតការញាប់ញ័រក្នុងទ្រូង និងឈឺផ្សា ធម្មជាតិដែលថាមកនេះ គឺការច្រណែន ឬឫស្យា ។

ការច្រណែនកើតឡើងក្នុងចិត្ត នៅពេលឃើញអ្នកដទៃបានល្អជាងខ្លួន ក្រៃលែងមែនទែន គឺអ្នកដែលបានល្អជាងខ្លួននោះ ជាសត្រូវ ឬជាគូប្រកួតគ្នានឹងខ្លួនឯង ដែលធ្វើឱ្យការច្រណែនរឹងរឹតតែឡើងកម្លាំងខ្លាំងឡើង ។

អ្នកដែលមាននូវការច្រណែន រមែងបាត់បង់នូវសេចក្តីសុខដោយមិនដឹងខ្លួន ឃើញអ្វីៗចេះតែទាស់មុខទាស់មាត់ ទាស់ភ្នែកទាស់ត្រចៀកទាំងអស់ គឺជាការដូរផ្លាស់ពីទឹកចិត្តមេត្តាករុណា មកជាចិត្តឥតគុណធម៌ មានការចង្អៀតចង្អល់នឹងអ្នកដទៃជានិច្ច ។

ការច្រណែននេះអាចសាហាវ និងក្តៅខ្លាំងណាស់កូនអើយ រហូតដល់ថ្នាក់សម្លាប់គ្នា ដូច្នេះហើយទើបហៅថាភ្លើង ។ ភ្លើងច្រណែននេះ នៅពេលឆេះឡើងហើយ រមែងដុតចិត្តមនុស្សឱ្យក្តៅរោលរាលរហូតគ្រប់ពេល ។

ភ្នក់ភ្លើងនេះពិតមែនតែថានឹងឆេះឡើងបានងាយៗ ប៉ុន្តែក៏ដោយសារឃើញសត្រូវ ឬគូប្រជែងបានល្អប៉ុណ្ណោះ ប្រសិនបើ អ្នកដែលបានល្អនោះជាមនុស្សដែលខ្លួនឯងស្រឡាញ់វិញ បាបធម៌ឥស្សាគឺការច្រណែននឹងមិនកើតឡើងឡើយ ។

ពេលកូនបានដឹងដូច្នេះហើយ កូនត្រូវប្រយ័ត្នឱ្យណាស់ចំពោះបាបធម៌ប្រភេទនេះ ដើម្បីកុំឱ្យកើតឡើងបាន កូនត្រូវហ្វឹកហាត់ឱ្យជាមនុស្សចិត្តទូលាយ ។ អ្នកដទៃ មិនថាជាមិត្ត ឬជាសត្រូវ មិនថាជាមនុស្សដែលកូនស្រឡាញ់ ឬស្អប់ឡើយ គឺគេមានសិទ្ធបានទទួលនូវសេចក្តីសម្រេចក្នុងរឿងផ្សេងៗដូចជាមនុស្សទូទៅដែរ ។ បើកូនត្រេកអរ រីករាយជាមួយគេមិនបានទេ កូនគួរតែដាក់ចិត្តឱ្យព្រងើយ

ធ្វើដូចជាមិនដឹង មិនឃើញអ៊ីចឹងទៅ ឬថាត្រឹមតែចិត្តឃើញ ត្រឹមតែចិត្តឮ ត្រឹមតែចិត្តដឹងរឿងជាដើមប៉ុណ្ណោះទៅ ទើបវាមិនត្រូវភ្លើងឆេះ ។ អ្វីៗកើតឡើងសុទ្ធតែមានហេតុត្រឹមត្រូវ យើងមិនដឹងជាត្រូវទៅច្រណែននឹងគេយ៉ាងដូចម្ដេចនោះឡើយ ។

កូនត្រូវចាំទុកថា «កុំចង់បានរបស់ដែលអត់ កុំជាប់ចិត្តនឹងរបស់ដែលមាន អ្វីៗកើតព្រោះមានហេតុ អ្វីៗដែលកើតឡើងហើយ សុទ្ធតែប្រែប្រួល »។ បើកូនខ្វះគុណធម៌ កូននឹងច្រណែនចំពោះសេចក្ដីល្អរបស់គេ ដូច្នេះអ្នកដែលក្ដៅក្រហាយពិតៗ គឺជាខ្លួនកូន មិនមែនគេទេ ។ រឿងអ្វីដែលកូនត្រូវមកបង្កាត់ភ្លើងទុកត្រង់ដើមទ្រូង ឱ្យឆេះតែខ្លួនឯងគ្រប់គ្រានោះ វាជាការល្ងង់ណាស់ ។

ចូរកូនកុំជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅឡើយ កុំច្រណែននឹង គេ កុំដុតចិត្តដុតទ្រូងខ្លួនឯងឱ្យសោះណាកូនណ៎ា ។

៣២.គិតអ្វីឱ្យវែងកុំបែងខ្លី

កូនជាទីស្រឡាញ់

ពាក្យចាស់បុរាណបានពោលហើយ គឺថា « គិតអ្វីឱ្យវែង »បានសេចក្តីថាធ្វើអ្វីក៏ដោយឱ្យមើលទៅមុខ មើលឱ្យវែងឆ្ងាយ ពោលគឺឱ្យសម្លឹងមើលអនាគតកាល ។ ពាក្យនេះមានន័យសំខាន់ណាស់ ព្រោះមនុស្សដែលសម្លឹងមើលកិច្ចការក្នុងកាលវែងឆ្ងាយនោះ រមែងនឹងបានទទួលនូវសេចក្តីសម្រេចក្នុងកិច្ចការផ្សេងៗ ដែលខ្លួនធ្វើក្នុងរយៈកាលយូរ ។

ពាក្យថា « កុំបែងខ្លី » គឺកុំគិតខ្លី ។ មនុស្សដែលមើលអ្វីខ្លីក្រញុច មើលឃើញអ្វីនៅតែនឹងមុខ មើលផលក្នុងរយៈខ្លី ប្រុសស្រីដូចនេះគេហៅថាមនុស្សគំនិតខ្លី ឬគំនិតអុសមួយបាយ រមែងបានទទួលនូវផលសម្រេចក្នុងមួយពេលយ៉ាងខ្លីតែប៉ុណ្ណោះ មិនមានជាអ្វីសំខាន់ឡើយ រួចហើយក៏ត្រូវដួលចុះអស់ទីពឹង ។ម្យ៉ាងទៀត មនុស្សគិត

ខ្ចី រមែងធ្វើអ្វីៗដោយសេចក្ដីប្រមាទ ធ្វើដោយប្រញាប់ មិនគិតមុខគិតក្រោយ ធ្វើទៅតាមតែចំណង់ រមែងក្ដៅក្រហាយក្នុងកាលជាខាងក្រោយអស់មួយជីវិត ។ មនុស្សខ្លះគិតខ្ចីពេកក៏ក្លាយទៅជាឃាតកៈ មនុស្សខ្លះទៀតធ្វើអត្តឃាត ។ល។

កាលកូននឹងធ្វើនូវកិច្ចការអ្វីក៏ដោយ កូនត្រូវសម្លឹងឱ្យវែងឆ្ងាយ ដូចពាក្យថា «បិទភ្នែកឱ្យជិត សម្លឹងឱ្យឆ្ងាយ» បើការងារនោះរឹតតែធំដុំ និងសំខាន់បំផុតក្នុងជីវិត កូនក៏ត្រូវតែគិតឱ្យវែងឆ្ងាយជាទីបំផុតផងដែរ ហើយត្រូវមានស្មារតីរក្សាឱ្យខ្ជាប់ខ្ជួន ។ កូនមានគិតឃើញទេថា មានការងារខ្លះ មានតម្លៃជាងជីវិតរបស់យើងរាប់ដងមិនអស់ទៅទៀត ។

ជាមួយនឹងការងារកូនត្រូវចាំទុកថា :

-ខ្លាចលំបាកតែខ្ជិល មិនព្យាយាម មិនរួចពីសេចក្ដីលំបាកឡើយ ។

-ខ្វះសេចក្ដីអត់ធន់ ការងារមិនបានល្អ ។

-ខ្វះការតស៊ូ ការងារមិនសម្រេច ។

-រវល់តែរឿងស្នេហា កាន់ការងារធំមិនបាន ។

-ព្រោះសេចក្តីប្រហែសធ្វេស ការងារដែលចេះស្ទាត់ហើយនោះ ត្រឡប់ទៅជាទទួលបរាជ័យដូចបុគ្គលល្ងង់ខ្លៅ ។

-រស់នៅដើម្បីធ្វើការ មិនមែនធ្វើការដើម្បីត្រឹមតែរស់នោះទេ ។

-មិនមានអ្នកណាគាំទ្រយើងឱ្យខ្ពង់ខ្ពស់ ក្រៅអំពីខ្លួនឯងដែលគោរពនូវការងាររបស់ខ្លួននោះឡើយ ។

-កុំជាមនុស្សពិការទាំងដែលមាននូវអវយវៈគ្រប់គ្រាន់ឱ្យសោះ ។

-ការងារអាក្រក់នាំទៅរកភពងងឹត ឯការងារល្អនាំទៅរកភពភ្លឺស្វាង ។

-ការងារដែលប្រាសចាកទោសជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

-ការងារជាអាយុជីវិត ជាកិត្តិយស ។ល។ ការងារមានតម្លៃជាងអ្វីៗទាំងអស់ ព្រោះការងារនាំឱ្យរួចផុតចាក

ទុក្ខទាំងពួង ។ សេចក្តីទាំងប៉ុន្មានដែលបានពោលហើយនេះ សម្រាប់ឱ្យកូនរៀនគិតឱ្យវែងក្នុងជីវិត ។

កាព្យបុរាណ

គិតអ្វីឱ្យវែងកុំបែងខ្លី វិស័យចង់ស្រីមើលឫកពា
ផ្គាប់ស្តេចតោងតាមព្រះហទយា ផ្គាប់រាស្ត្រដូចគ្នាតោងមើលចិត្ត ។
ភ្ញៀវមកតោងមើលអាការចេញ ពោលពាក្យម្តេចមិញគង់ឃើញពិត
ពាក្យស្លែងក្រែងស្លូតជូនជាមិត្ត ពាក្យពិតជូនពាលមមាលមិញ ។

។ល។

ស្លៀកសសាងព្រតចិត្តនៅខ្មៅ ចោលប្រាជ្ញតាមខ្លៅចង់ចៀសបាប
យកវែកឱ្យដឹងរសប្រៃសាប យកខ្សាច់មកគាបបានប្រេងឬ ។
ឫស្សីធ្វើក្លាក់ដាក់គ្មានថ្នាំង គងស្គររគាំងវាយមិនឮ
សុរិយាមិនយកជាពន្លឺ ជឿធឹអំពិលអំពែកសត្វ ។

៣៣_ការត្រៀមខ្លួនទុកជាមុន

កូនជាទីស្រឡាញ់

ក្នុងជីវិតមួយថ្ងៃៗនៃមនុស្សយើងនេះ រមែងតែងតែមានរឿង ដែលនឹងត្រូវឱ្យដោះស្រាយជារឿយៗ បន្តិចរឿងនេះ បន្តិចរឿងនោះ ពេលខ្លះក៏បាននាំនូវសេចក្តីលំបាកយ៉ាប់យ៉ឺនមកប្រគល់ឱ្យទៀតផង ព្រោះដោះស្រាយមិនបាន ។ កូនក៏ធ្លាប់ជួបប្រសព្វរឿងយ៉ាងនេះមកខ្លះហើយ ក្នុងសេចក្តីនេះ កូនត្រូវត្រៀមខ្លួនឱ្យដល់ព្រមពោលគឺត្រៀមការពារទុកជាមុន ដូចពាក្យថា «ការពារទុកមុន ស្រណុកជាងដោះស្រាយ» ។

ប្រៀបដូចជាការដើរផ្លូវឆ្ងាយអ៊ីចឹងឯង គឺត្រូវត្រៀមរៀបចំអ្វីៗទុកជាមុនឱ្យសព្វគ្រប់ មិនថាជាការដាក់ផែនការ ឬស្បៀងអាហារសំពត់អាវអ្វីឡើយ គឺត្រូវតែឱ្យដល់ព្រម ទាំងយានពាហនៈ ទាំងមាសទាំងប្រាក់សម្រាប់ចាយវាយ ។ល។ លុះដល់ពេលវេលាហើយ ក៏ចាប់យក

អ្វីៗដែលបានត្រៀមរៀបចំជាស្រេចនោះ ដើរផ្លូវទៅទាន់ពេល ដល់ដើរទៅហើយ មិនមានខ្វះអ្វីឡើយ ។

ការត្រៀមរៀបចំឱ្យដល់ព្រម គឺជាកិច្ចការពារ និងដោះស្រាយបញ្ហាដែលល្អជាទីបំផុត កាលបើមានបញ្ហាកើតឡើង ក៏ដោះស្រាយបានទាន់ពេលវេលា ប្រៀបម្យ៉ាងទៀតដូចជាត្រៀមទឹកសម្រាប់លត់ភ្លើង ឬត្រៀមថ្នាំដែលចាំបាច់សម្រាប់ព្យាបាល ដូច្នោះឯង ។

ក្នុងការរស់នៅកូនត្រូវត្រៀមកាយ ត្រៀមចិត្តត្រៀមទាំងគំនិតគិតទុកជាមុន គឺថាតទៅនឹងជាយ៉ាងណាបើយ៉ាងនោះមែន តើត្រូវធ្វើដូចម្ដេច ហើយឥឡូវនេះត្រូវធ្វើអ្វី ដូចនេះជាដើម ។

ការត្រៀមរៀបចំទុកជាមុនដូចនេះ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់ថា «មិនប្រមាទ» ។ មនុស្សដែលមិនមានប្រមាទ គឺមនុស្សដែលមិនមានការធ្វេសប្រហែស មិនអាងថាមិនអី តែងត្រៀមអ្វីៗក្នុងដំណើរជីវិតទុកជាស្រេច សូម្បីរឿងចាស់ឈឺស្លាប់ រឿងការព្រាត់ប្រាស និង

រឿងផលកម្ម ដែលតែងតែមានជាប្រចាំគ្រប់ៗគ្នា អ្នកមិនប្រមាទក៏បានគិតទុកជាស្រេចហើយដែរ ដល់ពេលរឿងនោះមកដល់ ចិត្តរមែងស្ងប់រម្ងាប់មិនញាប់ញ័រ ។

ចូរកូនកុំប្រមាទក្នុងជីវិត កុំធ្វើឱ្យប្រយោជន៍បាត់បង់ទៅជាមួយនឹងពេលវេលាឱ្យសោះ បើប្រយោជន៍មិនបាត់បង់ទេ គឺនៅជាប់តាមខ្លួនកូនជានិច្ចនោះ កូននឹងជាមនុស្សល្អរហូត ចូរកូនចាំចុះថា «មិនមានអ្នករួមដំណើរណាក្នុងជីវិត ដែលនាំមកនូវការរីករាយ ឱ្យដូចជាខ្លួនកូនឯងជាមនុស្សល្អនោះឡើយ » ដូច្នេះកូនត្រូវតែរួមដំណើរជាមួយនឹងខ្លួនឯងជាមនុស្សល្អ ។ កូនត្រូវតែត្រៀមរៀបចំនូវប្រយោជន៍គឺអំពើល្អគ្រប់យ៉ាងក្នុងជីវិតកូន ។

៣៤_ទឹកចិត្តពិតជាសំខាន់

កូនជាទីស្រឡាញ់

ពុកនិងម៉ែធ្លាប់ប្រាប់កូនមកខ្លះហើយថា មនុស្សយើងកាលនឹងទៅនៅក្នុងទីណាហើយ នៅជាមួយអ្នកណាក៏ដោយ សូមឱ្យជាមនុស្សមានទឹកចិត្ត ។ កូនអើយខ្វះអ្វីអាចខ្វះបាន កុំតែខ្វះទឹកចិត្តគឺកុំមានចិត្តចង្អៀតចង្អល់គិតតែពីបានខ្លួនឯង មិនគិតគេផងនោះ ។

មនុស្សយើងបើខ្វះទឹកចិត្តហើយ គឺមិនមានអ្នកណាចង់មកនៅឬមកគប់រកឱ្យពិតប្រាកដឡើយ ដែលគេចេះតែទ្រាំនៅក៏ព្រោះមកអំពីគេមិនទាន់រកផ្លូវទៅបានតែប៉ុណ្ណោះ ។ ប្រៀបដូចទឹកន្លែងដែលក្រទឹកដូច្នោះឯងមនុស្សសត្វមិនប្រាថ្នានឹងរស់នៅឡើយ ចង់តែទៅនៅទីណា កន្លែងណាដែលមានទឹកបរិភោគ និងប្រើប្រាស់គ្រប់គ្រាន់ប៉ុណ្ណោះ ។ ចំណែកមនុស្សដែលមានទឹកចិត្តរមែងតែងតែ មាននូវពពួកជនមកពឹងពាក់ពំនាក់អាស្រ័យ

បាននៅហើយមិនប្រាថ្នានឹងចេញចាកទៅឡើយ សូម្បីដល់ទៅថា ទីកន្លែងចង្អៀតក៏ចេះតែនៅបាន ដូចពាក្យថា «ចង្អៀតកាយ កុំតែចង្អៀតចិត្ត» ។

កូនដឹងយ៉ាងនេះហើយ គួរព្យាយាមធ្វើខ្លួនឱ្យជាមនុស្សមានទឹកចិត្ត ជាពិសេសនោះគឺជាមួយមនុស្សនៅជិតគ្នានឹងកូន មនុស្សដែលកូនត្រូវពឹងពាក់អាស្រ័យគេឱ្យជួយធ្វើការងារ ដូចជាកូនឈ្នួល ឬកូនចៅនៅក្រោមឱវាទជាដើម ។ អ្វីដែលកូនអាចជួយបានកូនជួយគេទៅ កូនត្រូវចាំថា «មនុស្សដែលមានតម្លៃគឺមនុស្សដែលគេត្រូវការ » អ្វីក៏ដោយឱ្យតែគេត្រូវការ រមែងមានតម្លៃ ជាសំខាន់ទៅទៀតគឺរបស់ក្រ ។

មនុស្សមានទឹកចិត្ត កម្ររកណាស់នៅក្នុងលោក ថែមទាំងអ្នកណាៗក៏ត្រូវការមនុស្សដែលមានទឹកចិត្តដែរ។ ក្នុងគ្រួសារ ក្នុងភូមិស្រុក ទាំងក្នុងសង្គមជាតិ សុទ្ធតែត្រូវការមនុស្សដែលមានទឹកចិត្តនេះណាស់ ដូច្នេះកូនត្រូវតែជាមនុស្សមានទឹកចិត្ត ។ អ្នកណាដែលធ្លាប់បានធ្វើល្អ ធ្វើ

ប្រយោជន៍ដល់កូន កូនត្រូវកុំភ្លេចគុណបុណ្យអ្នកនោះ កូនត្រូវតបស្នងសងគុណដោយទឹកចិត្តប្រកបដោយកតញ្ញូតាធម៌ ។ កូនត្រូវមានរង្វាន់ មានកម្លាំងចិត្តឱ្យដល់អ្នកដទៃដែលគេធ្លាប់បានធ្វើនូវសេចក្ដីល្អមកលើកូននោះ យ៉ាងហោចណាស់ ក៏កូនត្រូវសរសើរចំពោះសេចក្ដីល្អរបស់គេដើម្បីឱ្យគេបានរីករាយចិត្តផងដែរ ។ ការអើពើដោយទឹកចិត្តនេះឯងណាកូន គឺជាមន្តដ៏វិសេសសម្រាប់ឆក់ស្រូបអ្នកដទៃឱ្យគេមកស្រឡាញ់រាប់អានកូន ទន់ភ្លន់ចំពោះកូន។

ទឹកចិត្តគឺជារបស់វិសេសណាស់កូនអើយ ជាគុណសម្បត្តិដ៏ស័ក្តិសិទ្ធិ ដូចជាកែវមណី ដែលអាចធ្វើមនុស្សរូបមិនស្អាតឱ្យទៅជារូបស្អាតបាន ដូច្នោះឯង មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះសូម្បីសេចក្ដីល្អជាបុណ្យកុសលផ្សេងៗ ក៏ធ្លាក់ចុះមកចូលក្នុងចិត្តសន្ដានរបស់មនុស្ស ដែលមានទឹកចិត្តនេះដែរ ។ ទឹកចិត្ត គឺជាសិរីសួស្ដីនៃជីវិតណាកូនសម្លាញ់ ។

៣៥_ទប់ទល់ជាមួយទុក្ខ

កូនជាទីស្រឡាញ់

រាងកាយមាំមួន រមែងមិនត្រូវរោគភ័យបៀតបៀន បានដោយងាយឡើយ ភាពរឹងប៉ឹងមាំមួននៃរាងកាយអាច ទប់ទល់នឹងរោគផ្សេងៗបាន ឈ្មោះថាទប់ទល់នឹងទុក្ខផ្លូវ កាយ ធ្វើឱ្យកាយជាសុខ ។ មានទំនងដូចគ្នាដែរ គឺថា បើមិនត្រូវការឱ្យចិត្តមានទុក្ខទេ ត្រូវសាងភាពរឹងប៉ឹងឱ្យ ដល់ចិត្ត សម្រាប់ទប់ទល់ជាមួយនឹងទុក្ខផ្លូវចិត្តឱ្យបានល្អ ។

ការពិត ទុក្ខផ្លូវចិត្តនោះ មានហេតុមកអំពីការនឹក គិតតាក់តែងនៃចិត្តខ្លួនឯងជាសំខាន់ គឺចិត្តបានចាប់យក រឿងរ៉ាវផ្សេងៗអំពីការដែលបានឃើញខ្លះ ឮខ្លះ ជាដើម ហើយចេះតែយកមកនឹកគិតតាក់តែង ឱ្យជាយ៉ាងនេះ ឱ្យ ជាយ៉ាងនោះតាមការសោយអារម្មណ៍របស់ខ្លួន ។ រឿង-រ៉ាវដែលចិត្តចាប់យកមកបាននោះ បើចិត្តខ្លួនឯងនឹកគិត សេពសោយទៅឆ្ងាញ់ ពោលគឺពេញចិត្ត ក៏កើតបានទៅជា

សេចក្តីសុខក្នុងចិត្តហ្នឹងទៅ តែបើនឹកគិតសេពសោយទៅ មិនឆ្ងាញ់ទេ មិនពេញចិត្តទេ ក៏នាំឱ្យកើតទុក្ខនៅក្នុងចិត្តសន្តានបានដូចគ្នាដែរ ។

រឿងតែម្យ៉ាងជាមួយគ្នា អាចធ្វើឱ្យមនុស្សម្នាក់មានចិត្តជាសុខ ហើយមនុស្សម្នាក់ទៀតកើតទុក្ខរោលរាលក្នុងចិត្តសន្តាន បាយមិនបានសម្រាន្តមិនលក់ នេះមកអំពីការនឹកគិតតាក់តែងរបស់ចិត្តរៀងៗខ្លួន ។

ព្រោះហេតុដូចពោលមកនេះ កាលបើកូនមិនត្រូវការឱ្យទុក្ខមករុករានទន្ទ្រានចិត្តសន្តានរបស់កូនទេ កូនគប្បីព្យាយាមសាងភូមិថានឱ្យបានមាំ សម្រាប់ទប់ទល់ជាមួយទុក្ខ ។ កូនត្រូវតាំងសតិឱ្យល្អ នៅពេលជួបប្រសព្វរឿងអ្វីក៏ដោយចុះ ត្រូវចោលបានក៏ចោល កុំចាំបាច់យកមកត្រិះរិះគិតតាក់តែង ពោលគឺកុំយកមកជាអារម្មណ៍ តែបើយកមកជាអារម្មណ៍ គឺកូនត្រូវគិតដោយយ៉ាងមានសតិជាទីបំផុត គិតឱ្យសព្វគ្រប់ហើយច្បាស់លាស់សិន កុំប្រញាប់សម្រេចសេចក្តីដោយងាយៗ ។

ចិត្តដែលប្រកបដោយសតិសម្បជញ្ញៈក្នុងការទទួលអារម្មណ៍ មានយោនិសោមនសិការគ្រប់គ្រាន់ នោះឯងគឺជាភូមិឋានមាំទាំ ដែលសម្រាប់ទប់ទល់ជាមួយទុក្ខ គឺជាសុខភាពផ្លូវចិត្ត ដែលអាចរារាំងនូវទុក្ខកង្វល់បាន ។

ភូមិឋានមាំទាំជាជំរំសតិ និងជាសុខភាពរបស់ចិត្តនេះ មិនងាយនឹងកសាងបានឡើយ កូនត្រូវហ្វឹកហាត់ជារឿយៗ ហ្វឹកហាត់ឱ្យយូរ ហើយហ្វឹកហាត់ជារៀងរហូតទៅ ដូច្នេះទើបអាចមានផលកាន់តែប្រសើរឡើង ។

ចូរកូនកុំភ្លេចថា ការងារសំខាន់បំផុត គឺហ្វឹកហាត់ឱ្យចិត្តមានសុខភាព និងកុំភ្លេចគិតឱ្យខ្លួនឯងរស់នៅជាសុខមានភូមិឋានព្រះធម៌ក្នុងចិត្តផង ។

៣៦_ស្គាល់មុខតែមិនស្គាល់ចិត្ត

កូនជាទីស្រឡាញ់

មានភាសិតខ្មែរយើងបានពោលថា «មនុស្សយើងស្គាល់មុខគ្នា តែមិនស្គាល់ចិត្ត» ជាពាក្យដែលត្រឹមត្រូវគ្រប់កាលគ្រប់វេលា ទាំងជាពាក្យដាស់តឿនស្មារតីឱ្យចេះប្រយ័ត្នចំពោះមនុស្សទៀតផង ។ មនុស្សអាចសាងភាពបោកបញ្ឆោតបន្លំភ្នែកអ្នកដទៃយ៉ាងពូកែ មើលខាងក្រៅល្អសមសួន តែខាងក្នុងវាជារឿងផ្សេង ដូចរូបដែលគេគូរជាមួយនឹងរូបពិតអ៊ីចឹងឯង ។ រូបគូរច្រើនតែល្អស្អាតស្រស់បស់គួរមើលជាងរូបពិត ព្រោះមានការតាក់តែងទៅដោយពណ៌ជាដើម ។

មនុស្សដែលសាងភាពខ្លួនឯងឱ្យល្អមើល គឺចាំបាច់ត្រូវតែងទឹកមុខ អាកប្បកិរិយានិងការសម្ដែងចេញផ្សេងៗទៀត ព្រមទាំងពាក្យសម្ដី ដើម្បីបិទបាំងខាងក្នុងដែលមិនល្អ ដូច្នេះហើយទើបកើតមានពាក្យថា «ស្គាល់មុខ តែមិន

ស្គាល់ចិត្ត » នេះឡើង ។

ដូចពោលមកនេះ កាលបើកូននឹងសេពគប់ជាមួយអ្នកណា ទុកចិត្តអ្នកណា ឬធ្វើការងារហ៊ុនជាមួយអ្នកណា ត្រូវមើលឱ្យល្អ សង្កេតឱ្យយូរ កុំមើលត្រឹមតែមុខខាងក្រៅ ត្រូវមើលទៅដល់ការធ្វើ ការរស់នៅ និងគម្រោងការរបស់គេ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់ថា គប្បីដឹងសីលដោយការនៅរួម គប្បីដឹងសេចក្តីស្អាតដោយបានស្តាប់សម្តី គប្បីដឹងកម្លាំងពេលមានឧបសគ្គ និងគប្បីដឹងបញ្ញាដោយការសន្ទនា ។

កូនត្រូវយល់ដូចតទៅ :

ដឹងសីលដោយការនៅរួម គឺនៅជាមួយយូរសង្កេតពិនិត្យដោយការយកចិត្តទុកដាក់ ព្រមទាំងមានបញ្ញាយល់ការច្បាស់លាស់ផង ។

ដឹងសេចក្តីស្អាតដោយការស្តាប់សម្តី គឺស្តាប់ពាក្យនិយាយមុននិងពាក្យនិយាយក្រោយសមគ្នាទេ ម្យ៉ាងទៀត

ស្តាប់ពាក្យនិយាយចំពោះមុខ និងកំបាំងមុខ ដូចគ្នាដែរទេ។

ដឹងកម្លាំងពេលមានឧបសគ្គ គឺកម្លាំងចិត្ត កម្លាំងគំនិតប្រាជ្ញា កម្លាំងគុណធម៌ ញាប់ញ័រឬក៏ស្ងប់រម្ងាប់ពេលមានវិបត្តិភយន្តរាយ ។

ដឹងបញ្ញាដោយការសន្ទនា គឺបញ្ញាក្នុងការសួរ បញ្ញាក្នុងការឆ្លើយ ។

បើកូនមិនមើលមុខមើលក្រោយឱ្យល្អទេ ច្រឡំទៅគប់រកឬទុកចិត្តទុកច្រើម ឱ្យការគោរពរាប់អានពេញធឹង វានឹងធ្វើឱ្យកូនមាននូវសេចក្តីសោក ព្រោះតែខកចិត្តឡិតសង្ឃឹមខ្លាំងពេកហ្នឹងឯង ។

ចំណែកកូនខ្លួនឯងវិញ ត្រូវតែស្មោះចំពោះមនុស្សទាំងឡាយ ជាពិសេសអ្នកដែលទុកចិត្ត សង្ឃឹមជឿជាក់ទាំងស្រុងមកលើកូននោះឯង ។ កូនកុំបោកប្រាស់ចិត្តអ្នកណាឱ្យសោះ ស្រឡាញ់គ្នាហើយត្រូវតែស្មោះ ។ កូនត្រូវរស់ជាមួយនឹងសុចរិតធម៌ ត្រូវសម្តែងទឹកចិត្តឱ្យអ្នកដទៃបានយល់ និងត្រូវឱ្យគេស្គាល់ចិត្តថាពិតជាគ្នាឯង ។

៣៧-ចិត្តយើងចិត្តគេ

កូនជាទីស្រឡាញ់

ការនៅរួមជាមួយអ្នកដទៃ មិនថានៅរបៀបជាភរិយាស្វាមី ជាគ្រួសារមាតាបិតាកូនប្រុសស្រី ជាញាតិ មិត្តជាអ្នករួមការងារ ឬជាអ្នករួមសង្គមនោះឡើយ គឺកូនត្រូវរំពឹងដល់ចិត្តបំណង សេចក្តីប្រាថ្នារបស់អ្នកដទៃនោះៗ នេះជាការសំខាន់យ៉ាងក្រៃលែង ។ នឹងនៅជាមួយគ្នាបានយូរឬមិនយូរ សុខសប្បាយឬក្តៅក្រហាយ គឺនៅត្រង់ចំណុចសំខាន់នេះឯង ។ ការយកចិត្តគេមកប្រៀបនឹងចិត្តយើង និងយកចិត្តយើងទៅប្រៀបនឹងចិត្តគេ នេះជាកិច្ចដែលគួរធ្វើ ។ យើងធ្វើអ្វីក៏ដោយ ត្រូវរំពឹងដល់ផលប៉ះពាល់ ដែលនឹងកើតឡើងដល់អ្នកដទៃផង ពេលខ្លះយើងគិតថា យើងធ្វើហើយយើងនឹងបានផលប្រយោជន៍ តែអ្នកដទៃ គេអាចក្តៅក្រហាយព្រោះការធ្វើរបស់យើងក៏មានដែរ ។ ទើបគួរជៀសវាងនូវចំណុចនេះឱ្យបាន មិន

ត្រូវសាងសេចក្ដីសម្រេច លើសេចក្ដីក្ដៅក្រហាយនៃអ្នកដទៃឡើយ អ្នកដទៃគេមិនពេញចិត្តឱ្យយើងទៅធ្វើឱ្យគេក្ដៅក្រហាយដូចតែគ្នា ត្រូវនឹកដល់ចិត្តយើងចិត្តគេជានិច្ច។

មនុស្សដែលគិតតែពីបាន គេហៅថា មនុស្សឃើញតែខ្លួនឯង មនុស្សឃើញតែខ្លួនឯង រមែងដើរប៉ះគេជាធម្មតា ពោលគឺប្រព្រឹត្តនូវអំពើដែលមានផលប៉ះពាល់ដល់អ្នកដទៃ ។

កូនអើយ កើតជាមនុស្សណាំកូន ពេលយើងបានឆ្អែតក៏គួរនឹកដល់អ្នកដែលគេឃ្លានខ្លះផង ពេលយើងបានសុខក៏គួរគិតដល់អ្នកដែលមានទុក្ខផង ហើយពេលយើងមានបានក៏ត្រូវគិតដល់អ្នកដែលក្ររហេមរហាមផងដែរ ។ កូនគិតបានយ៉ាងនេះ កូននឹងជាអ្នកលះបង់ មើលឃើញអ្នកដទៃ យល់ចិត្តគេ ជួយគេ នឹងបានជាទីស្រឡាញ់រាប់អាននៃមនុស្សទូទៅ ។

ប្រសិនបើកូនជាមនុស្សឃើញតែពីខ្លួនឯង កូននឹងនៅតែឯង ព្រោះខ្វះការរាប់អានពីអ្នកជិតខាងជាដើម ។

ពេលកូនមានទុក្ខ មានរវល់ មិនមានអ្នកណាមកឈឺឆ្អាល
ឡើយ ចាំទុកណា៎កូនសម្លាញ់ ។

ចិត្តយើងចិត្តគេ កូនត្រូវរិះរេ គ្នាន់គ្នេរឱ្យច្បាស់
កុំតាមចិត្តពាល តាមព្រះតម្រាស់ ព្រះធម៌ល្អណាស់
កូនត្រូវបដិបត្តិ ។
ចិត្តគេចិត្តយើង បើមានះឡើង កូនត្រូវកម្ចាត់
បើចង់សុខចិត្ត កូនត្រូវហ្វឹកហាត់រស់ដោយប្រយ័ត្ន
ទើបផុតអន្តរាយ ។
ខ្លួនជាឧបមា ចម្រើនមេត្តា ទោសារំសាយ
ឱ្យសុខខ្លួនឯង និងសត្វទាំងឡាយ សុខនៅមិនឆ្ងាយ
រកឃើញក្នុងចិត្ត ។

៣៨. គិតសិនសឹមនិយាយ

កូនជាទីស្រឡាញ់

មាត់មនុស្សនោះនាំសុខមកឱ្យក៏បាន នាំទុក្ខមកឱ្យក៏បាន ខ្មែរយើងមានពាក្យចាស់តៀនច្រើនណាស់ទាក់ទងនឹងមាត់ ដូចជា រនាបបាក់យករនាបជួស សម្ដីហួសរកអ្វីជួសគ្មាន , មាត់មានគ្រុប ដបមានឆ្នុក , ដើរឱ្យមាន៣ ស្ដីឱ្យមាន៤ , មនុស្សយកសម្ដី ដំរីយកភ្លុក , បង្វិលអណ្ដាតដប់ជុំសិនសឹមនិយាយ , អណ្ដាតជាអាទិ៍កន្លង បានសុខទុក្ខផង ក៏ព្រោះអណ្ដាត , សម្ដីជាឯក លេខជាទោ , ខ្ញែកស្លាប់ព្រោះអាចម៍ កំភ្លាញស្លាប់ព្រោះមាត់ ជាដើម ។

កាលបើកូនគប់រកអ្នកណាក៏ដោយ ធ្វើការងារទីណាក៏ដោយ អ្វីដែលកូនត្រូវប្រយ័ត្នឱ្យណាស់នោះ គឺមាត់ លោកបានពោលថា « មនុស្សល្ងង់ទុកបេះដូងនឹងអណ្ដាត មនុស្សឆ្លាតទុកអណ្ដាតនឹងបេះដូង » ។ បើកូនចង់និយាយអ្វីៗ ត្រូវទុកដាក់សម្ដីក្នុងចិត្តគំនិត គិតហើយសឹម

និយាយ កុំនិយាយរួចហើយទើបគិត កុំនិយាយអ្វីៗតាមតែចិត្តចង់ កូនអើយនិយាយច្រើនខុសច្រើន និយាយតិចខុសតិច ។ កាលចាំបាច់ត្រូវនិយាយ កូនត្រូវនិយាយយ៉ាងមានសតិ និយាយឱ្យល្មមប្រមាណ ស្គាល់កាលស្គាល់ពេល ដឹងកាលៈទេសៈ និយាយតាមធម៌តាមវិន័យ ជាសម្ដីមានប្រយោជន៍ ។

មនុស្សសម័យនេះពូកែនិយាយ និងនិយាយបានច្រើនណាស់ ប៉ុន្តែកូនត្រូវពិចារណាឱ្យល្អ ក្នុងបណ្ដាមនុស្សដែលពូកែនិយាយនោះ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែល និ-យាយដោយមិនលំអៀង និយាយនាំឱ្យកើតការព្រមព្រៀង ធ្វើឱ្យមនុស្សគ្រប់ផ្នែកកើតការសប្បាយចិត្ត ។ យើងមិនអាចទៅហាមអ្នកណាថា កុំឱ្យនិយាយដូច្នោះបានដោយសព្វគ្រប់ឡើយ គេនឹងនិយាយល្អ ឬមិនល្អយ៉ាងណា និយាយអួសទាញ និយាយចាក់ដោត និយាយអួតខ្លួន និយាយដោយល្ងង់ យ៉ាងណាៗ គឺសិទ្ធិផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេ កាលបើគេនិយាយហើយ គេជាអ្នកទទួលខុសត្រូវ សំខាន់

កុំតែកូននិយាយដូចគេទៅបានហើយ កូនត្រូវគិតឱ្យល្អមុននិយាយ ជាពិសេសនៅពេលកូននិយាយដល់អ្នកដទៃ កូនត្រូវតែប្រយ័ត្នឱ្យណាស់ ។

ចំពោះអ្នកដទៃ យើងមិនអាចដឹងរឿងគេបានដោយសព្វគ្រប់ឡើយ ។ យើងមិនដឹងក្នុងក្រៅរបស់គេ ហើយយើងទៅគិតគ្មាន់គ្នេរដោយខ្លួនឯងថា គេយ៉ាងនេះយ៉ាងនោះមិនបានឡើយ ល្អបំផុត គឺកុំនិយាយពីគេដោយមិនដឹងរឿងច្បាស់ ។ សូម្បីដឹងច្បាស់ក៏មិនត្រូវចេះតែនិយាយដែរ បើនិយាយត្រូវឱ្យមានមេត្តា កុំចេះតែ**កុសលា**យើង **អកុសលា**គេ ឱ្យ**កុសលា**គេ **អកុសលា**យើងខ្លះផង ហើយបើយ៉ាងត្រឹមត្រូវនៅក្នុងផ្លូវកណ្ដាលនោះគឺ **កុសលា ធម្មា អកុសលា ធម្មា អព្យាកតា ធម្មា** ណាំកូន ។

៣៩-មនុស្សចិត្តខ្វាក់

កូនជាទីស្រឡាញ់

កូនធ្លាប់បានឮពាក្យនេះហើយគឺ « ឱ្យសម្លឹងមើលសេចក្តីល្អរបស់អ្នកដទៃ » ។ ពាក្យនេះប្រាប់ឱ្យយើងហាត់សម្លឹងមើលផ្នែកល្អរបស់មនុស្សដែលយើងស្គាល់ មនុស្សដែលយើងគប់រក ឬមនុស្សដែលនៅរួមជាមួយយើង ។

មនុស្សយើងដែលនៅមានកិលេសនេះ សុទ្ធតែមានចំណុចខ្វះខាតក្នុងខ្លួនគ្រប់គ្នាទាំងអស់ មិនមានអ្នកណា ដែលបរិសុទ្ធផូរផង់គ្រប់យ៉ាងរកកន្លែងតិះដៀលមិនបាននោះឡើយ ។ កាលបើកូនស្រឡាញ់រាប់អាន និងគប់រកអ្នកណាហើយ កូនត្រូវសម្លឹងរកចំណុចល្អរបស់អ្នកនោះឱ្យច្រើន ។ ចំណែកចំណុចមិនល្អវិញ បើគ្រាន់តែបន្តិចបន្តួចទេ ត្រូវរំលងចោលទៅ លើកយកចំណុចល្អដែលមានច្រើនជាងឱ្យមកប្រាកដ ។ ដូច្នេះរមែងធ្វើឱ្យរលុបបាត់នូវចំណុចខ្វះខាតរបស់គេ ឬក៏សាបរលាបទៅ

បន្តិចម្តងៗ មិនប្រាកដឡើងនូវការទាស់ចិត្ត ការស្អប់ ឬ គំនុំគុំកួនក្នុងចិត្តកូនឡើយ ។

តាមពិត មនុស្សយើងគ្រប់គ្នា តែងតែមាននូវចំណុចល្អ បើយើងមើលដោយចិត្តធម៌សប្បុរស ។ មនុស្សដែលមានចិត្តប្រកបដោយធម៌សប្បុរស រមែងមើលឃើញសេចក្តីល្អរបស់អ្នកដទៃបានដោយងាយ ។ ចំណែកមនុស្សដែលមានចិត្តមិនប្រកបដោយធម៌សប្បុរស ឬថា ព្រោះខ្វះយុត្តិធម៌ សូម្បីអ្នកដទៃមានសេចក្តីល្អធំធេងប្រាកដដូចជាភ្នំធំនៅនឹងមុខក៏ដោយ ក៏មើលមិនឃើញដែរ ។ មនុស្សភ្នែកល្អធម្មតា តែថាមើលមិនឃើញសេចក្តីល្អរបស់អ្នក ដទៃ គេហៅថា មនុស្សចិត្តខ្វាក់ ។

មនុស្សចិត្តខ្វាក់ រមែងមើលមិនឃើញសេចក្តីល្អរបស់អ្នកណាឡើយ ព្រោះខ្មោចអគតិទាំង ៤ គឺការលំអៀងព្រោះស្រឡាញ់ ១ ព្រោះស្អប់ ១ ព្រោះល្ងង់ ១ និងព្រោះភ័យខ្លាច ១ ស្ថិតនៅក្នុងខ្លួនគេជានិច្ច ដូច្នេះយើងរកយុត្តិធម៌ពីមនុស្សចិត្តខ្វាក់បានដោយលំបាក សូម្បី

តែខ្លួនគេផ្ទាល់ក៏មិនដឹងថា ខ្លួនឯងមានចិត្តខ្វាក់យ៉ាងណាដែរ ។ ការគប់រកមនុស្សខ្វាក់ភ្នែកមិនជាអ្វីឡើយ តែបើគប់រកមនុស្សចិត្តខ្វាក់ ពិតជាមិនល្អទេ ។ ធ្វើល្អជាមួយមនុស្សចិត្តខ្វាក់កូនត្រូវដឹងឱ្យហើយថា គេមិនអាចនឹងមើលឃើញសេចក្ដីល្អរបស់កូនឡើយ ។

ដែលម៉ែឪប្រាប់កូនដូចពោលមកហើយនេះ គឺដើម្បីឱ្យកូនដឹងថា មនុស្សយើងច្រើនស្គាល់តែមុខគ្នា ប៉ុន្តែមិនស្គាល់ចិត្តពិតប្រាកដ ។ កូនត្រូវសិក្សាឱ្យស្គាល់មនុស្សដល់ជម្រៅចិត្តរបស់គេ កាលបើស្គាល់យ៉ាងណាហើយកូននឹងបានប្រយ័ត្នប្រយែងខ្លួនឯងផង រៀបចំចិត្តឱ្យត្រូវល្អផង ដូចពាក្យចាស់ពោលថា « ផ្កាប់ស្ដេចតោងតាមព្រះហទយា ផ្កាប់រាស្ត្រដូចគ្នាតោងមើលចិត្ត » ព្រមជាមួយគ្នានោះ កូនត្រូវកុំធ្វើខ្លួនឱ្យជាមនុស្សចិត្តខ្វាក់ប៉ុណ្ណឹងជាការស្រេច ។

៤០_ជួលហើយត្រូវក្រោក

កូនជាទីស្រឡាញ់

ផ្លូវនៃដំណើរជីវិតនោះ មិនមែនសុទ្ធតែរាបស្មើទៅទាំងអស់នោះទេ ។ ជីវិតមានឡើងមានចុះ មានសុខមានទុក្ខជាគូគ្នាទៅរហូត ដោយចំពោះក្នុងកិច្ចការងារ បើរឹតតែការងារធំរឹតតែមានឧបសគ្គ ។ ប្រសិនបើកូនធ្វើការងារអ្វីមួយ ដែលកូនបានគិតសព្វគ្រប់ហើយថា ជាការងារល្អត្រឹមត្រូវ ជាការងារដែលអាចនាំឱ្យចម្រើនទៅមុខបាន ប៉ុន្តែកាលបើធ្វើទៅៗ ការងារនោះបែរជាត្រូវរាំងស្ទះ មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមដូចដែលបានគិតទុកទេ ពោលគឺ មានឧបសគ្គ កូនត្រូវពុះពារនូវឧបសគ្គនោះ ទៅឱ្យបានដោយសតិបញ្ញា ដោយការអត់ធន់ និងព្យាយាម កុំស្លន់-ស្លោ ត្រូវចាត់ចែងដោះស្រាយឱ្យស្រួលបួល កុំរួញថយដោយអស់កម្លាំងចិត្តជាមុននោះ ។

សភាវៈដែលសំខាន់ជាទីបំផុត នៅពេលដែលកូន

ជួបនូវបញ្ហាជាឧបសគ្គក្នុងជីវិតគឺកម្លាំងចិត្ត ចូរកូនកុំឱ្យកម្លាំងចិត្តធ្លាក់ចុះឱ្យសោះ ។ បើការងារ ឬប្រាក់កម្រៃត្រូវធ្លាក់ចុះយ៉ាងណាក៏ដោយ កុំតែកម្លាំងចិត្តធ្លាក់ចុះតាម វាមិនជាអ្វីឡើយ ។

កូនត្រូវថែរក្សាចិត្ត ផ្គងចិត្តឱ្យល្អ ត្រូវប្រយ័ត្នកុំឱ្យបាក់ទឹកចិត្តជាដាច់ខាត ដូចពាក្យថា « ដួលហើយត្រូវក្រោក » បានសេចក្ដីថា កាលភ្លាត់ជើងរអិលដួលទៅគឺត្រូវក្រោកឡើងហើយដើរតទៅទៀត មានតែអ្នកដែលក្រោកឡើងហើយដើរតទៅទៀតប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចទៅដល់គោលដៅបាន យ៉ាងណាមិញ កាលបើកូនមានការខកចិត្ត ព្រោះជួបនូវវិបត្តិអ្វីមួយ កូនត្រូវតាំងចិត្តឱ្យមាំផ្គងចិត្តឱ្យរឹងប៉ឹង ទាញខ្លួនឯងចេញពីការខកចិត្តនោះឱ្យបាន ហើយព្យាយាមតស៊ូជាបន្ត ដើម្បីឱ្យបានដល់នូវសេចក្ដីសម្រេចសមតាមប្រាថ្នា ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

កូនសម្លាញ់ត្រូវដឹងថា ការខកចិត្តកើតមកពីការមានសង្ឃឹមជាហេតុ ដូច្នេះក្នុងជីវិតរាល់ថ្ងៃកូនត្រូវចេះ

ប្រយ័ត្នចំពោះសេចក្ដីសង្ឃឹម ដែលមានក្នុងចិត្តកូនផង ។ ពិតមែនហើយថា ការសង្ឃឹមវានាំឱ្យមានកម្លាំងចិត្ត ប៉ុន្តែវាក៏នាំឱ្យខកចិត្តផងដែរ ព្រោះតែមិនបានសម្រេចដូចប្រាថ្នា ដូច្នេះកូនត្រូវហ្វឹកហាត់អប់រំឱ្យកើតឡើងនូវកុសលឆន្ទៈ គឺការពេញចិត្តក្នុងអំពើប្រាសចាកទោស ។ កុសលឆន្ទៈនាំឱ្យកូនបានសុខចិត្តក្នុងការងារដែលកំពុងធ្វើ ព្រោះកូនគិតថា ធ្វើការឱ្យអ្នកដទៃបានសុខ ម៉្លោះហើយកូនរីករាយនឹងធ្វើការ ដោយមិនចាំបាច់សង្ឃឹមផលអ្វីទៀតឡើយ ។ បើផលបានសម្រេចក៏សម្រេចដោយប្រាសចាកទោស តែបើមិនសម្រេចទេ ក៏មិនខកចិត្តដែរ គឺកូនសប្បាយចិត្តនឹងធ្វើជាបន្តទៀត និងសប្បាយចិត្តក្នុងការងារដែលប្រាសចាកទោសនោះៗ ។

ដូចពោលមកនេះ កូនពិតជាមិនចេះអស់ទឹកចិត្តក្នុងការងារផង មានកម្លាំងចិត្តធ្វើបន្តផង បានទទួលនូវសេចក្ដីសុខចិត្តទាន់ពេលដែលកំពុងធ្វើការងារនោះផង ។

៤១-ស្រឡាញ់វែងឱ្យកាត់ ស្រឡាញ់ខ្លីឱ្យត

កូនជាទីស្រឡាញ់

កូនចូរចាំទុកនូវពាក្យនេះគឺ « ស្រឡាញ់វែងឱ្យកាត់ ស្រឡាញ់ខ្លីឱ្យត » មានសេចក្តីសំខាន់សម្រាប់ជីវិតណាស់ កូនត្រូវយល់ដូចតទៅ :

ស្រឡាញ់វែងឱ្យកាត់ គឺធម្មតាមនុស្សយើងចង់មាននូវអនាគតល្អ មានជីវិតរស់នៅជាសុខ ឋិតនៅក្នុងឋានៈសមរម្យជាប់លាប់រហូតវែងឆ្ងាយតទៅ ដូច្នេះត្រូវលះ ត្រូវកាត់ផ្តាច់នូវអ្វីៗដែលមកទម្លាយអនាគតដ៏ភ្លឺស្វាង ធ្វើជីវិតដែលធ្លាប់តែសុខសប្បាយឱ្យធ្លាក់ចុះដុនដាប អ្វីៗនោះគឺ អបាយមុខ ៨ យ៉ាង បានដល់ លេងស្រី ១ បរិភោគទឹកស្រវឹង សេពគ្រឿងញៀនផ្សេងៗ ១ ដើរស៊ីចាយសប្បាយបរិភោគខ្ជះខ្ជាយ ១ លេងល្បែងស៊ីសង ល្បែងភ្នាល់ផ្សេងៗ ១ ត្រាច់ទៅតាមច្រកល្ហករឿយៗនៅពេលយប់ ១ ដើរមើលមហោស្រពល្បែងរបាំរាំរែករឿយៗ ១ ប្រកប

រឿយៗនូវសេចក្ដីខ្ជិលច្រអូស ១ និងសេពគប់បាបមិត្ត១។ កាលបើកាត់ផ្ដាច់នូវអបាយមុខទាំងអស់នេះឱ្យចេញពីជីវិតបានហើយ អនាគតនឹងរុងរឿងស្រស់បស់ ជាប់លាប់មាំមួនទាំងទ្រព្យសម្បត្តិ ទាំងកិត្តិយសកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ឯចំណែកគុណធម៌វិញមានតែចម្រើនទៅមុខ ។

ស្រឡាញ់ខ្លួនឯង អបាយមុខទាំងអស់ មិនមែននាំវិនាសតែទ្រព្យសម្បត្តិទេ វាថែមទាំងបញ្ចុះតម្លៃនៃជីវិតរបស់ខ្លួន និងគ្រួសាររបស់ខ្លួន កាត់បន្ថយនូវស្មារតីដែលជារបស់មានតម្លៃបំផុតសម្រាប់ជីវិតមនុស្សទៀតផង ។ អបាយមុខជាខ្លោងទ្វារនៃនរក ជាមេរោគ ជាបាបមិត្ត ដឹកនាំឱ្យធ្វើការងារប្រកបដោយទោស ជាប្រធាននៃសេចក្ដីវិនាសគ្រប់យ៉ាង ។ បើមិនស្រឡាញ់អនាគតវែងឆ្ងាយទេប្រាថ្នាការស្រណុកសុខសប្បាយតែក្នុងបច្ចុប្បន្ន គិតតែពេលខ្លីៗ យកសុខស្រួលតែមួយថ្ងៃៗប៉ុណ្ណោះ ចង់អនាគតយ៉ាងណាក៏ដោយចុះ បើអ៊ីចឹងចូរសេពអបាយមុខតទៅទៀតទៅ អនាគតក៏នឹងអាប់ឱនរស្មីរហូតដល់ងងឹតសូន្យ-

សុង ជីវិតរុងរឿងត្រូវដាច់បង់ ។

សេចក្ដីដូចពោលមកនេះ កូនក៏គង់បានជួបប្រទះមកហើយ ។ មនុស្សខ្លះ ដើមឡើយគេមានជីវិតក្រលំបាក ប៉ុន្តែដោយការខំប្រឹងប្រែង ចេះធ្វើការ ចេះទុកដាក់ ចេះបរិភោគ ប្ដីមានគំនិតប្រពន្ធមានមារយាទ ឬមានគំនិតមារយាទទាំងអស់គ្នា និងមិនប៉ះពាល់អបាយមុខ មិនយូរប៉ុន្មានគេក៏តាំងជំហរបាន មានជីវិតសុខសប្បាយ អនាគតភ្លឺថ្លា ។ ផ្ទុយមកវិញ មនុស្សខ្លះមានជីវិតសុខសប្បាយក្នុងកាលជាខាងដើម ។ ម៉ែឪរកមាសប្រាក់ទ្រព្យសម្បត្តិទុកដាក់ឱ្យច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់ តែគេជាមនុស្សគិតខ្លី ធ្វើអ្វីៗសមតែចិត្តខ្លួនឯងចង់ មិនស្គាល់គុណតម្លៃនៃទ្រព្យសម្បត្តិជាមរតក ចាយវាយខ្ជះខ្ជាយ។ ក៏មិនយូរប៉ុន្មានដែរជីវភាពត្រូវស្រុតចុះ រស់នៅលំបាកលំបិន ខូចអស់អនាគត ។ គួរឱ្យស្ដាយជំនួសម៉ែឪរបស់គេ ដែលប្រឹងប្រែងរកទ្រព្យសម្បត្តិមកជិតមួយជីវិត តែកូនបែរជាបំផ្លាញអស់មិនជាប៉ុន្មានឆ្នាំឡើយ ។

កូនអើយ អបាយមុខមិនជាបក្សពួកនៃមនុស្សណាទេ វាដូចជាបិសាចអឺចឹង វានឹងកម្ទេចនូវអនាគតមនុស្សគ្រប់គ្នាដែលទៅវង្វេងជាមួយវា ។ ចូរកូនកុំភ្លេច ពាក្យម៉ែពាក្យឪណាំ គឺថា «ស្រឡាញ់វែងឱ្យកាត់ ស្រឡាញ់ខ្លីឱ្យត» បើកូនស្រឡាញ់វែង កូនត្រូវតែកាត់ មាតាបិតាមិនប្រាថ្នាឱ្យកូនស្រឡាញ់ខ្លីដូចពោលមកហើយនោះឡើយ ណា៎ះកូនណាំ ។

ស្រឡាញ់វែងឱ្យកាត់ ជាកំណាត់កុំបន្ត
គឺវែងផ្នែកខាងល្អ កុំបន្តអបាយមុខ ។
ស្រឡាញ់ខ្លីឱ្យត ជាតំណចរសម្រុក
គឺខ្លីផ្នែកខាងសុខ ត្រូវសម្រុកមុខអបាយ ។

៤២-ហាត់ឱ្យ ច្រើនជាងហាត់សូម

កូនជាទីស្រឡាញ់

« អ្នកឱ្យរមែងជាទីស្រឡាញ់ ឯអ្នកសូមរមែងជាទីរង្កៀស » ពាក្យនេះពិតប្រាកដណាស់កូន មើលតែខ្លួនឯងក៏អាចឃើញបាន ។ បើមានអ្នកណាមកសូមអ្វីពីកូន មុនដំបូងកូនអាចមិនទាស់ចិត្តបាន តែបើគេសូមរឿយៗ សូម្បីតែវត្ថុចាំបាច់ក៏ដោយ កូនក៏មានការដឹងខ្លួនថាមិនពេញចិត្តដែរ។ ផ្ទុយមកវិញ បើមានអ្នកណាយកអ្វីមកឱ្យកូនរឿយៗ កូនបែរជាចូលចិត្តគេ សូម្បីតែរបស់នោះ មិនជាចាំបាច់គ្រាន់តែបន្តិចបន្តួច មិនមានតម្លៃអ្វីច្រើនក៏ដោយ គង់តែកូនពេញចិត្តគេដែរ ។

ក្នុងន័យនេះ បើកូនធ្វើខ្លួនឱ្យជាអ្នកបរិច្ចាគច្រើនជាងជាអ្នកសូមបាន កូនក៏នឹងជាទីស្រឡាញ់រាប់អានរបស់មនុស្សក្នុងទីនោះៗ គេមិនរង្កៀសចំពោះកូនឡើយ កូននឹងមានគ្នីគ្នាច្រើន គេនឹងព្រមទទួលកូន និងពេលខ្លះគេ

អាចលើកកូនឱ្យធ្វើជាអ្នកធំ ដឹកនាំពួកគេទៀតផង ។

ការដែលនៅរួមគ្នាជាពួកជាគណៈ កូនត្រូវគិតថា « យើងនឹងឱ្យអ្វីដល់គេខ្លះ » កូនត្រូវគិតយ៉ាងនេះឱ្យច្រើនជាងដែលកូនគិតថា « យើងនឹងបានអ្វីអំពីគេខ្លះ » ។ ផ្ដើមគិត ផ្ដើមធ្វើឱ្យបានរឿយៗ យូរទៅក៏ក្លាយជាទម្លាប់ នឹងជួយអ្វី នឹងឱ្យអ្វីដល់អ្នកដទៃក៏ធ្វើបានដោយស្រួលដែរ ឥតមានអល់អែករារែកអ្វីឡើយ ។ មនុស្សដែលគិតដល់អ្នកដទៃច្រើនជាងខ្លួនឯងយ៉ាងនេះ នឹងបានទទួលផលដូចដែលបានពោលពីខាងដើមហើយ ។

តាមពិតនោះ ក៏មិនផុតពីការគិតឱ្យខ្លួនឯងដែរ តែគិតឱ្យខ្លួនជាមនុស្សល្អ គិតឱ្យមានប្រយោជន៍ជាខ្លឹមសារនៃជីវិត ដូចនេះ ឈ្មោះថា ធ្វើនូវប្រយោជន៍ទាំងពីរខាង គឺខ្លួនឯង និងអ្នកដទៃ ។

ផ្ទុយមកវិញ បើធ្វើខ្លួន ឱ្យជាមនុស្សនិយមសូមចូលចិត្តទទួលច្រើនជាងចូលចិត្តឱ្យ នឹងក្លាយជាមនុស្សចិត្តចង្អៀត ជាមនុស្សឃើញតែពីខ្លួនឯង ។ មនុស្សដែល

ឃើញតែពីខ្លួនឯង ចូលចិត្តតែសូមដូចនេះ នឹងជាទីរង្កៀសនៃមនុស្សទូទៅ រកគ្នីគ្នាបានដោយលំបាក ។ ទោះជាមានមនុស្សមកគប់រកខ្លះ ក៏គេមកគ្រាន់តែដើម្បីបានផលប្រយោជន៍របស់គេប៉ុណ្ណោះ នឹងរកឱ្យច្បាស់លាស់ពិតប្រាកដនោះមិនងាយមានឡើយ ។

ចូរកូនមានធម៌ ៤ យ៉ាងប្រព្រឹត្តទៅជាមួយមនុស្សទាំងឡាយ ។ ៤ យ៉ាងគឺ :

១-បើគួរឱ្យកូនត្រូវឱ្យ

២-បើគួរនិយាយពីរោះ កូនត្រូវនិយាយពីរោះ

៣-បើគួរជួយការជាប្រយោជន៍ កូនត្រូវជួយ

៤-បើគួរឱ្យកិត្តិយសដល់អ្នកដែលនៅជុំវិញ កូនត្រូវឱ្យ មិនត្រូវវាយឫកតម្កើងខ្លួនឡើយ ។

៤៣~ត្រូវប្រើប្រាក់ កុំឱ្យប្រាក់ប្រើ

កូនជាទីស្រឡាញ់

សម័យនេះអ្នកណាៗ ក៏ឃើញប្រាក់ ថាជាព្រះជាម្ចាស់ដែរ ព្រោះឃើញថាប្រាក់ជារបស់បណ្ដាលឱ្យបាននូវអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង សូម្បីតែចិត្តមនុស្សក៏គេអាចទិញបានដែរ ។ មើលចុះ មនុស្សរាល់ថ្ងៃនេះ គឺសំដៅរកតែប្រាក់ គ្រប់ផ្លូវដែលបានប្រព្រឹត្ត គ្រប់វិធី ទោះបីត្រូវធ្វើអាក្រក់ទុច្ចរិតខុសច្បាប់ខុសទម្លាប់យ៉ាងណា ក៏ព្រមធ្វើទាំងអស់ឱ្យតែបានប្រាក់ ។

ព្រោះហេតុដូច្នេះហើយ ទើបក្នុងលោកយើងនេះត្រូវឡើងកម្ដៅ ទាំងកម្ដៅចិត្ត ទាំងកម្ដៅថ្ងៃ ។ ប្រាក់សំខាន់ក៏ពិតមែនហើយណាកូន ប៉ុន្តែចូរកូនកុំឱ្យសេចក្ដីសំខាន់ដល់ប្រាក់ រហូតដល់ភ្លេចសេចក្ដីល្អ ភ្លេចនូវគុណ-ធម៌នោះ ។ កាលបើកូនឱ្យសេចក្ដីសំខាន់ដល់ប្រាក់ច្រើនពេកទៅ ប្រាក់នឹងត្រូវក្លាយជាចៅហ្វាយលើកូនដោយពិត។

កាលបើមានប្រាក់ជាចៅហ្វាយហើយ ប្រាក់ក៏នឹងប្រើកូន បង្គាប់កូនឱ្យធ្វើនេះ ឱ្យធ្វើនោះ ។ កូនអាចពិនិត្យមើលខ្លួនឯងបាន គឺនៅពេលមិនទាន់មានប្រាក់ កូនក៏មិនគិតចង់បានអ្វីច្រើនប៉ុន្មាននោះដែរ ចង់បាន ចង់ញ៉ាំ ចង់ទិញចំពោះតែរបស់ចាំបាច់ប៉ុណ្ណោះ លុះដល់កូនមានប្រាក់ច្រើន កូនក៏ចាប់ផ្ដើមចង់ញ៉ាំ ចង់ប្រើរបស់ដែលល្អៗ ប្លែកៗ ថ្លៃៗលើសពីការចាំបាច់ គឺមនុស្សយើងត្រូវប្រាក់បង្វិលឱ្យវិលខ្ចូរក្បាលអស់ ដោយមិនដឹងខ្លួនទៀតផង ។

មនុស្សយើងកាលមិនទាន់មានប្រាក់អាចមានពេលដេកពួន សម្រាកសម្រាន្តសុខស្រួលវាស់ព្រឹក តែដល់ពេលមានប្រាក់ ត្រឡប់ទៅជាមិនមានពេលដេកពួនស្រួលបួល រកថ្ងៃសម្រាកក៏មិនមាន សឹងតែរកពេលបរិភោគអាហារឱ្យស្រួលមិនបានផង ។ នៅពេលមានប្រាក់តិច អាចនៅជាមួយក្រុមគ្រួសារបាន តែដល់ពេលមានប្រាក់ច្រើន បែរជាមិនមានពេលគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់គ្រួសារទៅវិញ ធ្វើឱ្យគ្រួសារខ្វះការកក់ក្ដៅ ។ នេះឯងណាំកូន ប្រាក់វាប្រើ

មនុស្ស ព្រោះហេតុតែមនុស្សយើងទៅវង្វេងជាមួយវា ។

កូនមើលចុះ មនុស្សខ្លះនៅពេលមានប្រាក់ ក៏គិតការធំដុំ ហ៊ានជួលគេឱ្យទៅសម្លាប់មនុស្សដែលខ្លួនស្អប់ចិញ្ចឹមក្រុមអ្នកលេងកាប់ចាក់ មុខរបរទុច្ចរិត ផិតក្បត់ក្នុងគូគ្រងរបស់ខ្លួន ប្រព្រឹត្តអនាចារលើបុត្រភរិយារបស់អ្នកដទៃ ។ល។ ប្រាក់វាប្រើឱ្យធ្វើទាំងអស់ បើមិនមានប្រាក់ ទេគេអាចមិនគិតធ្វើយ៉ាងនោះ ឬគេមិនអាចធ្វើបាន ឡើយ ។

ដូច្នោះ កូនត្រូវតែប្រយ័ត្ន ត្រូវរៀនឱ្យយល់ពីចិត្តលោភ ចិត្តល្ងង់ ត្រូវកុំឱ្យប្រាក់មកជាចៅហ្វាយឬជាបញ្ជា-ការប្រើកូនឱ្យសោះ ។ កូនត្រូវតែជាម្ចាស់លើប្រាក់វិញ ជាអ្នកប្រើប្រាក់ និងប្រើក្នុងផ្លូវត្រូវ យ៉ាងនេះ ទើបកូនមិនក្តៅក្រហាយស្តាយក្នុងកាលជាខាងក្រោយឡើយ ។

៤៤-គំនុំសងសឹក

កូនជាទីស្រឡាញ់

កូនធ្លាប់មើលភាពយន្តចិន មានរឿងពិភពគុនហាត់ចម្រើនកម្លាំងធាតុដើម្បីប្រយុទ្ធស្លាប់រស់ ដោយកាន់យកគតិមួយថា គំនុំឈាមត្រូវតែយកឈាមមកសង ឬគំនុំត្រូវតែសងសឹក ជាចុងក្រោយ បក្សពួកទាំងពីរខាងត្រូវស្លាប់ស្មើរតែទាំងអស់ ។ នោះគ្រាន់តែជាភាពយន្ត តែបើគិតឱ្យល្អ នាំឱ្យបាននូវគំនិតមួយថា គំនុំនិងការសងសឹកនោះមិនល្អឡើយ ។

ជាការពិតណាស់កូនអើយ គំនុំសងសឹកវាមិនល្អឡើយ ។ បើមានអ្នកណាមកធ្វើឱ្យកូនទាស់ចិត្ត រហូតដល់ធ្ងន់ធ្ងរយ៉ាងណា បើកូនទ្រាំបាន ល្អណាស់កូនគឺកូនត្រូវតែទ្រាំ។កូនចាំបាច់យកចិត្តទុកដាក់ជ្រមុជជ្រមុលទៅក្នុងរឿងសងសឹកនោះធ្វើអ្វី វាធ្វើឱ្យតែកូនញាប់ញ័រក្តៅក្រហាយ ចិត្តខឹងក្រោធពុះកញ្ជ្រោល រហូតរកសុខរកស្ងប់មិនបាន និងអស់ពេលវេលាទៅទទេផ្សាយឥតប្រយោជន៍ ។ កូន

អើយគំនុំគឺជាភ្លើង វាដុតរោលចិត្តនិងគំនិតរបស់យើងឱ្យក្តៅរោលរាលគ្រប់ពេលវេលា ធ្វើឱ្យយើងងប់ជ្រប់នៅតែជាមួយនឹងគំនិតគិតសងសឹកជានិច្ច ជាបិសាចបំផ្លាញពេលវេលា និងសេចក្តីសុខក្នុងជីវិតយើង ព្រមទាំងគ្រួសាររបស់យើងយ៉ាងពិតប្រាកដតែម្តង ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់ថា «អ្នកឈ្នះតែងប្រទះនូវពៀរ អ្នកចាញ់រមែងដេកជាទុក្ខ ឯអ្នកដែលស្ងប់រម្ងាប់បានលះបង់នូវការឈ្នះចាញ់ចោលហើយ រមែងនៅជាសុខគ្រប់ឥរិយាបថទាំង ៤ » ។

កូនអើយ បើអ្នកណាមកធ្វើឱ្យកូនខឹងក្រោធ កូនអាចចោលបានក៏ចោលទៅ ឱ្យអភ័យបានក៏ឱ្យអភ័យទៅ ចិត្តកូននឹងបានសប្បាយ មិនខូចសុខភាពរបស់ចិត្តឡើយ។ ការគិតតែពីរឿងសងសឹក គ្រាន់តែដើម្បីឱ្យអស់គំនុំ ដើម្បីឱ្យសមចិត្តនោះ ពេលខ្លះអាចធ្វើឱ្យសមចិត្ត និងសប្បាយចិត្តបាន ប៉ុន្តែបានត្រឹមមួយពេល មួយរយៈប៉ុណ្ណោះ ព្រោះផលនៃការសងសឹកបាននោះ នៅមានទៀត តែលើក

ក្រោយនោះកាចសាហាវណាស់ វាតាមមកឱ្យយើងមាន ទុក្ខខ្លាំងក្លាអាចរហូតមួយជីវិតក៏បាន ដូចជា សងសឹក ហើយត្រូវរត់គេច មិនអាចរស់នៅក្នុងកន្លែងដើមបាន សងសឹកហើយ ខ្លួនឯងត្រូវទៅដេកនៅក្នុងគុកជប់ឆ្នាំ ម្ភៃឆ្នាំ ឬរហូតអស់មួយជីវិត ដូច្នេះមិនប្រសើរឡើយ ហើយត្រូវជាប់ពៀរវេរានឹងគ្នាទៅជាតិក្រោយៗទៀតផង ។

ការដែលនឹងពន្លត់ភ្លើងគំនុំបាននោះ នៅត្រង់ការឱ្យអភ័យ និងនៅត្រង់ការមិនចងពៀរ មិនមែននៅត្រង់ការចងពៀរនោះទេ ព្រោះពៀរវេរាត្រូវស្ងប់ដោយសារការមិនចងពៀរជាប្រាកដ បើភ្លើងគំនុំនៅមិនទាន់រលត់ទេ គឺមិនអាចរកសេចក្តីសុខស្ងប់ក្នុងជីវិតបានឡើយ ។

៤៥-ទូន្មានចិត្តបាន ទើបនៅជាសុខ

កូនជាទីស្រឡាញ់

ពេលដែលយើងកើតទុក្ខ កើតការមិនសប្បាយចិត្ត ឬមានបញ្ហាជីវិតកើតឡើង វិធីដោះស្រាយដែលល្អជាទីបំផុត ហើយចាំបាច់ត្រូវឱ្យសម្រេចជាដំបូងគឺ «ការទូន្មានចិត្ត » ។ យើងត្រូវទូន្មានចិត្តឱ្យបានជាមុនសិន ទើបបន្តទៅដោះស្រាយបញ្ហាផ្សេងៗតាមក្រោយ រឿងខ្លះគ្រាន់តែទូន្មានចិត្តបានប៉ុណ្ណឹង គ្រប់យ៉ាងត្រូវបានបញ្ចប់ជាស្រេច។ បើយើងមិនទូន្មានចិត្តជាមុនទេ រួចហើយមកដោះស្រាយបញ្ហា វាអាចធ្វើឱ្យរឹតតែលំបាក ព្រោះថា បើយើងមិនទូន្មានចិត្តទេនោះ យើងត្រូវដោះស្រាយបញ្ហាដោយលោភៈ ទោសៈ មោហៈ ឬដោយកាយទុច្ចរិត វចីទុច្ចរិត និងមនោទុច្ចរិត ជាពិតប្រាកដពុំខាន ។

វិធីទូន្មានចិត្ត គឺគប្បីតាំងសតិឱ្យបានល្អ រំសាយនូវភាពមួហ្មងក្នុងចិត្ត ពិចារណាទៅតាមការពិតដោយល្អិត-ល្អន់ ពិនិត្យសាឡើងវិញនូវរឿងដែលកើតឡើង មើលឱ្យ

ឃើញការពិតថា តើរឿង ឬបញ្ហាដែលកើតឡើងនោះ វាកើតឡើងដល់យើងតែម្នាក់ឯង ឬដល់អ្នកដទៃផងដែរ ។ គិតមើល១ ឃើញអ្នកដទៃខ្លះគេមានបញ្ហាធំដុំធ្ងន់ធ្ងរជាងយើងទៅទៀតដែរទេ ហើយរឿងបែបនេះ វាជារឿងប្រក្រតីធម្មតានៃគ្រប់ជីវិតមែនឬមិនមែន ។ បើយើងគិតផ្ទៀងផ្ទាត់ ពិចារណាសព្វគ្រប់ ឃើញច្បាស់តាមគតិរបស់សង្ខារ ឃើញថាវាជារឿងក្នុងលោក និងជារឿងរបស់លោក ដូចនេះ ឈ្មោះថា មើលឃើញសេចក្តីពិត ។ លុះដល់បានជួបនូវសេចក្តីពិតដោយខ្លួនឯងហើយ ក៏នឹងចូលដល់ការទូន្មានចិត្តបាន ឯលទ្ធផល រឿងធំក៏ក្លាយជារឿងតូច ចំណែករឿងតូចក៏ក្លាយទៅជាមិនមានរឿង ហើយយើងក៏បានសប្បាយចិត្ត ព្រោះអាចដោះស្រាយបញ្ហាបានដោយគំនិតនិងសតិបញ្ញារបស់ខ្លួនឯង ។

កូនអើយ ដែលទុក្ខកង្វល់នោះវាកើតឡើងក្នុងចិត្ត ព្រោះចិត្តហ្នឹងឯងព្រមទទួលហើយប្រកាន់ទុក ម្ល៉ោះហើយទុក្ខកង្វល់សព្វគ្រប់ទើបបានអាស្រ័យនៅនឹងចិត្តដ៏យ៉ាង

ស្រួលបំផុត ។ ទុក្ខកង្វល់នៅក្នុងចិត្តបានដោយស្រួល យើងអាចនិយាយបានថា នៅបានតាមសប្បាយ តែចិត្តខ្លួនឯងដែលនៅជាមួយទុក្ខកង្វល់ រមែងជាទុក្ខ នេះព្រោះហេតុតែចិត្តព្រមទទួលយកទុក្ខ រែកទុក្ខ ទូលទុក្ខនោះឯង។ បើចិត្តយើងមិនព្រមទទួលទុក្ខ មិនចាប់យកនូវសេចក្តីទុក្ខមកទុកដាក់ទេ តើចិត្តយើងនឹងជាទុក្ខបានដូចម្តេចទៅ ។

តាមពិត ពាក្យថា ទូន្មានចិត្ត គឺចម្រើនបញ្ញាឱ្យមានក្នុងចិត្តនោះឯង បើចិត្តអត់បញ្ញា គឺដូចពាក្យថា «ធ្វើខ្លួនឱ្យលំបាកឥតប្រយោជន៍ » មានការអត់អាហារជាដើម ដូច្នេះ បើកូនមិនត្រូវការយកទុក្ខមកដាក់ក្នុងចិត្តទេ កូនត្រូវហ្វឹកហាត់ឱ្យមានបញ្ញា ដើម្បីទូន្មានចិត្តឱ្យបានកុំខានឡើយ ។

៤៦_មនុស្សដែលគេទុកចិត្ត

កូនជាទីស្រឡាញ់

កូនត្រូវធ្វើខ្លួនឱ្យដូចពាក្យនេះគឺ «នៅឱ្យគេទុកចិត្ត ចាកចេញពិតគេរលឹក » ម្យ៉ាងទៀត «នៅឱ្យគេស្រឡាញ់ លុះចាកចេញគេអាល័យ » ។ កូននៅក្នុងទីណា នៅជាមួយអ្នកណា ធ្វើការកន្លែងណា ធ្វើជាមួយអ្នកណា យូរ ឬមិនយូរក៏ដោយចុះ ការសំខាន់ជាដំបូងដែលកូនគួរធ្វើ គឺសាងនូវភាពកក់ក្តៅ ការទុកចិត្តថាជាគ្នាឯងនិងសាងការពេញចិត្តឱ្យដល់អ្នកដទៃ កុំសាងនូវភាពក្តៅក្រហាយជ្រួលច្របល់ចលាចល គឺកុំធ្វើឱ្យមានបញ្ហាដល់មនុស្សដែលកូនទៅសំណាក់ ឬទៅធ្វើការជាមួយឱ្យសោះ ។ បើកូនសាងនូវភាពកក់ក្តៅ និងការទុកចិត្តឱ្យដល់អ្នកដទៃ កូននឹងរស់នៅក្នុងកិត្តិយស មានច្រើនសុទ្ធតែជាអ្នកស្រឡាញ់ចូល ចិត្ត សម្បូណ៌មិត្ត ខ្សត់សត្រូវ ។ ផ្ទុយមកវិញ បើកូនសាងនូវបញ្ហា គឺការក្តៅក្រហាយឱ្យដល់គេ កូនមានតែគេ

រង្កៀស គេភ័យខ្លាច គេធុញទ្រាន់ សាបសូន្យកិត្តិយស និងរស់នៅជាទុក្ខ ។

វិធីសាងនូវភាពកក់ក្ដៅ ការពេញចិត្ត និងការទុកចិត្តនោះគឺ ការចេះលះបង់ មិនឃើញតែពីខ្លួនឯង និយាយស្ដីឱ្យល្អ ចេះជួយទុក្ខធុរៈអ្នកដទៃ ជាគ្នាឯងជាមួយមនុស្សគ្រប់គ្នា មានកិរិយាមារយាទរាបសា របៀបរយស្លូតបូតត្រឹមត្រូវ មិនប្រកាន់ខ្លួន និងមិនអួតខ្លួន គឺជាការរក្សាជានិច្ចនូវសម្បត្តិមនុស្សល្អ ។

កូនត្រូវចាំពាក្យនេះថា :

ញញឹមរកគ្នា តាំងចិត្តសន្ទនា វាចាពីរោះ
ពេលគេមានទុក្ខ ត្រូវជួយសង្គ្រោះ បានអ្វីដាក់ពោះ
កុំរស់តែឯង ។
ត្រូវចេះលះបង់ ទាំងចេះស្មោះត្រង់ ចិត្តចង់ចេះក្រែង
ទេសនាពីរោះ សង្គ្រោះក្រៃលែង មិនអួតខ្លួនឯង
មិនហែងទឹកចិត្ត ។
ទឹកចិត្តទឹកមាស បេះដូងមានព្រះ មន្តស្នេហ៍ស័ក្តិសិទ្ធិ

ញាតិច្រើនកន្លង អ្នកផងទុកចិត្ត លុះចាកចេញពិត
ញាតិមិត្តអាល័យ ។
ចេះប្រើខ្លួនឯង ព្រមទាំងចេះក្រែង អ្នកផងអាស្រ័យ
ប្រឹងជួយការងារ ពេញជើងពេញដៃ ញាតិមិត្តអាល័យ
ពេលក្ស័យជីវ៉ា ។
ចេះអានខ្លួនឯង ព្រះធម៌សម្តែង ឱ្យចេះសិក្សា
ដឹងតួនាទី មិនចោលកិច្ចការ ចេះស្គាល់អាត្មា
មនុស្សម្នាចូលចិត្ត ។
ចេះរៀនខ្លួនឯង ទាំងចេះប្រឹងប្រែង អ្នកផងអាណិត
កុំចាំគេប្រើ ការងារល្អពិត វីរិយៈសណ្ឋិត
ញាតិមិត្តត្រូវការ ។

៤៧_ការមិនប្រកាន់ខ្លួន

កូនជាទីស្រឡាញ់

ការប្រកាន់ខ្លួន សំដៅដល់ការគិតយកខ្លួនទៅប្រៀបជាមួយអ្នកដទៃ ឬយកអ្នកដទៃមកប្រៀបជាមួយ ខ្លួន ។ ការប្រកាន់ខ្លួនមាន ៣ ប្រការ គឺ គិតថាខ្លួនឯងប្រសើរជាងអ្នកដទៃ ១ គិតថាខ្លួនឯងអន់ជាងអ្នកដទៃ ១ និងគិតថាខ្លួនឯងស្មើនឹងអ្នកដទៃ ១ ។ ការគិតទាំង ៣ ប្រការនេះ សុទ្ធតែមិនល្អទាំងអស់ ។

គិតថាខ្លួនឯងប្រសើរជាងអ្នកដទៃ រមែងធ្វើឱ្យកើតការតម្កើងខ្លួន ដោយសំគាល់ថា មិនមានអ្នកណាស៊ូជាមួយខ្លួនបាន និងធ្វើឱ្យកើតការឃ្មើសឃ្មងព្រហើនហានក្លា ធ្វើអ្វីៗស្រេចតែចិត្តខ្លួនឯង សម្ដែងអាកប្បកិរិយាមើលងាយ មើលថោកអ្នកដទៃ ។

គិតថាខ្លួនឯងអន់ជាងអ្នកដទៃ រមែងធ្វើឱ្យកើតការរួញរាក្នុងការងារ អស់កម្លាំងចិត្ត បាក់ទឹកចិត្ត លែងប្រឹង-

ប្រែងតទៅទៀត បណ្តោយជីវិតទៅតាមយថាកម្មដូចចក អណ្តែតទឹក ធ្វើឱ្យគេមើលងាយមើលថោកបាន ព្រោះតែខ្វះការតស៊ូប្រឹងប្រែង ។

គិតថាខ្លួនឯងស្មើនឹងអ្នកដទៃ រមែងធ្វើឱ្យកើតការក្រអឺតក្រទម មិនក្រែងចិត្តអ្នកណា និងមិនគោរពអ្នកដទៃ ព្រមទាំងមិនត្រូវការស្តាប់អ្នកណាៗទាំងអស់ ព្រោះប្រកាន់ថា អ្នកដទៃប្រហែលតែនឹងខ្លួនដែរ ។

ក្នុងផ្លូវដែលត្រឹមត្រូវ គឺមនុស្សយើងគប្បីគោរពជឿស្តាប់ ទន់ភ្លន់ ប្រព្រឹត្តទៅតាមទំនៀមទម្លាប់ប្រពៃណីដែលសមរម្យ គឺ ដល់ពេលត្រូវគោរពក៏គោរព ដល់ពេលត្រូវស្តាប់ក៏ស្តាប់ ដល់ពេលត្រូវទន់ភ្លន់ក៏ទន់ភ្លន់ ដល់ពេលត្រូវរឹងប៉ឹងក៏រឹងប៉ឹង រៀបចំខ្លួនឱ្យចូលចុះជាមួយនឹងអ្នកដទៃ សមរម្យជាមួយនឹងស្ថានការណ៍ ។

មនុស្សដែលឆ្លាតក្នុងការរៀបចំខ្លួន លោកហៅថាអ្នកធ្វើខ្លួនឱ្យបានសមរម្យ អាចចងចិត្តមនុស្សដែលនៅជុំវិញខ្លួនបាន ។

ការមិនប្រកាន់ខ្លួននេះ ជាមហាកុសលផ្នែកខាងការគោរពនិងទន់ភ្លន់ឱនលំទោន ប្រឆាំងជាមួយនឹងមានះ ជាមង្គលដ៏ឧត្តម ។

មនុស្សទន់វាចាមេត្តាក្នុងចិត្ត ពោលមិនវិបរិតគំនិតទូន្មាន
ខ្លឹមសារសម្តីមានន័យដូចស្ពាន ឬដូចជាយាននាំអ្នកដំណើរ ។
មនុស្សទន់រិះគន់តែទោសកំហុស ត្រង់ត្រូវវិញនោះតែងដាក់ជណ្តើរ
តម្កើងមនុស្សល្អឱ្យរឹតប្រសើរ នាំអ្នកដំណើរដើរក្នុងផ្លូវត្រូវ ។
គារវោ ច និវាតោ ច ពីរនេះស្មោះស្ម័គ្រជាអ្នកនាំផ្លូវ
មង្គលឧត្តមផុតរឿងអាស្រូវ នាំអ្នកដើរផ្លូវទៅទីខ្ពង់ខ្ពស់ ។
មួយគឺ**គារវៈ** គោរពកោតក្រែង ពីរព្រះសម្តែងមានន័យពីរោះ
និវាតោ ច នាំចេញជម្លោះ រួចផុតចាកគ្រោះព្រោះដាក់ខ្លួនទាប ។
ទាបទន់ភ្លន់ពិតគំនិតឧត្តម រៀបកាយសមរម្យនិយមសុភាព
មិនមែនទន់ខ្សោយសូមឱ្យបានជ្រាប នេះគឺគុណភាពជីវិតពិតហោង ។

៤៨-មនុស្សដែលស្រឡាញ់យើងពិត

កូនជាទីស្រឡាញ់

មនុស្សដែលស្រឡាញ់យើងពិត ឬមិនពិតនោះ កុំមើលត្រឹមតែសំបកក្រៅ ឬស្តាប់ត្រឹមតែពាក្យសម្តីរបស់គេប៉ុណ្ណោះឱ្យសោះ ។ អាកប្បកិរិយាគេអាចធ្វើបាន ឯពាក្យសម្តីវាគ្រាន់តែជាខ្យល់មាត់ អាចផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងណា ឬមិនដូចចិត្តយ៉ាងម៉េច គឺចេះតែប្រព្រឹត្តទៅបានទាំងអស់ ។ មនុស្សដែលពោលថាស្រឡាញ់យើង ស្គាល់ចិត្តស្គាល់ថ្លើមយើង និងគោរពរាប់អានយើងនោះ អាចគ្រាន់តែជាទឹកអប់ ដែលបាញ់ដាក់មកឱ្យយើងសប្បាយចិត្តតែប៉ុណ្ណោះ ចិត្តពិតរបស់គេអាចស្អប់យើងក៏បាន ប៉ុន្តែដើម្បីប្រយោជន៍អ្វីមួយ ទើបធ្វើឱ្យគេនិយាយ ឬមានអាកប្បកិរិយាយ៉ាងនោះឯង ។

មនុស្សដែលមិនធ្លាប់និយាយថាស្រឡាញ់យើងសូម្បីតែម្តង មិនធ្លាប់អួតសរសើរយើងម្តងណាសោះ តែ

គេអាចជាមនុស្សស្រឡាញ់យើងដោយពិត ស្មោះត្រង់ជាមួយយើងជាប្រាកដ ក៏មានដែរ ។

ដែលពោលមកនេះ មិនមែនបានន័យថា អ្នកដែលប្រាប់ថាស្រឡាញ់យើងទាំងអស់សុទ្ធតែមិនស្រឡាញ់យើងដោយពិត ឬពួកអ្នកដែលមិនធ្លាប់ប្រាប់ថាស្រឡាញ់យើងម្តងសោះ សុទ្ធតែស្រឡាញ់យើងដោយពិតនោះឡើយ គ្រាន់តែចង់ប្រាប់ឱ្យកូនដឹងថា អ្នកណាស្រឡាញ់ ឬមិនស្រឡាញ់យើងដោយពិតនោះ មិនមែននៅត្រង់សំបក ក្រៅនិងខ្យល់មាត់នោះទេ គឺនៅត្រង់ការធ្វើពិតៗ ដែលយើងត្រូវសង្កេតពិនិត្យក្នុងកាលយូរ ។

មនុស្សដែលល្អចំពោះយើង រមែងល្អទាំងចំពោះមុខ ទាំងកំបាំងមុខ គឺតែងតែជួយយើង រក្សាយើង ទំនុកបម្រុង និងការពារយើង មិនថាយើងនឹងទៅជាយ៉ាងណា គេនៅតែស្មើចុងស្មើដើមជាមួយយើង នោះឯងដែលជាការស្រឡាញ់ពិត ត្រង់ដែលគេនិយាយថាស្រឡាញ់យើង ឬមិននិយាយនោះ វាមិនសំខាន់ឡើយ ។

ឯចំណែកមនុស្សដែលល្អតែនឹងមុខយើង ក្រោយខ្នងនិន្ទាយើង មិនទំនុកបម្រុងយើង មិនគាំទ្រយើង និយាយពីរោះជាមួយគ្រាន់តែដើម្បីពឹងពាក់ ឬប្រើយើង មាត់និងចិត្តប្រព្រឹត្តទៅផ្សេងគ្នា នោះឯងគឺជាអ្នកដែលមិនស្រឡាញ់យើងពិត ទោះបីមាត់គេប្រាប់ថា យើងល្អយ៉ាងនេះ ល្អយ៉ាងនោះ ក៏មិនអាចជឿបានឡើយ ។

ក្នុងរឿងនេះ កូនត្រូវប្រយ័ត្នចិត្តខ្លួនឯង កុំវង្វេងប្រឡំទៅរីករាយជាមួយពាក្យសម្ដីរបស់អ្នកបោកប្រាស់ទាំងនោះ នាំឱ្យខូចខ្លួនផង អស់ទ្រព្យផង ព្រមទាំងត្រូវខកចិត្តដ៏ក្រៃលែងផង ។

៤៩.សុខភាពរាងកាយ

កូនជាទីស្រឡាញ់

មនុស្សយើងគ្រប់គ្នារមែងត្រូវការឱ្យមានអាយុវែង និងការមិនមានរោគាព្យាធិ គ្រប់គ្នាទាំងអស់ ។ អាយុវែង រោគាព្យាធិមិនមានទៅបាននោះ មួយចំណែកកើតមកអំពី ការថែរក្សាសុខភាពរាងកាយ មិនមែនគ្រាន់តែប្រាថ្នា ត្រូវការហើយ ក៏ចេះតែបណ្ដោយឱ្យសុខភាពរាងកាយទៅ តាមយថាកម្មនោះទេ ។ មនុស្សដែលថែរក្សាសុខភាពរាង កាយបានល្អ រមែងមានឱកាសបាននូវអាយុវែង និងមិន មានរោគភ័យ ច្រើនជាងមនុស្សដែលមិនបានមើលថែ ។

កូនគួរប្រយ័ត្នសុខភាពរាងកាយ ត្រូវថែរក្សាឱ្យល្អ កុំធ្វើការធ្ងន់ឱ្យហួសកម្លាំង ត្រូវមានពេលសម្រាក កុំ បណ្ដោយឱ្យរាងកាយទ្រុឌទ្រោម បាក់កម្លាំង ព្រោះ បណ្ដាលឱ្យកើតរោគបានដោយងាយ មានរោគហើយក៏ មិនងាយនឹងព្យាបាលឱ្យបានជាដូចដើម គឺវាខាតច្រើនមុខ

ណាស់ ។

ក្នុងរឿងការថែរក្សាសុខភាពនេះ ការធ្វើតាមពាក្យណែនាំរបស់លោកគ្រូពេទ្យ គឺល្អបំផុត ដូចជាត្រូវបរិភោគអាហារដែលមានប្រយោជន៍ ត្រូវហាត់ប្រាណឱ្យបានទៀងទាត់ ត្រូវនៅក្នុងទីដែលមានខ្យល់អាកាសចេញចូលបានល្អ ត្រូវរក្សាចិត្តឱ្យស្រស់ថ្លា កុំចេះតែបណ្ដោយឱ្យចិត្តក្ដៅក្រហាយក្នុងរឿងផ្សេងៗ ត្រូវកុំធ្វើការឱ្យបាក់កម្លាំង កុំបរិភោគទឹកស្រវឹង កុំជាប់គ្រឿងញៀន និងត្រូវឱ្យទៀងទាត់ក្នុងការបរិភោគ ការទទួលទានដំណេកជាដើម។ កាលធ្វើឱ្យសុខភាពរាងកាយបានមាំមួនល្អហើយ ក៏អាចទប់ទល់ជាមួយរោគាព្យាធិបាន ហើយនឹងជាផ្នែកមួយដែលនាំឱ្យមានអាយុវែង ។

មនុស្សយើងបើមានសុខភាពល្អហើយ ឈ្មោះថាមានទ្រព្យដើមទុនក្នុងដំណើរជីវិត គឺអាចធ្វើអ្វីបានដោយខ្លួនឯង រឹងប៉ឹងមាំមួន រហ័សរហួនក្នុងការងារចិញ្ចឹមជីវិត ។ ផ្ទុយមកវិញ បើសុខភាពរាងកាយទន់ខ្សោយ មួយថ្ងៃគាត់

មួយថ្ងៃកោរ គឺជាឧបសគ្គនៃជីវិតដោយពិត ព្រោះមិនអាចតស៊ូជាមួយនឹងការងារបាន ពេលខ្លះក៏ធ្វើឱ្យបាក់ទឹកចិត្តអស់សង្ឃឹម មិនចង់រស់ទៀតផង ។

ការថែរក្សាសុខភាពរាងកាយ បានល្អជានិច្ចរហូតទៅ រមែងធ្វើឱ្យអ្វីៗច្រើនយ៉ាង បានចម្រើនទៅមុខ ។

អារោគ្យបរមា លាភា សន្តុដ្ឋិបរមំ ធនំ

វិស្សាសបរមា ញាតី និព្វានំ បរមំ សុខំ ។

ការមិនមានរោគ ជាលាភយ៉ាងប្រសើរ ការចេះគ្រប់គ្រាន់ក្នុងចិត្តដោយធម៌សន្តោស ជាទ្រព្យដ៏ប្រសើរ ការស្និទ្ធស្នាលនឹងគ្នា ជាញាតិដ៏ប្រសើរ ព្រះនិព្វានជាបរមសុខ ។

៥០-សុខភាពរបស់ចិត្ត

កូនជាទីស្រឡាញ់

កាលពោលដល់រឿងសុខភាព យើងច្រើនតែនឹកដល់សុខភាពរាងកាយ នឹកដល់ភាពរឹងប៉ឹង និងការមិនមានរោគនៃរូបរាងកាយតែប៉ុណ្ណោះ ការពិតសុខភាពផ្លូវចិត្ត មានសេចក្តីសំខាន់ជាងសុខភាពរាងកាយទៅទៀត ។ ចិត្តដែលមានសុខភាពល្អ ក៏នឹងប្រព្រឹត្តទៅដោយសេចក្តីឆ្លាត ស្រឡះថ្លា មិនមួម៉ៅក្តៅក្រហាយឬវើរវាយឡើយ។ ដូច្នេះ ការរក្សាសុខភាពផ្លូវចិត្តឱ្យល្អ ទើបជាការចាំបាច់ណាស់ ។

សុខភាពនៃចិត្តនឹងល្អទៅបាន ក៏ដោយសារការថែរក្សាដែរ គឺកុំចេះតែប្រមូលរឿងរ៉ាវយកមកសន្សំទុកក្នុងចិត្តដោយអយោនិសោមនសិការ ។ អយោនិសោមនសិការ បានដល់ការគិតខុស ម្ល៉ោះហើយអារម្មណ៍ជារឿងរ៉ាវផ្សេងៗ ដែលចិត្តបានទទួលយកមកទុកដោយការចាំនោះ

ក៏ទៅជាស្អុយរលួយ បណ្ដាលឱ្យខូចសុខភាពរបស់ចិត្ត ។

មិនមានរឿងអ្វីដែលអាក្រក់នោះទេ បើកូនមិនគិតថាអាក្រក់ ។ រឿងតែម្យ៉ាង អាក្រក់សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ ព្រោះគេគិតថាអាក្រក់ តែមិនអាក្រក់សម្រាប់មនុស្សម្នាក់ទៀតឡើយ ព្រោះគេមិនបានគិតដូច្នោះ ។ សេចក្ដីពិតដូចនេះ សម្ដែងឱ្យឃើញថា អាក្រក់ ឬមិនអាក្រក់មិនបាននៅនឹងរឿងខាងក្រៅឡើយ គឺនៅនឹងការគិតរបស់មនុស្សម្នាក់ៗ ។ កាលបើដូច្នេះ កូនព្រមឱ្យគំនិតរបស់កូន ធ្វើអាក្រក់ឱ្យខ្លួនកូនធ្វើអ្វី ។

ក្នុងលោកនេះ មិនមានអ្វីដែលសំខាន់សម្រាប់កូនជាងកូនជាមនុស្សល្អនោះឡើយ ។ ជំនួសការដែលកូនចង់ឱ្យអ្នកដទៃ ធ្វើសេចក្ដីល្អដល់កូន គឺកូនត្រូវព្យាយាមធ្វើសេចក្ដីល្អឱ្យខ្លួនឯង ទៅតាមដែលកូនត្រូវការ ព្រោះថាក្នុងលោកនេះ មិនមានអ្នកណាធ្វើសេចក្ដីល្អជំនួសកូនបានឡើយ ។ សេចក្ដីល្អដែលកូនធ្វើដោយខ្លួនឯង ទើបមានអានុភាពដល់ចិត្តជាពិតប្រាកដ គឺធ្វើឱ្យចិត្តបានសុខស្ងប់ ។

កាលចិត្តសុខស្ងប់ហើយ អ្វីៗជាខាងក្រៅក៏រៀបរយទៅផងដែរ ។

មនុស្សមានសុខភាពផ្លូវចិត្តល្អ រមែងធ្វើជាម្លប់ឱ្យជីវិតខ្លួនឯង ។ មនុស្សយើងសំខាន់សម្រាប់ខ្លួនឯងណាស់ ចូរកូនរស់នៅជាមួយខ្លួនឯងជាមនុស្សល្អ ។ មនុស្សល្អរមែងថែរក្សាចិត្តឱ្យមានសុខភាពល្អ ។

បវិវេករសំ បិត្វា រសំ ឧបសមស្ស ច

និទ្ទរោ ហោតិ និប្បាបោ ធម្មបីតិរសំ បិវំ ។

បុគ្គលក្រេបជញ្ជក់នូវរស ដែលកើតពីវិវេក និងរសព្រះនិព្វានដែលជាទីចូលទៅស្ងប់រម្ងាប់ ក្រេបជញ្ជក់នូវរសបីតិដែលកើតពីធម៌ ជាអ្នកមិនមានសេចក្ដីក្រហល់ក្រហាយ (និងជាអ្នក) មិនមានបាប ។

៥១.បរិស្ថាន

កូនជាទីស្រឡាញ់

មនុស្សយើង ក្រៅអំពីថែរក្សាសុខភាពផ្លូវកាយនិងសុខភាពផ្លូវចិត្តឱ្យល្អហើយ បរិស្ថានគឺអ្វីៗដែលនៅក្នុងទីជុំវិញយើងក៏សំខាន់ណាស់ កូនត្រូវយល់និងត្រូវថែរក្សាឱ្យបានល្អ ។ បរិស្ថានល្អនឹងធ្វើឱ្យសុខភាពរាងកាយព្រមទាំងសុខភាពរបស់ចិត្តនៃយើងគ្រប់គ្នា បានល្អទៅផងដែរ ។

បរិស្ថានខ្លះមានតាមធម្មជាតិ ដូចជា ដើមឈើ ភ្នំ ស្ទឹង ទន្លេ អាកាសធាតុ ។ល។ បរិស្ថានខ្លះ មានទៅតាមដែលយើងសាងឡើង ដូចជា ទីនៅអាស្រ័យ បរិវេណជុំវិញផ្ទះ ដំណាំដាំដុះផ្លូវថ្នល់ជាដើម ។ បរិស្ថានទាំងអស់នេះសុទ្ធតែអាចឱ្យគុណឱ្យទោសដល់មនុស្សយើងបាន បើយើងមើលថែនិងចាត់ការបានល្អ ក៏ឱ្យគុណ ថាបើយើងមិនបានថែទាំនិងមិនចាត់ការឱ្យល្អទេ ក៏ឱ្យទោស ។

ដូច្នោះ កូនគួរមើលថែនិងចាត់ការនូវបរិស្ថានឱ្យ

បានល្អ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនកូនផង និងដល់អ្នកជិតខាងផង ។ កូនត្រូវចាប់ផ្តើមតាំងពីទីនៅអាស្រ័យ បន្ទប់ដេក ផ្ទះបាយ បន្ទប់ទឹក គឺត្រូវចាត់ការមើលថែឱ្យស្អាតប្រាសចាកក្លិនមិនល្អ និងភាពអួរអាប់ ត្រូវកុំឱ្យសុកមម៉ុកសម្បុកកណ្តុរដែលជាហេតុនាំឱ្យកើតរោគផ្សេងៗ ។ បរិវេណផ្ទះ កូនត្រូវមើលថែឱ្យស្អាត ដាំផ្កា ដាំឈើជាម្លប់កម្ចាត់ភាពស្តុកថ្លុកទឹកដែលនាំឱ្យកើតមូស សម្អាតឱ្យស្អាតកុំឱ្យមានរុយ កុំចោលសំរាមសំណល់អាហារ និងរបស់ស្មោកគ្រោកផ្សេងៗទៀត ក្នុងទីមិនសមគួរ កុំធ្វើឱ្យហុយធូលី ហុយផ្សែងអាក្រក់ ក្លិនស្អុយ សំឡេងខ្លាំងៗ ដែលនាំឱ្យរំខានដល់អ្នកជិតខាង ។

ការថែរក្សារៀបចំនូវបរិស្ថានឱ្យល្អ មិនធ្វើឱ្យបរិស្ថានធម្មជាតិខូចខាតបាត់បង់ សុទ្ធតែជាប្រយោជន៍ដល់យើងទាំងអស់គ្នា ។ កាលបើចាត់ការរៀបចំបរិស្ថានបានល្អ ផ្ទះយើងក៏គួរនៅ បរិវេណផ្ទះក៏ស្អាត តាមផ្លូវថ្នល់ក៏ស្អាត តាមផ្លូវទឹកក៏ស្អាត ។ល។ ភូមិស្រុកពិតជារុងរឿង ។

ផ្ទុយមកវិញ បើយើងមិនមើលថែ និងចាត់ការឱ្យល្អទេ មានតែទម្លាយនូវបរិស្ថានដែលល្អ ឱ្យបាត់បង់ខូចខាតទៅវិញ មនុស្សយើងនឹងមានបញ្ហា ឬមានការក្តៅក្រហាយពិត១ ព្រោះត្រូវបរិស្ថានដាក់ទោស ហាក់ដូចជាសងសឹកមកលើមនុស្សលោកវិញដូច្នោះឯង ។

ឧទកំ ហិ នយន្តិ នេត្តិកា

ឧសុការា នមយន្តិ តេជនំ

ទារុំ នមយន្តិ តច្ឆកា

អត្តានំ ទមយន្តិ សុព្វតា ។

ធម្មតាអ្នកស្រែ តែងបាចទឹកបញ្ចូលស្រែ ជាងព្រួញតែងពត់ព្រួញឱ្យត្រង់ ជាងឈើតែងចាំងឈើឱ្យត្រង់ អ្នកមានវត្តប្រតិបត្តិល្អ តែងអប់រំខ្លួន ។

៥២-ប្រដៅខ្លួនឯងឱ្យបាន

កូនជាទីស្រឡាញ់

មានការប្រព្រឹត្តដើម្បីកសាងខ្លួនឱ្យចម្រើន តាមគោលធម៌ ៣ ប្រការ :

១-ប្រដៅខ្លួនឯងឱ្យបាន

២-អានខ្លួនឯងឱ្យដឹង

៣-ប្រឹងខ្លួនឯងឱ្យដល់

ក្នុងប្រការទី ១ គឺ «ប្រដៅខ្លួនឯងឱ្យបាន » ដោយសេចក្តីថា តាមប្រក្រតីមនុស្សយើង ច្រើនតែមិនសូវបានប្រដៅខ្លួនឯង ឬដាស់តឿនខ្លួនឯងឡើយ ប៉ុន្តែបែរជាប្រដៅអ្នកដទៃ ដាស់តឿនអ្នកដទៃបានដោយសព្វគ្រប់ ។ ប្រដៅឱ្យគេធ្វើយ៉ាងនេះ ដាស់តឿនឱ្យគេធ្វើយ៉ាងនោះប្រដៅបាន តឿនបាន ចំណែកខ្លួនឯង ត្រឡប់ជាមិនព្រមប្រដៅ មិនព្រមដាស់តឿន ទើបបានជាភ្លាំងភ្លាត់ប្រព្រឹត្តខុស ជួបប្រទះនូវទុក្ខលំបាកក្នុងជីវិត ។ តាមដែលពិត ខ្លួន

យើងនេះឯង ដែលប្រដៅទូន្មាន បានដោយលំបាកជាទីបំផុត ហ្វឹកហាត់ក៏លំបាក និងកែឧបនិស្ស័យអាក្រក់ផ្នែកណាមួយ ក៏លំបាកទៅទាំងអស់ ។

ជាធម្មតានៃការងារ កាលបើធ្វើហើយ រមែងភ្លាំងភ្លាត់ ឬខ្វះខាតទៅបាន ហើយមនុស្សយើងម្នាក់ៗក៏រមែងមានការខុសឆ្គង ភ្លាំងភ្លាត់ និងខ្វះខាតដូចគ្នាដែរ ប៉ុន្តែកាលបើជួបប្រទះនូវរឿងខ្វះខាតជាដើមហើយ ក៏ប្រដៅខ្លួនឯង ដាស់តឿនខ្លួនឯងថា មិនត្រូវធ្វើយ៉ាងនោះទៀតឡើយ ។ ព្យាយាមដាស់តឿនខ្លួនឯងរឿយៗដូច្នេះរមែងធ្វើឱ្យគិត កែខៃដោះស្រាយ រៀបចំចាត់ចែងការងារ និងរៀបចំចាត់ចែងខ្លួនឯងឱ្យល្អត្រឹមត្រូវ ជាផ្លូវឱ្យកើតសេចក្ដីសម្រេចក្នុងឱកាសតទៅទៀតបាន ។

បើមិនមានអ្នកដទៃណាមកប្រដៅយើងទេ និងខ្លួនឯងក៏មិនប្រដៅខ្លួនឯងដែរ ឬមិនព្រមដាស់តឿនខ្លួនឯង ព្រោះគិតថា ខ្លួនឯងឆ្លាតហើយ មុខតែរកផ្លូវត្រូវមិនឃើញឡើយ មានតែឆ្ពោះមុខទៅរកសេចក្ដីវិនាសតែម្យ៉ាង

ប៉ុណ្ណោះ គួរឱ្យខ្លាចមែនទែន ។

កូនត្រូវហ្វឹកហាត់ដាស់តឿនខ្លួនឯង ឱ្យជាប្រចាំរាល់ថ្ងៃ នឹងរង់ចាំឱ្យអ្នកដទៃគេមកដាស់តឿននោះ ពិតជាមិនសមគួរឡើយ ។ មានអ្នកណាគេមកឃាមកូន និងដឹងរឿងកូនឱ្យបានដោយសព្វគ្រប់ទៅ ណាមួយផ្លូវចិត្ត ផ្លូវគំនិត ដែលមិនមានរូបឱ្យគេឃើញទៀត ដូច្នេះ បើកូនដាស់តឿនខ្លួនឯងបាន គឺជាការល្អបំផុត ។

អត្តនា ចោទយត្តានំ បដិមំសេតមត្តនា

សោ អត្តគុត្តោ សតិមា សុខំ ភិក្ខុ វិហាហិសិ ។

អ្នកចូរចោទខ្លួនដោយខ្លួនឯង ចូរពិចារណាខ្លួនដោយខ្លួនឯង ម្នាលភិក្ខុ អ្នកនោះជាអ្នកមានសតិរក្សាខ្លួនប្រាណហើយ នឹងរស់នៅជាសុខសប្បាយ ។

៥៣-អានខ្លួនឯងឱ្យដឹង

កូនជាទីស្រឡាញ់

គោលធម៌សម្រាប់ប្រព្រឹត្តដើម្បីកសាងខ្លួនប្រការ ទី ២ គឺ «អានខ្លួនឯងឱ្យដឹង» ដោយសេចក្តីថា ត្រូវសិក្សាខ្លួនឯង ត្រួតត្រាពិនិត្យខ្លួនឯង ដើម្បីឱ្យដឹងនូវការពិតនៃជីវិតរបស់ខ្លួន ពោលគឺត្រូវស្គាល់ខ្លួនឯងឱ្យបានច្បាស់ ។ ត្រូវស្គាល់ថាខ្លួនឯងមានការចេះដឹង មានសមត្ថភាព មានសតិបញ្ញាត្រឹមណា មានកម្លាំងប៉ុនណា និងដែលសំខាន់ជាទីបំផុត ត្រូវដឹងចិត្តខ្លួនឯងថា ត្រូវការអ្វីជាប្រាកដក្នុងជីវិតនេះ ។ ត្រូវអានខ្លួនឯងឱ្យបានច្បាស់ដូចអានសៀវភៅ ឬអានគម្ពីរធម៌អីចឹង ។ ត្រូវយល់ពីខ្លួនឯងឱ្យសព្វគ្រប់ ប្រៀបដូចជាមនុស្សដើរផ្លូវឆ្ងាយ បានមើលផែនទីស្គាល់ផ្លូវច្បាស់ ឬដូចជាងធ្វើផ្ទះ បានមើលគំរូផ្ទះយល់ច្បាស់ដូច្នោះឯង ។

ដំណើរជីវិត ឬដំណើរការងារយ៉ាងណាមួយ ក៏ដូច

គ្មានឹងការដើរផ្លូវ ឬការសាងសង់ផ្ទះនោះឯង គឺអានខ្លួនឯងឱ្យបានច្បាស់លាស់ រឹតតែច្បាស់រឹតតែល្អ ។ ជីវិតនិងការងារប្រព្រឹត្តទៅបានល្អ ព្រមទាំងសេចក្ដីសម្រេចដែលនឹងសម្រេចបានដោយល្អនោះ ព្រោះមកអំពីការស្គាល់ខ្លួននេះឯង ។

បើសូម្បីតែខ្លួនឯងក៏មិនយល់ពីខ្លួនឯង និងមិនស្គាល់ខ្លួនឯងផងនោះ នឹងធ្វើការងារអ្វីបានទៅ ដូចអ្នកដើរផ្លូវអត់មានផែនទី ទោះបីជាដើរទៅបានមែន ក៏មុខជាវង្វេង ឬខាតពេលខាតកម្លាំងជាពិតប្រាកដ ព្រោះតែខ្លួនមិនស្គាល់ផ្លូវនោះឯង ។ ដូច្នោះ មុននឹងធ្វើនូវកិច្ចការងារណា កូនត្រូវសិក្សាអំពីខ្លួនឯងឱ្យបានច្បាស់លាស់ជាមុនសិន គឺជាការអានខ្លួនឯងដូចជាការអានសៀវភៅអ៊ីចឹង រួចហើយសឹមធ្វើនូវកិច្ចការងារនោះ ។ កាលបើយ៉ាងនេះ ការខ្វះខាត ឬការភ្លាំងភ្លាត់ផ្ដាំផ្គងនឹងមិនបានកើតឡើងឡើយ តាំងពីដំបូងតែម្ដង ។

ក្រៅអំពីដឹងថា ខ្លួនឯងមានការចេះដឹង ប៉ុនណា

មានសមត្ថភាពប៉ុនណា មានសតិបញ្ញាប៉ុនណា មានកម្លាំងប៉ុនណា និងមានបំណងប្រាថ្នាក្នុងជីវិតយ៉ាងណាហើយនោះ កូនត្រូវស្គាល់នូវតួនាទីជាដើមរបស់ខ្លួនទៀតផង គឺស្គាល់តាមសេចក្ដីពិតថា ខ្លួនមានតួនាទី មានឋានៈ មានភេទ មានជំនាញ និងមាននូវគុណធម៌យ៉ាងណា ហើយត្រូវប្រព្រឹត្ត ឱ្យបានសមរម្យទៅតាមតួនាទីជាដើមនោះ និងឱ្យបានសមស្របទៅតាមផ្លូវល្អ ផ្លូវចម្រើន ដើម្បីកុំឱ្យធ្លាក់ខ្លួនចូលទៅក្នុងផ្លូវនៃសេចក្ដីវិនាស ។

អត្តា ហិ អត្តនោ នាថោ អត្តា ហិ អត្តនោ គតិ
តស្មា សញ្ញម អត្តានំ អស្សំ ភទ្រំវ វាណិជោ។

ខ្លួនជាទីពឹងរបស់ខ្លួនឯង ខ្លួនជាគតិរបស់ខ្លួនឯង ព្រោះហេតុនោះ អ្នកចូររក្សាខ្លួន ឱ្យដូចជានាយពាណិជថែរក្សានូវសេះដែលល្អ យ៉ាងដូច្នោះឯង ។

៥៤_ប្រឹងខ្លួនឯងឱ្យដល់

កូនជាទីស្រឡាញ់

គោលធម៌ សម្រាប់ប្រព្រឹត្តដើម្បីកសាងខ្លួនប្រការទី ៣ គឺ «ប្រឹងខ្លួនឯងឱ្យដល់» ដោយសេចក្តីថា មនុស្សយើងចូលចិត្តឱ្យអ្នកដទៃមកលើកតម្កើងខ្លួន ប៉ុន្តែមនុស្សដែលនឹងមានគេមកស្រឡាញ់រាប់អាន និងលើកតម្កើងនោះ គឺត្រូវតែជាមនុស្សមានមន្តស្នេហ៍ស័ក្តិសិទ្ធិក្នុងខ្លួន ។ មនុស្សដែលខ្វះមន្តស្នេហ៍ នឹងមានអ្នកណាមកស្រឡាញ់មករាប់អានទៅ ។ វិធីម្យ៉ាងសម្រាប់សាងស្នេហ៍ឱ្យមនុស្សស្រឡាញ់ គឺប្រឹងខ្លួនឯង ឬប្រើខ្លួនឯង ។ ការប្រឹងខ្លួនឯង ឬប្រើខ្លួនឯង គឺការដាស់តឿនខ្លួនឯងឱ្យធ្វើការងារ គិតធ្វើការដោយខ្លួនឯង គិតជួយអ្នកដទៃដោយខ្លួនឯង និងធ្វើខ្លួនឱ្យជាប្រយោជន៍ ។ ចំពោះការងារមិនចាំបាច់ឱ្យអ្នកណាមកប្រើមកបង្គាប់ឡើយ ឃើញសមគួរយ៉ាងណាហើយក៏ធ្វើទៅដោយខ្លួនឯង គ្រាន់តែការងារខ្វះត្រូវសួរ

អ្នកដទៃ ដើម្បីឱ្យត្រូវតាមបំណងរបស់គេផងប៉ុណ្ណោះ ។

មនុស្សដែលប្រើខ្លួនឯងបានពូកែយ៉ាងនេះ គឺឃើញការងារដែលជាការងារល្អ ជាការងារត្រឹមត្រូវ និងជាការងារមានប្រយោជន៍ហើយនោះ ក៏ប្រើខ្លួនឯងឱ្យធ្វើ គេហៅថាជាមនុស្សមាននូវអត្តសម្បទា គឺមានខ្លួនចម្រើនដល់ព្រមដោយទឹកចិត្ត ។ មនុស្សដូចពោលមកនេះ គេមិនព្រមនៅស្ងៀម មិនព្រមនៅទំនេរឡើយ ឃើញអ្នកដទៃធ្វើការអ្វី គេអាចជួយបាន ក៏ជួយភ្លាម ។

បើកូនត្រូវការឱ្យបានដល់សេចក្តីសម្រេច និងត្រូវ-ការឱ្យខ្លួនជាមនុស្សមានមន្តស្នេហ៍ កូនត្រូវចេះប្រើខ្លួនឯងតាមដូចដែលបានពោលហើយ ។ កូនកុំនៅស្ងៀម កុំធ្វើព្រងើយក្នុងការដែលត្រូវជួយអ្នកដទៃ កូនត្រូវជួយដោយទឹកចិត្ត កុំជាមនុស្សអត់ទឹកចិត្តឱ្យសោះ ។ កូនកុំជាមនុស្សឃើញតែពីខាងបាននូវសម្បត្តិក្រៅខ្លួននោះ ព្រោះមនុស្សដែលអត់ទឹកចិត្ត គិតតែពីខ្លួនឯង ចង់បានតែសម្បត្តិទ្រព្យក្រៅខ្លួនប៉ុណ្ណោះ គេហៅថាមនុស្សមានស្នៀត មិនមែន

មានស្នេហ៍ទេ មិនគួរឱ្យរាប់អានឡើយ គឺជាមនុស្សដែលគួរឱ្យរង្កៀសចំពោះមនុស្សទូទៅ ។

កូនអើយ សាងស្នេហ៍ល្អជាងសាងស្នៀត សាងស្នេហ៍នោះវាមិនមែនលំបាកខ្លាំងណាស់នោះទេ គ្រាន់តែព្យាយាមដាស់តឿនចិត្តខ្លួនឯង កុំឱ្យជាមនុស្សសម្ពឹកអត់ទឹកចិត្ត ប៉ុណ្ណឹងទៅ សមគួរហើយ ។

ទីឃា ជាគរតោ រត្តិ ទីឃំ សន្តស្ស យោជនំ
ទីឃោ ពាលានំ សំសារោ សទ្ធម្មំ អវិជានតំ ។

យប់យូរ សម្រាប់អ្នកដែលដេកមិនលក់ យោជន៍ឆ្ងាយដាច់ស្រយាល សម្រាប់អ្នកដែលស្បើយកម្លាំងហើយ វដ្តសង្សារវែងឆ្ងាយ សម្រាប់បុគ្គលពាលទាំងឡាយ ដែលមិនដឹងច្បាស់នូវព្រះសទ្ធម្ម ។

៥៥-សេចក្ដីប្រកាន់

កូនជាទីស្រឡាញ់

ជីវិតនៃមនុស្សម្នាក់ៗនោះ រមែងជួបប្រទះនូវសេចក្ដីក្ដៅក្រហាយ ខ្វាយខ្វល់ រចល់ក្នុងចិត្ត សន្ធឹកសន្ធាប់រាប់ជងមិនអស់ ច្រើនបែបច្រើនយ៉ាង ។ ក្នុងបណ្ដាសេចក្ដីក្ដៅក្រហាយនោះ មានសេចក្ដីក្ដៅក្រហាយព្រោះសេចក្ដីប្រកាន់នៃខ្លួនឯងរួមជាមួយផង ។ សេចក្ដីប្រកាន់ដែលពោលមកនេះ គឺការដែលមនុស្សយើងទៅចាប់យកមកហួងហែងនូវអ្វីណាមួយ រហូតទាល់តែខ្លាំងហួស ដូចជាចាប់យកនូវមនុស្សទាំងឡាយណា របស់ទាំង-ឡាយណា ការងារទាំងឡាយណា ឋានៈទាំងឡាយណា ទាំងការចេះដឹង រហូតដល់គំនិតរបស់ខ្លួនជាដើមទាំងអស់នេះ មកហួងហែងប្រកាន់មាំខ្លាំងពេកទៅ គឺនៅក្នុងសេចក្ដីប្រកាន់ថាជារបស់យើង ។ សេចក្ដីប្រកាន់ដូចនេះឯង ជាហេតុ ជាដើមចមនៃសេចក្ដីក្ដៅក្រហាយ និងទុក្ខ

សោកក្រៀមក្រំ ដែលតែងតែមានក្នុងមនុស្សម្នាក់ៗ ។ ប្រកាន់ក្នុងអ្វីណា ក៏នឹងទុក្ខសោកក្ដុកក្ដួលក្នុងអ្វីនោះ ។ បើមិនប្រកាន់ក្នុងអ្វីណាទេ ក៏នឹងមិនទុក្ខសោក មិនក្ដុក-ក្ដួល និងមិនក្ដៅក្រហាយក្នុងអ្វីនោះឡើយ ។

បើកូនត្រូវការឱ្យមានជីវិតរស់នៅជាសុខពិតៗ កូនត្រូវព្យាយាមលះលែងក្នុងចិត្តនូវអ្វីៗនោះ ឱ្យថយចុះនូវសេចក្ដីប្រកាន់ កូនត្រូវចាំទុកនូវពាក្យនេះគឺ «កុំចង់បានរបស់ដែលអត់ កុំជាប់ចិត្តនឹងរបស់ដែលមាន អ្វីៗសុទ្ធតែកើតពីហេតុ អ្វីៗដែលកើតឡើងហើយ សុទ្ធតែត្រូវប្រែ-ប្រួលទាំងអស់ » ។ កូនកុំទៅទូលដុំថ្ម កុំទទួលនូវភារៈអ្វីឱ្យធ្ងន់ហួស ។ ជាធម្មតានៃភារៈដែលរែកទូល វារមែងធ្ងន់រឿយៗ លុះដល់ដាក់ចុះទម្លាក់ចោលបាន វារមែងអស់ធ្ងន់និងអស់ការនឿយហត់តទៅទៀតដែរ ។

ភារៈដែលចិត្តទទួលរែកពុន ឬប្រកាន់ទុកនេះ វាមិនងាយនឹងដាក់ចុះបានដោយងាយឡើយ ដូច្នេះហើយទើបវាធ្វើឱ្យធ្ងន់នៅក្នុងចិត្ត និងក្ដៅក្រហាយជានិច្ចកាល។

បើទោះបីថាមានភារៈ ឬទូលរែកនូវភារៈអ្វីទៅនោះដោយមិនប្រកាន់ចំពោះភារៈនោះខ្លាំងពេកទេ ពេលណាគួរដាក់ក៏ដាក់ ពេលណាគួរទូលរែកក៏ទូលរែកទៅ ធ្វើបានដូចនេះវាគ្រាន់ធូរទ្រូងខ្លះ អាចមានជីវិតជាសុខតាមសមគួរដែរ ល្អជាងរែកទូលគ្រប់គ្រាគ្រប់ពេលវេលា ។

ចំពោះសេចក្ដីប្រកាន់ក្នុងចិត្ត ដែលជាភារៈធ្ងន់ដូចពោលហើយនេះ បើដាក់ចុះបានខ្លះ ក៏នឹងមានសេចក្ដីសុខខ្លះ បើដាក់ចុះបានទាំងអស់ក៏នឹងមានសេចក្ដីសុខទាំងអស់ នេះជាសច្ចធម៌ណា៎ះកូនណា៎ ។

៥៦.យកឈ្នះគ្នាដោយហេតុផល

កូនជាទីស្រឡាញ់

ការយកឈ្នះគ្នាដោយពាក្យនិយាយ ឬដោយការជជែកប្រកែកនោះ ទោះបីប្រព្រឹត្តទៅដោយហេតុផលពេលខ្លះ ក៏មិនអាចធ្វើឱ្យហេតុការណ៍ផ្សេងៗល្អឡើងបានដែរ អាចធ្វើឱ្យខូចពេលនិងរឹតតែធ្វើឱ្យបែកបាក់គ្នាក្រៃលែងឡើងទៀតផង ។ ពាក្យនិយាយដែលមានហេតុផលមិនមែនសុទ្ធតែអាចប្រើបានគ្រប់គ្រា គ្រប់ករណីទៅនោះទេ ដោយចំពោះក្នុងការនៅរួមគ្នាជាគ្រួសារ ឬជាពួក ក្រុម ។ ការដែលយល់ត្រូវគ្នា ការបន្ធន់ចិត្តគ្នាទៅវិញទៅ មកនិងការនៅស្ងៀមដោយសេចក្តីអត់ធន់ជាដើម ក៏អាចដោះស្រាយបញ្ហាគ្រួសារឬពួកក្រុមបានដូចគ្នាដែរ ទោះបីមើលទៅ ហាក់ដូចជា មិនសូវយកហេតុផលមកដោះស្រាយក៏ដោយ ប៉ុន្តែវាជាហេតុផលដែលនាំឱ្យទាំងពីរខាងគឺខ្លួនឯងនិងអ្នកដទៃ ព្រមព្រៀងគ្នា មិនទុកគ្នាជាគូបដិបក្ខ

រលាយចូលគ្នាដោយសន្តិវិធី បើយ៉ាងនេះបាន យើងមិនចាំបាច់អាងហេតុផលយកមកប្រកែកគ្នា ឬឈ្លោះគ្នានោះឡើយ ។

មានភរិយាស្វាមីច្រើនគូ ដែលត្រូវចែកផ្លូវគ្នាដើរព្រោះម្នាក់ៗសុទ្ធតែអាងហេតុផលរៀងៗខ្លួន សំដៅយកត្រង់ការឈ្នះគ្នាដោយហេតុផលដែលខ្លួនមាន ដោយប្រកាន់ថា ហេតុផលរបស់ខ្លួនឯងត្រឹមត្រូវ ម្ខាងទៀតមិនមានហេតុផលអ្វីឱ្យត្រឹមត្រូវឡើយ ម្ល៉ោះហើយទីបំផុតចុងក្រោយក៏ត្រូវបែកគ្នា ។ ហេតុផលគឺពិតជារបស់ល្អហើយតែត្រូវប្រើឱ្យសមជាមួយគ្នានឹងករណីនិងពេលវេលាផង។

ក្នុងពេលនៅរួមគ្នា ឬធ្វើការជាមួយគ្នា មានការឱ្យអភ័យ ការព្រមស្តាប់គ្នា ការអត់ធន់ ការមិនប្រកាន់ក្នុងរឿងបន្តិចបន្តួច មើលទៅហាក់ដូចជាមិនត្រឹមត្រូវ ឬមិនសមហេតុផលដែលត្រូវឱ្យអភ័យជាដើមសោះ ប៉ុន្តែ បើអាចព្រមព្រៀងគ្នាបាន ឬអាចការពារនូវភាពបែកបាក់គ្នាបាន គឺពិតជាល្អជាងការប្រើហេតុផលហើយឈ្លោះទាស់-

ទែងគ្នា គុំគួនគ្នា ។ ដូចជាការធ្វើដំណើរតាមទីក្រុង ពិតមែនតែភ្លើងចរាចរណ៍បៃតងហើយក៏ដោយ ក៏ត្រូវតែមើលឆ្វេងស្តាំផង ព្រោះវាអាចមានអ្នកប្រញាប់ ឬអ្នកមិនគោរពច្បាប់ចរាចរនោះផងដែរ បើយើងចេះតែប្រកាន់អាងហេតុផលរបស់យើងថាត្រឹមត្រូវ គឺភ្លើងបៃតង វាអាចឱ្យយើងគ្រោះថ្នាក់ដល់ស្លាប់ក៏បាន យ៉ាងណារឿងក្នុងជីវិតក៏ត្រូវគិតឱ្យយល់យ៉ាងនោះដែរ គឺកុំអាងខ្លួនត្រូវហើយនាំឱ្យខ្លួនមាននូវគ្រោះថ្នាក់ ឬវិបត្តិបែកបាក់គ្នានោះ ។

ក្នុងរឿងសេចក្តីស្រឡាញ់ និងក្នុងការគ្រប់គ្រងផ្ទះពេលខ្លះគឺនាំហេតុផលមកជជែកមិនបានឡើយ ព្រោះរឿងរ៉ាវ វានៅពីលើហេតុផលដែលយើងចង់និយាយទៅទៀត ដូច្នេះ មានតែការសម្រួល មានតែសម្បទាន និងការយល់ដឹងអំពីសេចក្តីពិតហើយព្រមទទួលប៉ុណ្ណោះ ទើបវាជាការល្អ ។ បើមានការភ្លាំងភ្លាត់អ្វី កុំចេះតែមកបន្ទោសគ្នា ប្រកែកគ្នា ត្រូវមានគុណធម៌ប្រចាំចិត្តសម្រាប់ដោះស្រាយបញ្ហាផង ។

៥៧_សតិនាំ បញ្ញាតាម

កូនជាទីស្រឡាញ់

បើកូនមិនត្រូវការសេចក្ដីភ្លាំងភ្លាត់ មិនត្រូវការឱ្យកើតនូវសេចក្ដីក្ដៅក្រហាយ ក្នុងការធ្វើ ឬការនិយាយទៅហើយនោះទេ កូនត្រូវគិតឱ្យល្អមុនធ្វើ ឬមុននិយាយនោះឯង ។ ការគិតបានត្រឹមត្រូវមុនធ្វើមុននិយាយ ដើម្បីការពារនូវកំហុសនោះ នេះជាលក្ខណៈរបស់សតិ ។ សតិគឺជាគុណធម៌មួយយ៉ាង ដែលចាំបាច់បំផុតក្នុងដំណើរជីវិត ។ មនុស្សដែលខ្វះសតិ បើនឹងធ្វើអ្វីនិយាយអ្វី ច្រើនតែភ្លាំង-ភ្លាត់ ឬក៏ភ្លេចនេះភ្លេចនោះ ឬម្យ៉ាងទៀត នឹងនាំមកនូវសេចក្ដីវិនាសប្រយោជន៍ ត្រូវខាតពេលដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហា ឬត្រូវបាត់បង់នូវរបស់សំខាន់ក្នុងជីវិត ដែលលំបាកនឹងដោះស្រាយបាន ម្ល៉ោះហើយមានតែលំបាកឡើងៗ ។ ការមានសតិទើបជាគ្រឿងការពារនូវសេចក្ដីភ្លាំងភ្លាត់ និងសេចក្ដីវិនាសដ៏សំខាន់ក្រៃលែង ។

សតិជាគុណជាតិនាំមុខបញ្ញា សតិប្រៀបដូចជាផាល ឯបញ្ញាប្រៀបដូចជាផ្សៀងនង្គ័ល បញ្ញាចម្រើនទៅបាន ក៏ព្រោះមកអំពីហ្វឹកហាត់អប់រំសតិហ្នឹងឯង ។

មនុស្សមានបញ្ញាពីកំណើតមកហើយ ថែមទាំងជាមនុស្សឆ្លាត ព្រោះបានរៀនសូត្រច្រើន ចេះដឹងគ្រប់មុខវិជ្ជា ប៉ុន្តែបើខ្វះសតិ ឬក៏ប្រមាទធ្វេសប្រហែស រមែងគ្រោះថ្នាក់ដូចជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅអត់ចេះអ្វីសោះអ៊ីចឹង ។ ដល់ពេលខុសភ្លាត់ ឬត្រូវក្តៅក្រហាយស្តាយក្រោយមកដល់ ក៏ច្រើនតែគិតថា «បើដឹងដូចនេះអាត្មាអញមិនធ្វើឡើយ » ។ ដូច្នេះមនុស្សយើងគឺមិនត្រូវអាងឆ្លាត ឬអាងថាអញរៀនបានច្រើន ហើយធ្វើអ្វីនិយាយអ្វីមិនគិតមុខមិនគិតក្រោយនោះឡើយ ។ កុំយកឆ្លាតនាំមុខសតិឱ្យសោះ ត្រូវឱ្យមានសតិនាំមុខវិញ ទើបអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងរៀប-រយ មិនលំបាកដោះស្រាយតាមក្រោយអំពើរបស់ខ្លួនឯង។ សតិនិងបញ្ញា ជាគុណជាតិមានឧបការៈច្រើនក្នុងការងារគ្រប់យ៉ាង គឺត្រូវឱ្យមានជាគូគ្នារហូតតទៅ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សម្តែងថា «បើបុគ្គលបានដឹងថា ខ្លួនឯងជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្លួន គប្បីរក្សាខ្លួនឱ្យជាការរក្សាដ៏ល្អ »។ មនុស្សយើងគ្រប់គ្នាសុទ្ធតែស្រឡាញ់ខ្លួន ប៉ុន្តែបើមិនបានកំណត់ដឹង របស់ដែលជាទីស្រឡាញ់គឺខ្លួននោះ ឱ្យច្បាស់លាស់ទេ ការតាំងចិត្តរក្សារមែងមិនមាន ។ បើការតាំងចិត្តរក្សាខ្លួនមិនមានទេ នេះឈ្មោះថាបុគ្គលមាននូវធម៌ប្រមាទ គឺការធ្វេសប្រហែស ដូច្នេះដំណើរជីវិតពិតជាមិនបានល្អឡើយ ។

តាមពិត មនុស្សគ្រប់គ្នារមែងរស់នៅជាមួយនឹងខ្លួនឯងរហូត តាំងពីកើតដល់ស្លាប់ ស្លាប់ហើយត្រូវបន្តការរស់នៅជាមួយនឹងខ្លួនឯងទៀតជារៀងរហូត ទាល់តែជីវិតត្រូវបានបញ្ចប់ក្នុងសង្សារវដ្ត បើយើងមិនបានរក្សាខ្លួនឱ្យល្អទេ យើងរមែងរស់នៅជាមួយនឹងខ្លួនឯងដែលជាមនុស្សមិនល្អរហូតតទៅ ។

ចូរកូនកុំប្រមាទ កុំធ្វេសប្រហែសឡើយ ចូរកូនហ្វឹកហាត់ឱ្យមានសតិជាប្រចាំក្នុងចិត្ត ដើម្បីកូននឹងមិន

បានធ្វើអ្វីខុសឆ្គង ដូចជាមានអ្នកឃាមចាំចាប់មនុស្សខូច ដូច្នោះឯង ។ កូនត្រូវពិចារណាតាមកំណាព្យនេះ ៖

ហីនំ ធម្មំ ន សេវេយ្យ ទំនាស់កាប់ចាក់រំលោភឈ្លានពាន
ល្មើសគុណម៉ែឪទ្រុស្តព្រះទ្រង់ញាណ ទ្រុស្តនៅត្រង់ហ៊ានបំពានសិក្ខា ។
ធម៌ថោកទាំងនេះគឺសែន **ហីនំ** ស៊ីបាយបោកឆ្នាំងខ្ទាំងនឹងសាសនា
កូនឪមិនត្រូវសេពគប់ឡើយណា បាលីពោលថា **ន សេវេយ្យ** ។
ធម៌ថោកមានច្រើនកើតកើនខ្លាំងណាស់ ទាំងក្មេងទាំងចាស់ប្រព្រឹត្តឥតអាក់
សេពគប់ធម៌ខ្មៅចាញ់អំណាចប្រាក់ ជាប់ខ្នោះច្រវាក់អន្ទាក់កាមគុណ ។
បមាទេន ន សំវសេ កូនត្រូវរិះរេគិតទុកជាមុន
រៀបចំជីវិតឱ្យផុតទារុណ បុណ្យជាដើមទុនរួចចាកធម៌ថោក ។
កូនឪមិនត្រូវរស់ដោយប្រមាទ ត្រូវខំសង្វាតកុំឱ្យចាញ់បោក
តណ្ហាក្នុងចិត្តបង្កើតទុក្ខសោក កូនព្យាយាមក្រោកសម្លឹងធម៌ពិត ។
បើកូនមិនក្រោកពិតជាលំបាក បញ្ហាឥតស្រាកឆាកល្ខោនជីវិត
កំព្រាទីពឹងក្នុងភពងងឹត មោហៈរួបរឹតពិតជាវង្វេង ។
ចូរកូនសម្លាញ់ស្តាប់តាមម៉ែពុក កូនកុំជាប់គុកនៅក្នុងបទភ្លេង
ត្រូវចេះស្តាប់ធម៌កុំចេះតែលេង ស្រីស្រាកែវពែងជាល្បែងគ្រោះថ្នាក់ ។

៥៨_ជីវិតមានតម្លៃ

កូនជាទីស្រឡាញ់

កូនដឹងទេថា «ជីវិតមានតម្លៃថ្លៃក្រៃលែង» មិនថាជីវិតរបស់យើងឬរបស់អ្នកដទៃ សុទ្ធតែមានតម្លៃទាំងអស់ គឺមានតម្លៃទាំងដល់ខ្លួនឯង ទាំងដល់អ្នកដទៃ ។ ដូច្នេះហើយ ទើបក្នុងសីល ៥ បានលើកយកការវៀរចាកនូវការសម្លាប់សត្វទុកជាសិក្ខាបទទី ១ ព្រោះមកអំពីជីវិតជារបស់សំខាន់ហ្នឹងឯង ។

មនុស្សយើងសំខាន់សម្រាប់ខ្លួនឯងណាស់ សត្វដទៃ បុគ្គលដទៃ សុទ្ធតែសំខាន់សម្រាប់ខ្លួនគេ គ្រប់ៗគ្នារៀងៗខ្លួន ដូច្នេះទើបមិនគួរសម្លាប់ មិនគួរបៀតបៀនជីវិតគ្នាឡើយ ។

កាលបើកូនដឹងថាជីវិតកូនមានតម្លៃថ្លៃ និងសំខាន់សម្រាប់ខ្លួនកូនហើយ កូនត្រូវរក្សានិងថ្នាក់ថ្នមជីវិតឱ្យល្អ។ កូនត្រូវធ្វើអំពើជាប្រយោជន៍ឱ្យដល់ខ្លួនឯងផង ឱ្យដល់

អ្នកដទៃផង ឱ្យច្រើនជាទីបំផុត ។ អំពើអាក្រក់ដែលជាបាបកម្មនាំឱ្យមានពៀរវេរា កូនកុំឱ្យជីវិតនេះទៅប្រឡាក់ប្រឡូសឱ្យសោះ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់ថា ជីវិតដែលមានសីល មានការសម្លឹងពិនិត្យ សូម្បីរស់នៅតែមួយថ្ងៃ ក៏ប្រសើរជាងជីវិតដែលអត់សីល អត់មានការតម្កល់ឱ្យល្អ រស់នៅអស់រយនៃឆ្នាំទៅទៀត ។

ដើម្បីឱ្យសមនឹងការដែលយើងយកជីវិតដ៏មានតម្លៃបង់ពន្ធឱ្យមច្ចុរាជ ក្នុងមួយថ្ងៃ ២៤ ម៉ោង យើងត្រូវធ្វើការក្នុងមួយថ្ងៃឱ្យបានកម្រៃថ្លៃជាងជីវិត ២៤ ម៉ោងទៅទៀត។ កូនដឹងទេថា ការបំពេញបុណ្យបារមីដើម្បីឱ្យរួចផុតចាកទុក្ខ គឺជាការងារដែលមានតម្លៃជាងជីវិតឆ្ងាយណាស់ ដូច្នេះ កូនត្រូវប្រយ័ត្នកុំឱ្យខាតថ្ងៃពន្ធឱ្យសោះ ក្នុងមួយថ្ងៃៗ ។

៥៩-មនុស្សយើង
សំខាន់សម្រាប់ខ្លួនឯងណាស់

កូនជាទីស្រឡាញ់

នៅក្នុងលោកនេះ តើអ្វីដែលល្អជាងគេសម្រាប់មនុស្សយើង ? គឺខ្លួនយើងជាមនុស្សល្អហ្នឹងឯង ។ បើយើងជាមនុស្សអាក្រក់ មានចិត្តបាប ប្រព្រឹត្តទុច្ចរិត អត់គោរពវិន័យ បៀតបៀនអ្នកដទៃ ទោះបីយើងមាននូវដុំពេជ្រ ភ្នំមាស និងសម្បត្តិផ្សេងៗទៀតពោរពាសយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏យើងមិនអាចល្អបានដែរ ព្រោះយើងជាមនុស្សអាក្រក់ស្រេចទៅហើយ ។

មនុស្សយើងរមែងស្រឡាញ់ខ្លួនឯង តែងគាំទ្រខ្លួនឯង តម្កល់ខ្លួនឯងក្នុងកន្លែងគ្រាន់បើ ឬកន្លែងខ្ពស់ ប៉ុន្តែនៅក្នុងសភាពបែបនេះ កូនត្រូវប្រយ័ត្នឱ្យណាស់ចំពោះគំនិតម្យ៉ាងដែលគិតថា «បើយើងមានប្រាក់ច្រើនយើងនឹងគ្រាន់បើ» ។ ព្រោះបើកូនមិនបានប្រយ័ត្នចំពោះ

គំនិតនេះទេ កូននឹងធ្លាក់ចុះក្នុងទីដ៏ថោកទាប ដោយសារការប្រព្រឹត្តនូវទុច្ចរិតក្នុងបំណងរកប្រាក់ ។

កូនត្រូវប្រយ័ត្នចំពោះគំនិតរបស់កូន នៅក្នុងរឿងផ្សេងៗទៀតច្រើនណាស់ ត្រូវប្រយ័ត្នគំនិតចង់សប្បាយ ត្រូវប្រយ័ត្នចិត្តស្រឡាញ់ជាដើម ព្រោះថា មនុស្សយើងសំខាន់សម្រាប់ខ្លួនឯងដ៏ក្រៃលែង ។ កូនត្រូវពិចារណានូវកំណាព្យម៉ែឪប្រដៅកូន :

ប្រាប់ឱ្យកូនធ្វើល្អ ស្លៀកពាក់សគីចិត្តស្មោះ
ប្រដៅឥតមានខ្ចោះ ដូចគេច្រោះយកទឹកថ្លា ។
អប់រំក្រើនរំលឹក ទោះល្ងាចព្រឹកឪទេសនា
ប្រាប់ឱ្យកូនឧស្សាហ៍ ធ្វើកិច្ចការជាកល្យាណ ។
សុចរិតថ្លៃជាងពេជ្រ កុំបំភ្លេចចោលខ្លួនប្រាណ
មនុស្សថ្លៃពន់ប្រមាណ កុំចោលប្រាណដូរយកប្រាក់។
ចោលប្រាណស្មើលក់ខ្លួន ម៉ែពោលផ្ដូនឱ្យប្រចក្ស
មនុស្សយើងថ្លៃជាងប្រាក់ ត្រូវទុកដាក់ខ្លួនឱ្យល្អ ។

៦០-ខ្លួនជាទីស្រឡាញ់នៃខ្លួនឯង

កូនជាទីស្រឡាញ់

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់ថា «បើបុគ្គលបានដឹងថាខ្លួនឯងជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្លួន គប្បីរក្សាខ្លួនឱ្យជាការរក្សាដ៏ល្អ» ។

ពាក្យថា «ខ្លួន» ក្នុងទីនេះ បានដល់ដំណើរជីវិតរបស់យើង ដំណើរជីវិតគឺជាក្រសែរបស់ចិត្ត ដូច្នេះដែលថារក្សាខ្លួន បានដល់ការរក្សាចិត្តហ្នឹងឯង ។

ពាក្យថា « រក្សាខ្លួន » បានសេចក្ដីថា រក្សាចិត្ត ទូន្មានចិត្តគ្រប់គ្រងដំណើរជីវិត អប់រំព្រហ្មចរិយធម៌ ឱ្យមានភាពភ្លឺស្វាងរុងរឿង និងឱ្យបានជួបប្រសព្វចំពោះសេចក្ដីសុខក្សេមក្សាន្ត ។

ឪពុកម្ដាយបានបញ្ជាក់ប្រាប់កូនហើយ ថាកូនត្រូវប្រយ័ត្នចំពោះគំនិតគិតចង់បានសប្បាយ ព្រោះបើមិនបានប្រយ័ត្នចំពោះគំនិតនេះទេ វានឹងនាំឱ្យកូនរកការសប្បាយ

ក្នុងផ្លូវបិសាច ហើយកូនត្រូវប្រយ័ត្នចំពោះចិត្តស្រឡាញ់ របស់កូនរៀងរាល់ថ្ងៃទៀតផង ទោះជាស្រឡាញ់អ្វីក៏ដោយ ព្រោះចិត្តស្រឡាញ់នាំឱ្យមានការហួងហែង ការហួងហែង ជាមាត់ជ្រោះដ៏រអិល គឺថាវាងាយនឹងធ្វើឱ្យកូនធ្លាក់ចុះទៅ ក្នុងជម្លោះឈ្លោះទាស់ទែង ពោលនូវពាក្យអាក្រក់ ពាក្យ កុហក ពាក្យញុះញង់ និងប្រព្រឹត្តការបៀតបៀនដោយ អំពើឃោរឃៅផ្សេងៗណាស់ ។

បើកូនដឹងថា ខ្លួនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្លួនកូនពិតប្រាកដហើយ កូនត្រូវតែប្រយ័ត្នប្រយែងឱ្យណាស់ ចំពោះកិលេសដែលមានក្នុងចិត្តកូនខ្លួនឯង ។ កូនត្រូវពិចារណានូវព្រះពុទ្ធភាសិតមួយបាទនេះ :

ចិត្តំ គុត្តំ សុខាវហំ ព្យាយាមដេញខ្លាំងពីចិត្តសន្តាន
គ្រប់គ្រងស្ងួនចិត្តដោយកម្មកល្យាណ នាំសុខមកបានក្សេមក្សាន្តពេកក្រៃ ។

៦១-សុខឬទុក្ខកើតពីគំនិតខ្លួនឯង

កូនជាទីស្រឡាញ់

មនុស្សដែលមិនមានប្រមាទ រមែងមិនបណ្ដែតបណ្ដោយ ស្ដូម្បីតែគំនិត គឺជាអ្នកមាននូវស្មារតីគ្រប់គ្រងគំនិតរបស់ខ្លួន មិនឱ្យភ្លាត់គំនិត ដូចជាការដើរដួលក្នុងផ្លូវរអិលឡើយ ។

ជាធម្មតាក្នុងជីវិតរាល់ថ្ងៃ រមែងមានសុខ មានទុក្ខក្នុងចិត្តទៅតាមគំនិតរបស់ខ្លួន ព្រោះហេតុដូច្នេះហើយទើបព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់បង្រៀនឱ្យមនុស្សយើង ស្វែងរកនូវសេចក្ដីសុខតាមផ្លូវចិត្ត ដោយការប្រយ័ត្ននូវគំនិតខ្លួនឯង ។ បើគ្រប់គ្រងគំនិតមិនបានទេ គំនិតហ្នឹងហើយដែលតែងតែបៀតបៀននូវចិត្តខ្លួនឯង នាំមកនូវទុក្ខរឿយៗឱ្យដល់ចិត្តសន្ដាន រហូតដល់ហ៊ានប្រព្រឹត្តនូវអំពើឃោរឃៅ។

គំនិតប្រៀបដូចជាភ្លើងអុស បើគ្រប់គ្រងបានល្អក៏ជាប្រយោជន៍ តែបើគ្រប់គ្រងមិនបានល្អទេ រមែងឆេះផ្ទះ

ឆេះភូមិ ឆេះស្រុក ដូច្នេះហើយ ទើបបុគ្គលដែលមិនមានប្រមាទ រមែងប្រយ័ត្ននូវគំនិតនេះណាស់ ឯផលកម្រៃដែលត្រូវបាន គឺសេចក្តីសុខស្ងប់ច្រើន ៗ ។

សូមកូន ខំប្រឹងស្វែងរកនូវសេចក្តីសុខអំពីគំនិតរបស់ខ្លួនឯង ។ កូនគប្បីកំណត់ដឹងថារឿងរ៉ាវទាំងឡាយដែលមកដល់ជីវិតនេះ មិនមែននាំមកនូវសុខ ឬទុក្ខចូលដល់សន្តានចិត្តតែម្តងនោះទេ គឺវាអាស្រ័យនៅលើគំនិតឆ្លាត ឬល្ងង់របស់ខ្លួន ដែលជាអង្គប្រកបខាងក្នុង សម្រេចឱ្យសុខ ឬទុក្ខក្នុងចិត្តកើតឡើង ។

ក្រោកព្រឹកឡើង កូនត្រូវប្រាថ្នាសច្ចាក្នុងចិត្តថានឹងធ្វើល្អ និយាយល្អ គិតល្អ ឱ្យបានប្រសើរជាងពីថ្ងៃមុន។

៦២_ទានិងមាន់

កូនជាទីស្រឡាញ់

មានមនុស្សពីរនាក់ឃើញទាផង ឃើញមាន់ផង ។ មនុស្សម្នាក់គិតចង់ឱ្យមាន់ក្លាយទៅជាទា គិតចង់ឱ្យទាក្លាយជាមាន់ រឿងនេះវាមិនអាចប្រព្រឹត្តទៅបានឡើយក្នុងមួយអត្តភាពនៃសត្វទាំងពីរមុខនោះ ។ បើមនុស្សនោះគិតយ៉ាងនេះមិនឈប់ទេ គឺត្រូវតែកើតទុក្ខជាប្រាកដ ។

មនុស្សម្នាក់ទៀតឃើញទាជាទា ឃើញមាន់ជា មាន់មិនមានចង់ឱ្យក្លាយទៅជាអ្វីផ្សេងឡើយ នោះឯងហើយដែលមិនមានបញ្ហា យ៉ាងណាមិញ អនិច្ចំ គឺការមិនទៀង បើយើងចង់ឱ្យវាទៀង លទ្ធផលគឺការខូចចិត្ត តែបើយើងឃើញថា សង្ខារទាំងឡាយជារបស់មិនទៀងយ៉ាងនោះ យើងរមែងមានចិត្តស្ងប់ មិនមានបញ្ហា មិនមានការខូចចិត្តឡើយ ក៏យ៉ាងនោះឯង ។

មនុស្សយើងតែងតែទាស់ចិត្តចំពោះសេចក្ដីពិត ដែលមិនត្រូវនឹងអធ្យាស្រ័យរបស់ខ្លួន ប្រាថ្នាដើរចេញពីសេចក្ដីពិតដូចនេះ ។ ម្យ៉ាងទៀតសេចក្ដីប្រាថ្នាចង់បានរបស់ដទៃ ឬចង់ឱ្យរបស់នេះទៅជាយ៉ាងនោះ ទាំងអស់នេះ រមែងនាំមកនូវការមិនស្ងប់ក្នុងចិត្ត ។

ទាគង់តែជាទា មិនក្លាយជាសត្វដទៃ
ចង់ខុសកើតទុក្ខភ័យ ល្អប្រពៃន័យត្រង់ពិត ។
ចំណង់ឱ្យសមហេតុ ច្បាស់ក្រឡែតរឿងជីវិត
កុំចង់កែការពិត អប់រំចិត្តពិតបានសុខ ។

៦៣_ទឹកហូរគ្មានត្រឡប់

កូនជាទីស្រឡាញ់

ទឹកធ្លាក់ចាកភ្នំហូរតាមជ្រោះ ទឹកជ្រោះហូរចូលស្ទឹង ទឹកស្ទឹងហូរចូលទន្លេ ទឹកទន្លេហូរចូលសមុទ្រ មិនហូរត្រឡប់មកវិញឡើយ ។

ប្រសិនបើមានបុរសម្នាក់ទៅឈរនៅមាត់ទន្លេ ហើយសម្លឹងមើលក្រសែទឹកដែលហូរទៅក្រោម ដោយចង់ឱ្យទឹកនោះហូរបញ្ច្រាសឡើងលើ បុរសនោះរមែងមានទុក្ខព្រោះមិនបានសម្រេចតាមប្រាថ្នា ។

បុរសនោះមិនមាននូវសេចក្ដីស្ងប់ឡើយ ទោះជាឈរក្ដី ដើរក្ដី អង្គុយក្ដី ដេកក្ដី ព្រោះអ្វី ? ព្រោះបុរសនោះគិតខុស យ៉ាងណាមិញ សភាវៈធម្មជាតិធម្មតា គ្រប់យ៉ាងរមែងប្រព្រឹត្តទៅដោយ អនិច្ចំ ទុក្ខំ អនត្តា ។ អ្នកណាមកគិតរារាំងនូវច្បាប់ធម្មជាតិនេះ ឬមិនព្រមតាមក៏ដោយ អ្នកនោះរមែងសោយសោក ខ្សឹកខ្សួល កន្ទក់កន្ទេញជាប្រាកដ

ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

ផ្ទុយមកវិញ អ្នកដែលមានសតិ មានបញ្ញា ដឹងទាន់ ដឹងច្បាស់ប្រាកដនូវច្បាប់ធម្មជាតិបែបនេះហើយ ក៏រមែង សប្បាយចិត្ត រីករាយដោយធម្មបីតិ បានកម្រៃអំពីជីវិតដ៏ថ្លៃថ្លា ។

ពពករសាត់បាត់ឆ្ងាយទៅ សង្ខារមិននៅទៅតាមថ្ងៃ
ទឹកធ្លាក់ចាកភ្នំពុំអាល័យ ជីវិតសែនថ្លៃចាកជីវី ។
ទឹកហូរធ្លាក់ពិតឥតត្រឡប់ ទោះធ្លាប់ដក់ទើរលើគីរី
យសខ្ពស់ញាតិរស់ជុំមូលមីរ ចាកទីចុះទាសវិនាសព្រាត់។
ព្រៃធំមានម្រឹគទឹកមានត្រី វេហាស៍បក្សីហិចហើរស្ទាត់
លោកធម៌ប្រាំបីអ្វីទៀងទាត់ ត្រៃលក្ខណ៍ប្រាកដជ្រែកសង្ខារ។

៦៤_ឆ្កែកើតរមាស់អង្កែស៊ី

កូនជាទីស្រឡាញ់

ឆ្កែកើតរមាស់អង្កែស៊ី ជ្រុះរោមអស់ក្នុងរដូវត្រជាក់ វារមែងជាទុក្ខ នោះជានៅទីណាៗក៏មិនសុខមិនស្រួលឡើយ ។ ដែលវាមិនសុខមិនស្រួលនោះ មិនមែនមកអំពីទីដេកទីនៅនោះៗទេ គឺពិតជាមកអំពីរោគនៅនឹងខ្លួនរបស់វានោះឯង ។

មនុស្សទាំងឡាយក៏ដូចគ្នា ដែលមិនសប្បាយចេះតែក្តៅក្រហាយក្នុងចិត្ត មកអំពីចិត្តត្រូវទោសប្រទូស្ត ។ ចិត្តត្រូវទោសប្រទូស្ត ព្រោះមកអំពីប្រកាន់ធមិដែលមានពិសទុកមិនព្រមលែង មិនសង្រួមឥន្ទ្រិយ ហើយចេះតែបន្ទោសមនុស្សដទៃ និងអ្វីៗទៀតជាខាងក្រៅ ។ មិនដឹងរឿងរបស់ខ្លួនឯង ទៅណាក៏មិនត្រូវនឹងគេ នៅឯណាក៏មិនសុខ នេះព្រោះតែចិត្តខ្លួនឯងកើតស្រែងអង្កែស៊ី មិនមែនមកអំពីមនុស្សដទៃនិងកន្លែងខាងក្រៅនោះទេ ។

កូនត្រូវយល់ថា « ហេតុកើតត្រង់ណា ផលកើតត្រង់នោះ » ដូច្នេះការក្ដៅក្រហាយចិត្តព្រោះមានរោគក្នុងចិត្ត កូនត្រូវហ្វឹកហាត់កម្ចាត់ហេតុឱ្យត្រូវចំ កុំឱ្យខុស ដូចពាក្យចាស់ពោលថា « អេះឱ្យត្រូវកន្លែងដែលរមាស់ កន្លែងដែលមិនមានរមាស់កុំទៅអេះ » ។

ឆ្កែកើតអង្កែគ្មានទេរោម　　រមាស់ស្គាំងស្គមព្រមត្រជាក់
លំបាកខ្លួនខ្លាំងតាំងញ័រញាក់　　រត់បោលទទ្រាក់ធ្លាក់ដល់ភ័យ ។
ទៅកាន់ទីណាក៏ស្នាញស្នុគ　　ទីនោះមិនសុខស្រុកឬព្រៃ
ទោះដេកទោះដើរដំណើរក្ស័យ　　ឧបសគ្គចង្រៃអាស្រ័យខ្លួន ។
ដូចមនុស្សក្នុងលោករោគក្នុងចិត្ត　　ក្ដៅផ្សាពេកពិតត្បិតគុំកួន
រក្សាពិសក្ដៅនៅក្នុងខ្លួន　　ប្រកាន់មាំមួនខ្លួនឥតសុខ ។
ហេតុកើតត្រង់ណាផលត្រង់ហ្នឹង　　បើបានជាដឹងប្រឹងសម្រុក
កម្ចាត់ពិសក្ដៅទើបនៅសុខ　　ទោះស្រុកឬព្រៃគ្មានអ្វីទាស់ ។

៦៥-ក្បាលពស់កន្ទុយពស់

កូនជាទីស្រឡាញ់

មនុស្សយើងគ្រប់គ្នាមិនត្រូវការទុក្ខ ត្រូវការតែសុខប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែព្រោះសត្វលោកត្រូវការសុខ ជាប់ជំពាក់នឹងសុខ ទើបមិនរួចពីទុក្ខ ។

សុខនិងទុក្ខប្រៀបដូចសត្វពស់មួយ ខាងក្បាលវាមានពិស ចូលទៅជិត វានឹងខាំ បើចាប់កន្ទុយវាពិតជាស្រួលដែរណាស់ តែបើមិនប្រញាប់លែងទេ វានឹងបែរក្បាលមកខាំបានដូចគ្នា ព្រោះទាំងក្បាលទាំងកន្ទុយវានៅក្នុងតួពស់តែមួយជាមួយគ្នា ។

សេចក្តីទុក្ខដូចជាក្បាលពស់ ឯសេចក្តីសុខដូចជាកន្ទុយពស់ ។ សប្បាយចិត្តជាសុខ ថ្នាំងថ្នាក់ចិត្តជាទុក្ខរមែងកើតអំពីម៉ែឪជាមួយគ្នា គឺអវិជ្ជានិងតណ្ហានោះឯង។ ដូច្នេះហើយបានជាពេលខ្លះមាននូវសេចក្តីសុខហើយ ចិត្តក៏នៅមិនសប្បាយ មិនស្ងប់ ទាំងដែលបាននូវរបស់ដែល

ពេញចិត្តផង ដូចជាបានលាភ បានយសជាដើម ។ បានមកហើយសប្បាយចិត្តក៏ពិតមែន តែវាក៏នៅមិនស្ងប់ពិតៗព្រោះនៅភ័យខ្លាចពីការបាត់បង់ ។ ការភ័យខ្លាចជាមូលហេតុមិនឱ្យមាននូវសេចក្ដីស្ងប់ ។ ពេលខ្លះត្រូវវិនាសទៅពិតៗ ក៏រឹងរឹតតែជាទុក្ខក្រៃលែង ។ នេះសម្ដែងឱ្យឃើញថាសុខពិតមែន តែមានទុក្ខច្រឡូកច្រឡំជាមួយផងហៅថា សាមិសសុខ គឺជាសុខដូចចាប់ពស់ត្រង់កន្ទុយ ឬដូចត្រីចាប់នុយនឹងផ្លែសន្ទូច ។

ក្បាលពស់ខាំងាប់ជាប់នយទុក្ខ កន្ទុយសមសុខស្រណុកចាប់
តែបើមិនលែងរមែងស្លាប់ ការចាប់ញ៉ាំងលោកឱ្យសោកា ។
សប្បាយហើយទុក្ខសុខហើយសោក នេះហើយរាគរោគឫសតណ្ហា
ស្រឡាញ់ហើយឈ្លោះព្រោះកាមា អស់ទុក្ខលុះត្រាតណ្ហាក្ស័យ ។

៦៦_មច្ចុរាជ_ម្ចាស់មាន់_មាន់

កូនជាទីស្រឡាញ់

សត្វមាន់រស់ដោយមិនដឹងរឿង ពេលព្រលប់រកកន្លែងដេក ព្រឹកឡើងក៏កាយដីរកស៊ីទៀត ។ ម្ចាស់មាន់បាចស្រូវឱ្យស៊ីរាល់ថ្ងៃ វាក៏មិនដឹងថាគេចិញ្ចឹមវាទុកដើម្បីអ្វីដែរ ។ មាន់ជាមួយនឹងម្ចាស់មានការគិតម្យ៉ាងម្នាក់ ។

ម្ចាស់មាន់ចេះតែគិតថា មាន់ធំហើយ ជិតល្មមថ្លឹងគីឡូហើយ ឯមាន់វិញសប្បាយនឹងចំណី តែងគិតរាល់ថ្ងៃ ថាម្ចាស់ស្រឡាញ់ខ្លួន ។

មនុស្សយើងក៏មានការមិនដឹងរឿងផងដែរ មកពីណា ? នឹងនៅតទៅទៀតប៉ុន្មានថ្ងៃ_ខែ_ឆ្នាំ ? នឹងទៅទីណា ? ហើយអ្នកណាជាអ្នកនាំទៅ ? គឺមិនដឹង ។

មច្ចុរាជ គឺសេចក្ដីស្លាប់នោះឯង ដូចជាម្ចាស់មាន់អីចឹង ។ មច្ចុរាជនឹងតាមមកដល់ពេលណាគឺខ្លួនមិនដឹងឡើយ ព្រោះវង្វល់តែភ្លើតភ្លើនជាមួយនឹងនុយរបស់មច្ចុរាជ

គឺរូប សំឡេង ក្លិន រស និងផោដ្ឋព្វៈប្រៀបដូច ទឹកជំនន់ធំ បាននាំយកអ្នកដែលដេកលក់នៅមាត់ទឹកនោះទៅ ដូច្នោះឯង ។

មាន់គិតម្យ៉ាង ស្រោងរកស៊ី ទីជិត១
ឯម្ចាស់ពិត គិតគីឡូ ដូរយកលុយ
មាន់និងម្ចាស់ ច្បាស់មិនដឹង ប្រឹងស៊ីនុយ
ស្លាប់ព្រោះលុយ នុយនុយនុយ មច្ចុរាជ ។

៦៧_បន្លា

កូនជាទីស្រឡាញ់

សភាវៈទាំងឡាយទាំងពួង គឺជាសភាវៈដែលកើតមានជាធម្មតា មិនបានឱ្យទុក្ខដល់អ្នកណាៗឡើយ។ ប្រៀបដូចជាបន្លា ដែលធម្មតាវាតែងស្រួច តើបន្លាឱ្យទុក្ខដល់យើងដែរទេ ? អត់ទេ ។ បន្លាមិនបានឱ្យទុក្ខដល់អ្នកណាឡើយ បើយើងមិនទៅជាន់វាទេនោះ តែបើយើងជាន់ឱ្យបន្លាមុត ក៏ជាទុក្ខឈឺចុកចាប់ភ្លាមដោយពិត ។

ដូចម្ដេចបានជាទុក្ខ ? ព្រោះជាន់វា យ៉ាងណាមិញ សង្ខារទុក្ខ ឬឧបាទានក្ខន្ធទុក្ខ គឺជាទុក្ខពិតតាមសភាវៈ ជាទុក្ខសច្ចៈ ដូចបន្លាអ៊ីចឹង បើយើងមិនជាន់ឱ្យបន្លាមុតពោលគឺមិនប្រកាន់ទេ ទុក្ខក៏មិនកើតមានដល់ចិត្តដែរយ៉ាងនោះឯង ។

ព្រះធម៌ដូចជាស្បែកជើង សម្រាប់រក្សាយើងមិនឱ្យមានទុក្ខតាមផ្លូវចិត្ត ។ ដើរក្នុងព្រៃបន្លាត្រូវពាក់ស្បែកជើង

យ៉ាងណា ដើរក្នុងវដ្តសង្សារត្រូវមានព្រះធម៌ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

បន្លាស្រួចពិតឥតខុសអ្វីឡើយ ប្រមាទហ្នឹងហើយទើបជើងមុតជាក់
រូបសំឡេងក្លិនរសផោដ្ឋព្វៈ គឺជាអន្ទាក់បន្លាលោកិយ៍ ។
កូនកុំប្រទូស្តទាស់នឹងបន្លា ស្បែកជើងនេះណាការពារដើរព្រៃ
ដំណើរជីវិតពិតជាមានភ័យ សំវរមានន័យបីដូចស្បែកជើង ។

៦៨-ឆ្មា

កូនជាទីស្រឡាញ់

កិលេសដូចជាសត្វឆ្មា បើឱ្យស៊ីតាមចិត្ត វារឹតតែមករឿយៗ រួចហើយ បើថ្ងៃណាមួយយើងមិនបានឱ្យវាស៊ី ឬមិនឆាប់ដាក់ឱ្យទេនោះវានឹងយំរំខាន វាខ្វាចវាក្រចៅ ដោយក្រចកជាពិតប្រាកដ ។ បើយើងពិតជាមិនដាក់ឱ្យវាស៊ីមែន ១ ថ្ងៃ ឬ ២ ថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ ក៏បាត់វាទៅ យ៉ាងណា កិលេសក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ កាលកិលេសមិនមករំខានយើងទេ យើងនឹងបានស្ងប់ចិត្ត ពិតជាប្រសើរណាស់ ។

កិលេសស្មោកគ្រោកគ្រឿងសៅហ្មង ក្តៅក្រៃកន្លងចំណងមារ
ព្រោះឱ្យចំណីឆ្អិគ្រប់គ្រា វារឹតទាមទារមារក្នុងចិត្ត ។
បង្អត់អាហារឆ្មាកិលេស កុំទាល់ចំណេះចេះអាណិត
កិលេសធាត់ធំពុំល្អពិត គំនិតល្អិល្អិតគិតកាន់សីល ។
សង្រួមវាចារក្សាចិត្ត សង្រួមផ្ចៃពិតកម្ចាត់ខ្ជិល
សង្រួមឥន្ទ្រីយ៍ញៀំញៀខិល សង្រួមក្នុងសីលសុទ្ធាជីព ។

៦៩_ល្អផ្សេងគ្នា

កូនជាទីស្រឡាញ់

ទ្រព្យរបស់អ្នកដទៃ មិនល្អដូចទ្រព្យរបស់ខ្លួនឯង ។ ទ្រព្យរបស់ខ្លួនឯងដែលបានទទួលពីអ្នកស្លាប់ទៅ ពោលគឺ ទ្រព្យមរតក មិនល្អដូចទ្រព្យដែលរកបានមកដោយកម្លាំងខ្លួនឯង ។ ទ្រព្យដែលរកបានមកដោយទុច្ចរិត មិនល្អដូចទ្រព្យដែលរកបានមកដោយសុចរិត ។ ទ្រព្យខាងក្រៅខ្លួនដែលជារូបធម៌ មិនល្អដូចរូបធម៌ខាងក្នុងខ្លួន ។ ទ្រព្យដែលជារូបធម៌ខាងក្នុងខ្លួន មិនល្អដូចនាមធម៌ដែលមានក្នុងខ្លួន ពោលគឺ សេចក្តីល្អនោះឡើយ ។

កូនជាទីស្រឡាញ់ កូនចូរព្យាយាមស្វែងរកវិជ្ជា រកការចេះដឹង ។ កូនត្រូវសាងសមត្ថភាព ត្រូវចេះស្រឡាញ់សេចក្តីល្អ ។ ទាំងអស់នេះជាមង្គលដ៏ឧត្តម ជាអរិយទ្រព្យជាទ្រព្យក្នុងខ្លួនដែលមានតម្លៃដ៏ក្រៃលែង ។

៧០-ធ្វើបុណ្យយកមុខ

កូនជាទីស្រឡាញ់

មានមុខលាបម្សៅ ពិតជាល្អជាងការដែលមិនមានមុខ មិនមានក្បាល ។ មនុស្សចេះមានការខ្មាសអៀន ចេះស្គាល់ខ្លួនឯង ចេះស្គាល់ក្បាល ចេះស្គាល់មុខមាត់ ចេះដឹងស្លៀកពាក់បិទបាំងគ្រឿងបដិកូល ចេះធ្វើបុណ្យប្ដូមយកឈ្មោះ យកមុខ គង់បានបុណ្យដែរ ហើយល្អជាងមិនធ្វើដោយពិត ។ ប៉ុន្តែបើតាំងចេតនាធ្វើល្អដោយកាយវាចាចិត្ត ឱ្យជាបុណ្យកុសល ជាមង្គលទុកក្នុងខ្លួន គឺល្អក្រៃលែង ។

ធ្វើល្អយកមុខ ល្អជាងធ្វើអាក្រក់ ប៉ុន្តែបានតែមុខហ្នឹងឯង ។ ឯការធ្វើអាក្រក់វាខូចទាំងមុខ ខូចទាំងខ្លួន ខូចទាំងចិត្ត ខូចទាំងអនាគត និងខូចអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងទៀតទាំងអស់ ។

៧១_ទាន

កូនជាទីស្រឡាញ់

កូនត្រូវសិក្សានូវចំណុចនៃទានទាំង ១០ នេះគឺ

១_ឱ្យទានមិនត្រូវសង្ឃឹមផល អ្នកទទួលមិនគួរភ្លេច ។

២_បើមិនធ្វើល្អទេរស់នៅ ១០០ ឆ្នាំក៏ពុំមានប្រយោជន៍ដែរ។

៣_បើឃើញតែពីបានទេ កុំសង្ឃឹមទឹកចិត្តអ្នកដទៃ ។

៤_កុំទុកចិត្តមនុស្សដែលគិតតែពីប្រយោជន៍ខ្លួនឯង ។

៥_មនុស្សត្រូវតែចេះឱ្យទាន បើមិនច្រើនក៏តិចដែរ ។

៦_មនុស្សល្អ រមែងពេញចិត្តជួយឱ្យគេបានសុខ ។

៧_ឱ្យទាន រមែងបានមិត្ត និងកម្ចាត់គំនុំក្នុងចិត្ត ។

៨_ឱ្យទាន ដូចជាការនាំទ្រព្យចេញពីផ្ទះដែលត្រូវភ្លើងឆេះ។

៩_ទានគឺជាស្បៀងក្នុងដំណើរផ្លូវទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ។

១០_ចេះឱ្យទានហើយ មិនគួរបៀតបៀនសត្វទេ ។

៧២_សីល

កូនជាទីស្រឡាញ់

កូនត្រូវសិក្សានូវចំណុចនៃសីលទាំង ៩ នេះគឺ

១_សីលធម៌មិនវិនាសទេ មនុស្សទេតើដែលវិនាសពីសីលធម៌ ។

២_កំហុសចាត់ជាគ្រូក៏ពិត តែសូមកុំឱ្យខុស ដដែលៗ ។

៣_សេចក្តីល្អមានតម្លៃជាងបរិញ្ញាបត្រ ។

៤_គុណធម៌មិននៅនឹងអណ្តាតទេ គឺឋិតនៅតែក្នុងចិត្ត។

៥_កុំខ្ជិលសាងគុណធម៌ ព្រោះគ្មានអ្នកណាល្អជំនួសគ្នាទេ។

៦_គុណធម៌មានប្រយ័ត្នជាមាតា មានការអត់ធន់ជាបិតា ។

៧_មនុស្សល្អមិនស្វែងរកសុខ លើទុក្ខនៃអ្នកដទៃឡើយ។

៨_គំនុំគុំកួនជាដំបៅនៃចិត្ត និងជាគ្រោះកាចក្នុងជីវិត ។

៩_ក្រោធខឹងគឺជាភ្លើងដុតចិត្ត មេត្តាជាទឹកដ៏ត្រជាក់ ។

៧៣_ភាវនា

កូនជាទីស្រឡាញ់

កូនត្រូវសិក្សានូវចំណុចនៃភាវនាទាំង ៨ នេះគឺ

១_បាបកើតពីអារម្មណ៍ណា គប្បីធ្វើចិត្តឱ្យឃ្លាតចាកពីអារម្មណ៍នោះ ។

២_ចូរត្រេកអរក្នុងការមិនធ្វេសប្រហែស ត្រូវតាមរក្សាចិត្តរបស់ខ្លួន ។

៣_ពន្លឺភ្លឺស្វាងស្មើដោយបញ្ញាមិនមានឡើយ ។

៤_បញ្ញានាំឱ្យបានដឹងនូវគុណតម្លៃនៃអប្បមាទធម៌ ។

៥_ឈើខ្លឹមគ្រប់ដើមមិនមែនបានធំក្នុងពេលត្រឹមតែ១ឆ្នាំនោះទេ។

៦_ព្យាយាមនិងអំណត់ ជាគ្រូបង្ហាត់ដ៏ធំក្នុងលោក ។

៧_ជីវិតគឺការដើរផ្លូវឆ្ងាយ រូបរាងកាយជាសាលាសំណាក់។

៨_ពេលវេលាទំពាស៊ីអស់សព្វសត្វព្រមទាំងខ្លួនរបស់វា។

៧៤_ការគោរពឱនលំទោន

កូនជាទីស្រឡាញ់

កូនត្រូវសិក្សានូវចំណុចនៃការគោរពឱនលំទោនទាំង ៧ នេះគឺ

១-មនុស្សត្រូវមានកិរិយាសុភាព ដូចផ្កាឈើដែលមានក្លិនក្រអូប ។

២-មារយាទទន់ភ្លន់ជាមិត្តនឹងគុណធម៌ ដែលមិនបែកគ្នា ឡើយ ។

៣-មនុស្សល្អរមែងសាងគុណធម៌ ព្រមឱ្យអ្នកដទៃល្អជាងខ្លួន។

៤-អ្នកដែលស្គាល់ខ្លួនឯងដោយល្អ រមែងមិនលើកតម្កើងខ្លួនឡើយ ។

៥-ត្រូវចេះគោរពខ្លួនឯង ទើបអ្នកដទៃគេគោរពកោតខ្លាច ។

៦-កតញ្ញូតាធម៌ជារស្មីចាំងចែងចេញពីចិត្តខ្ពស់ ចិត្តប្រសើរ។

៧-កតញ្ញូតាធម៌របស់កូន គឺជាសេចក្ដីសុខរបស់ម៉ែឪ ។

៧៥-ការជួយខ្នះខ្នែងក្នុងការងារ

កូនជាទីស្រឡាញ់

កូនត្រូវសិក្សានូវចំណុចនៃការជួយខ្នះខ្នែងក្នុងការងារទាំង ៦ នេះគឺ

១-សេចក្តីខ្ជិលច្រអូសជាព្រៃស្មសានកប់មនុស្សទាំងរស់។

២-គ្រែដេកគឺជាគុករបស់មនុស្សកម្ជិល ។

៣-ការខ្ជិលនិងការក្រលំបាកជាមិត្តជិតដិតនឹងគ្នា ។

៤-មនុស្សយើងរួចពីនរកមក មិនមែនមកដេកខ្ជិលនោះទេ។

៥-ជីវិតនេះត្រូវបង់ពន្ធឱ្យមច្ចុរាជរាល់ថ្ងៃ ។

៦-ត្រូវធ្វើការយកប្រយោជន៍ដែលមានតម្លៃជាងជីវិត ។

៧៦-ការជូនបុណ្យ

កូនជាទីស្រឡាញ់

កូនត្រូវសិក្សានូវចំណុចនៃការជូនបុណ្យទាំង ៥ នេះគឺ

១-ជូនបុណ្យឧទ្ទិសបុណ្យ គឺជាទានម្យ៉ាងដ៏សំខាន់ ។

២-ជូនបុណ្យសម្រេចដោយទឹកចិត្តមេត្តាព្រមដោយការយល់ដឹង ។

៣-ត្រូវនឹកប្រាថ្នាឱ្យសព្វសត្វបានប្រយោជន៍សុខពិត១ ។

៤-ត្រូវនឹកប្រាថ្នាឱ្យសព្វសត្វបានផុតចាកពីទុក្ខលំបាក ។

៥-កុំបង្អួតខ្លួនឯង ត្រូវប្រាថ្នាឱ្យគេត្រេកអរទទួលបុណ្យ។

៧៧-ការទទួលបុណ្យ

កូនជាទីស្រឡាញ់

កូនត្រូវសិក្សានូវចំណុចនៃការទទួលបុណ្យទាំង ៤ នេះគឺ

១-អនុមោទនាត្រេកអរជ្រះថ្លានឹងកុសលគឺជាបុណ្យ ។

២-បុណ្យដែលទទួលបាន អាចលាងជម្រះបាបក្នុងចិត្តបាន ។

៣-មានបុណ្យចូលទៅនៅក្នុងចិត្ត ប្រសើរជាងទេវតាសណ្ឋិតក្នុងខ្លួន ។

៤-អនុមោទនាទទួលបុណ្យបាន ព្រោះមិនមានមានះនិងការស្អប់ខ្ពើម ។

៧៨_ធម្មទាន

កូនជាទីស្រឡាញ់

កូនត្រូវសិក្សានូវចំណុចនៃធម្មទានទាំង ៣ នេះគឺ

១_ថ្ងៃ ១៥ កើតខែអាសាឍ បន្ទាប់ពីការត្រាស់ដឹងនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធបានពីរខែ គឺជាថ្ងៃកំណើតរបស់ព្រះធម៌ទេសនា ។

២_ការសម្តែងនូវព្រះធម៌ ជាការងារសំខាន់បំផុតរបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធគ្រប់ព្រះអង្គ ។

៣_ធម្មទានឈ្នះអស់ទានទាំងពួង ។

៧៩.ការស្តាប់ធម៌

កូនជាទីស្រឡាញ់

កូនត្រូវសិក្សានូវចំណុចនៃការស្តាប់ធម៌ទាំង ២ នេះគឺ

១.ព្រះពុទ្ធដីកានៅក្នុងព្រះត្រៃបិដក បើបានអានដូចបានគាល់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធផ្ទាល់ព្រះអង្គ ។

២.ត្រូវតែមានពេលសម្រាប់ទទួលយកព្រះពុទ្ធោវាទ ក្នុងមួយថ្ងៃៗកុំខានឱ្យសោះ ។

៨០-ការយល់ត្រូវ

កូនជាទីស្រឡាញ់

កូនត្រូវសិក្សាថា អ្វីៗទាំងអស់សុទ្ធតែកើតអំពីហេតុ ដូច្នេះ ហេតុផលជាចំណុចនៃការយល់ត្រូវ ។

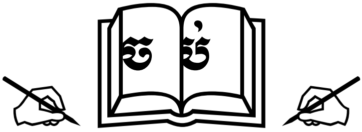

នាមពុទ្ធបរិស័ទអ្នកមានឧបការៈ
ក្នុងការទារធម្មទាន

១. ឧបាសក សំរ៉ង វ័ណ្ណ ២. ឧបាសក យន្ត សួន

៣. ឧបាសក គួង លាងផេង ៤. ឧបាសក មួង យេន

៥. លោកគ្រូ រស់ សូផាត ៦. ឧបាសក អ៊ិត ប្រាំង

៧. នាង ជា សុណារី ៨. នាង ឃុន សូនីម៉ា

៩. ឧបាសិកា ហួនចាន់បូផា ១០.ឧបាសក វ៉ាន់ ខុនណា

១១. ឧបាសក ក្អាត ហ៊ន ១២.ឧបាសក ជឹង វ៉េងអ៊ារ

១៣. ឧបាសក ជឹម ជំនិត ១៤.ឧបាសក ហាយ ចំរើន

១៥. ឧបាសិកា ប៊ុត ម៉ាលី ១៦.ឧបាសិកា ហាយ ច័ន្ទធរី

១៧. លោកគ្រូ ជូ ប៊ុនយូ ១៨.លោកគ្រូ លាក់ តុង

១៩.ឧបាសក គុយ សុធន

≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈

រាយនាមពុទ្ធបរិស័ទក្នុងសហគមន៍ធម្មទាន
ឧបត្ថម្ភប្រាក់ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ប្រចាំឆ្នាំ

១. ឧបាសក យូស៊ាង-ងួនលី និង ឧបាសិកា លីម-ឃីម

២. ឧបាសក ឆាយ-អ៊ីវស៊ាង និងឧបាសិកា ហុង-គឹមសែ
៣. ឧបាសក ឆាយអ៊ីវ-ស្រេងលឹម និងឧបាសិកាហួត-ឃីម
៤. ឧបាសក ហៃ-ប៊ុនណារិន និងឧបាសិកាអោង-ស៊ីថាន់
៥. ឧបាសក ហៀប-បេ និងឧបាសិកា ឡៅ-កែវម្លិះ
៦. ក្រុមឧបាសក ឈុំ-កុសល និងឧបាសក អ៊ុន-ឆាយគ្រី
៧. ក្រុមឧបាសក លឹម -ស៊ាង (ហៅ ទូច)
៨. ឧបាសក យន្ត-សួន ឧបាសិកា តាំង ឈុងប៊ួយព្រមទាំងបុត្រ
៩. ឧបាសក ប៊ុន-ហេង ឧបាសិកា ជុំ-សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ
១០. ឧបាសិកា ឱម-លក្ខណា ព្រមទាំងបុត្រ
១១. លោក យូណូស អាស៊ីស អ្នកស្រី ហុក ណារី ព្រមទាំងបុត្រ
១២. ឧបាសក ង៉ូវ ជួនណារេត ឧបាសិកា ង៉ូវ សោភ័ណ និងបុត្រ
១៣. ឧបាសក ម៉ៅ វង់ និង ឧបាសិកា ឆាន់ កាន់ជួង
១៤. ឧកញ៉ាមហាឧបាសិកាញឹក ប៊ុនថា និងឧបាសិកាម៉ែន-សុភារី
១៥. ឧបាសិកា ច័ន្ទ-បុប្ផាណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា
១៦. ឧបាសិកា អ៊ា នៅ ព្រមទាំងបងប្អូនកូនចៅ (កាណាដា)
១៧. ឧបាសក អ៊ុត-ឆៃវ៉ាន ឧបាសិកា ធាន ស៊ុនលី ព្រមទាំងបុត្រ
១៨. ឧបាសក ប្លោក-ងួនថៃ ឧបាសិកាធានត្រលុច ព្រមទាំងបុត្រ
១៩. លោក ឡុក ប៊ុនអ៊ីវ អ្នកស្រី តាន់ ស៊ីវឡាង
២០. ឧបាសិកាប៊ិតថងខាំ+ឧបាសិកាសាន គីន+អ្នកគ្រូសានផល្លីន

២១. ក្រុមឧបាសក ម្ចង .យេន វត្តសំពៅមាស
២២. ក្រុមឧបាសក ផាន់. សារី វត្តទួលទំពូង
២៣. ឧបាសកម៉ៅ.សុគន្ធ ឧបាសិកាអ៊ឹង.យ៉េកហួយព្រមទាំងបុត្រ
២៤. ឧបាសិកា អ៊ុង.យ៉េកសាង ព្រមទាំងបុត្រ
២៥. ឯកឧត្តម អ៊ិត.ប្រាំង និងលោកជំទាវ ញ៉ែម.សេដ្ឋា
២៦. ឯកឧត្តម ងី តាយី និងលោកជំទាវ ហេង មុនីរ័ត្ន
២៧. ឯកឧត្តម ចែម វិឌ្ឍា លោកជំទាវ សុខា ស្ទូលីវណ្ណ ហៅស្រី
២៨. ឯកឧត្តម ឧកញ៉ា ប៊ុត គឹមស៊ាន និងលោកជំទាវ ឈួន ទូច
២៩. ឧបាសក ស៊ិន សុខា និងឧបាសិកា សុខា ផល្លីព្រមទាំងបុត្រ
៣០. ឧបាសិកា ស៊ីវ យក់លុយ
៣១. ឧបាសក ស៊ីវ សៅរ៍ និង ឧបាសិកា ស្រៀង រ៉ូចលាង
៣២. ឧបាសិកា ហេង.ស៊ីវខេង និងម្ដាយឈ្មោះ អៀង.ហ្គិច
៣៣. ឧបាសក យឹម.ស៊ីមុន្នី ឧបាសិកា យូ.ប៉ូលីន ព្រមទាំងបុត្រ
៣៤. ឧបាសក ឡាយ.សុខុម ឧបាសិកា សួន.ចន្ថា និងបុត្រ
៣៥. ឧបាសក ងឹម.ញាណ ឧបាសិកា កាំង.ប៉ូលីន និងបុត្រ
៣៦. ឧបាសិកា អ៊ំ.អន់
៣៧. ឧបាសិកា ប៉ូអាន.ស៊ីវុត្ថា
៣៨. ឧបាសិកា ប៉ូ ផារ៉ាណ
៣៩. ឧបាសិកា ម៉ៅ សុន្ថា

៤០. ឧបាសិកា សាក់.ស៊ាងអេង ព្រមទាំងបុត្រ

៤១. ឧបាសិកា ជា.ផាត ព្រមទាំងបុត្រ

៤២. ឧបាសក ប៉ុល.នាង ឧបាសិកា គ្រៀល.ស៊ីយ៉ា និងបុត្រ

៤៣. ឧបាសិកា គា.ស៊ីន

៤៤. ឧបាសិកា អ៊ឹង . ស៊ីវន

៤៥. ឧបាសក អ៊ុក.សាម៉ាណារ៉ា ឧបាសិកា ហ៊ាប.តេង និងបុត្រ

៤៦. ឧបាសក ម៉ៅ.ស្រ៊ិន ឧបាសិកា ទូច.ស៊ីនហ៊ន និងបុត្រ

៤៧. ឧបាសក ពុធ.ប៉ោលាង ឧបាសិកា ហ៊ុន.ស៊ីវអៀង

៤៨. ឆែមសុក្រឹត +ពុធគន្ធា Chhem Sokreth et Puth Kunthea

៤៩. ឧបាសក ឡៅ សេងជ្រ៊ុន

៥០. ឧបាសក ម៉ែន.សឿន ឧបាសិកា អៀង ណារី និងបុត្រ

៥១. ឧបាសិកា សយ វណ្ណា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ

៥២. ឧបាសិកាហេងបូរីស្រីនាថ និងកូនឯមភក្តី និងភរិយា +បុត្រ

៥៣. ឧបាសិកា ចំណាន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ

៥៤. ឧបាសិកា លី វន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ

៥៥. ឧបាសក ហួន ជ៉ាន់ និងឧបាសិកា ថៃ នាថ ព្រមទាំងបុត្រ

៥៦. លោក ស៊ា រស់ និងអ្នកស្រី ញ៉េប ដារ៉េត ព្រមទាំងបុត្រ

៥៧. លោក រឿង សេដ្ឋា និងអ្នកស្រី នាង ជួនអេងព្រមទាំងបុត្រ

៥៨. លោក សែន.សុវណ្ណរិទ្ធ និងភរិយា

៥៩. ឧបាសក ប៉ូច បូរី ព្រមទាំងបុត្រ

៦០. ឧបាសក អៀង ឆាយ និងឧបាសិកា អៀ.កេសរ

៦១. លោកតា តាន់.ឈីវហា និងលោកយាយ ស្វ.ចិន្ត្រា

៦២. ឧបាសិកា តែ.សាយជូ ព្រមទាំងកូនចៅ

៦៣. ឧបាសិកា តាន់.ជាលី និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តសៀមរាប

៦៤. ឧបាសិកា ឯម សុខន ព្រមទាំងកូន និងចៅ

៦៥. ឧបាសិកា ម៉ិល.យ៉ែម

៦៦. ឧបាសិកា កង.ភឹម

៦៧. ឧបាសិកា ម៉ក់.នាង

៦៨. ពុទ្ធបរិស័ទ ចាន់ នារីសុខ និងក្រុមគ្រួសារ

៦៩. ពុទ្ធបរិស័ទ ភៀក.កុំ

៧០. ឧបាសិកា ដុំ ឆាយ

៧១. ឧបាសិកា ស៊ីវ យក់លី

៧២. ឧបាសក ជាន យ៉ែត ឧបាសិកា សុក ចេង ព្រមទាំងបុត្រ

៧៣. ឧបាសក សោម រតនៈ ឧបាសិកា ស៊ិប វណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ

៧៤. ឧបាសក ហេង សម្បូរជ្ជ ឧបាសិកា ស៊ិនគន្ធា

៧៥. យុវជន ជា សុភ័ក្ត្រ និងមាតាបិតា

៧៦. ឧ.ស សារឿន ឧ.សិ លាប និងឧ.ស ហ៊ី ស៊ី ឧ.សិ អាន

៧៧. លោក សួន បូភា អ្នកស្រី ហួន ចាន់ផូ ព្រមទាំងបុត្រ

៧៨. លោកស្រី ហ៊ុយ សុខម៉ា និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ

៧៩. ឧបាសក តាំង ស៊ុនម៉ាប

៨០. ឧបាសិកា ចៅ សារួន

៨១. ឧបាសិកា ឱប រះ

៨២. ឧបាសក យូ ម៉េង

៨៣. ឧបាសិកា វណ្ណ មុនី ព្រមទាំងកូនចៅ

៨៤. ឧបាសិកា លឹម ប៊ូ ព្រមទាំងបុត្រធីតា

៨៥. ឧបាសិកា ឈុន លន

៨៦. ឧបាសក ស៊ុយ ជូ និងឧបាសិកា តាំង ទៀង

៨៧. ឧបាសិកា ព្រុំ សុភាព

៨៨. ឧបាសក ហេង គឹមរិន ឧបាសិកា ហោ ចន្ធូ ព្រមទាំងបុត្រ

៨៩. ឧបាសិកា សុខ ភួង និង ឧបាសិកា សុខ ផៃ

៩០. ឧបាសិកា អួន ញ៉ ឧបាសិកា រស់ លីនណា ព្រមទាំងបុត្រ

៩១. លោក ចក់ ឈុន និង អ្នកស្រី វណ្ណារី សុខ

៩២. ឧបាសិកា អ៊ុក លន់ និងក្រុមវេន ព្រមទាំងបុត្រ

៩៣. ឧបាសិកា ជា គឹមហឿន ព្រមទាំងបុត្រ

៩៤. ឧបាសិកា អ៊ីវ ថា ព្រមទាំងក្មួយ និងចៅ

៩៥. ឧបាសិកា ឈុន តាំងសៀក ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ

៩៦. ឧបាសិកា ជា ម៉ាក់លាង

៩៧. ឧបាសក ហ្វាន់ វ៉ាន់ហួ និង ឧបាសិកា ហ្វាន់ យូលាង

៩៨. ក្រុមវេនចង្ហាន់១កើតសំពៅមាស ៦កើតចំបក់មានជ័យ
១១កើតសុវណ្ណបទុម ១រោចធុតង្គ ៦រោចនិគ្រោធវ៉ន
១០រោចវេឡុវ៉ន

៩៩. មណ្ឌលសិក្សាព្រះពុទ្ធសាសនាមណីរត្ន ខេត្តពោធិ៍សាត់

១០០. ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទនៅទីក្រុងស៊ីតនី ប្រទេសអូស្ត្រាលី

១០១. ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទស្រុកមង្គលបូរី និងស្រុកសិរីសោភ័ណ

១០២. ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទចិត្តបុណ្យក្នុងសហគមន៍ធម្មទាន

≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈

នាមពុទ្ធបរិស័ទដែលមានសទ្ធា
បរិច្ចាគប្រាក់បោះពុម្ពសៀវភៅនេះ

១-ប្រាក់សល់ពីបោះពុម្ពសៀវភៅ ជំនួយសតិភាគទី ៤ និង ទី ៥ .... ៥០០$

២-ប្រាក់សល់ពីបោះពុម្ពសៀវភៅ ជំនួយសតិភាគទី ៨ .... ៦៧០$

៣-ប្រាក់សល់ពីបោះពុម្ពសៀវភៅ ព្រះពុទ្ធភាសិត ៤៣ គាថា .... ១៧០$

៤-ប្រាក់សល់ពីបោះពុម្ពសៀវភៅ ព្រះពុទ្ធសាសនា .... ៥០០$

៥-ប្រាក់សល់ពីបោះពុម្ពសៀវភៅ កូនមាសឪពុក .... ១៣៩៥$

៦-ប្រាក់សល់ពីបោះពុម្ពសៀវភៅ ម៉ែ !!! .... ១៨៩៥$

៧-ប្រាក់សល់ពីបោះពុម្ពសៀវភៅ សុខចិត្ត .... ១១៧០ Euros +១០៨០$

៨- ប្រាក់សល់ពីបោះពុម្ពសៀវភៅ មេរៀនជីវិត .... ១៧៥០$

៩- ប្រាក់សល់ពីបោះពុម្ពសៀវភៅ ជំនួយសតិភាគទី ៩ .... ១៤៦៥$

១០- ឧបាសក ពុធ ប៉ោលាង ឧបាសិកា ហ៊ុន ស៊ីវអៀង និងបុត្រ........... ៤០០$

១១- M.CHHEM SOKRETH et Mme PUTH KUNTHEA................៤០០$

១២- M.SU SOKUNARA et Mme INN VISAL+ NARITA et RAK SA .៤០០$

១៣- ឧបាសិកា ឱម លក្ខណា ព្រមទាំងបុត្រ .... ៣០០$

១៤- លោកយាយ ឈា ឡេងហាក់ .... ៣០០$

១៥- ឧបាសិកា គឹម ហួយ .... ២០០$

១៦- ឧបាសិកា ស្រេង អេងឡាំ .... ២០០$

១៧- ឧបាសិកា ឈុន តាំងសៀក ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០០$

១៨- ឧបាសិកា ឆាន់ ហៃគីង .... ២០០$

១៩- ឧបាសិកា យ៉ាំ ស៊ិញ ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០០$

២០- អ្នកស្រី ប៉ូ គឹមលី ហៅហ៊ិច .... ២០០$

២១- ឧបាសិកា អាស៊ីស ណារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០០$

២២- ឧបាសក ហាក់ ច័ន្ទសុផល និង ឧបាសិកា វ៉ាង ស៊ីណា ហៅមុំ... ២០០$

២៣- ឧបាសក ប៉ុង អាង ឧបាសិកា អឿង លាងជុន និង កូនចៅ ..... ២០០$

២៤- ឧបាសក អ៊ុត ឆៃវ៉ាន ឧបាសិកា ធាន ស៊ុនលី ព្រមទាំងបុត្រ ... ២០០$

២៥- ឧបាសិកា ច័ន្ទ បុប្ផាណា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១៥០$

២៦- ឧបាសក សោម រតនៈ និង ឧបាសិកា ស៊ុប វណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ ១៤០$

២៧- ឧបាសក ឆេង គិមថៃ និង ឧបាសិកា ប៉ា វ៉ាន់ឌី ព្រមទាំងបុត្រ . ១០០$

២៨- ភិក្ខុខន្តិរក្ខិតោ ទី ប៊ុនថា វត្តស្ទឹសខេមរារាម .... ១០០$

២៩-	ពុទ្ធបរិស័ទ សុខ សោរិន ព្រមទាំងបុត្រ	១០០$
៣០-	ពុទ្ធបរិស័ទ អៀង វ៉ន ព្រមទាំងបុត្រ	១០០$
៣១-	ឯកឧត្តម ចែម វីឌ្យ៉ា និង លោកជំទាវ សុខា ស៊ូលីវណ្ណ ហៅស្រី	១០០$
៣២-	ជាសុគន្ធ+លឹម សុជាតិ+ លឹមគៀកផុង+ឈួរមុយសាង+បុត្រ	១០០$
៣៣-	លោក ស៊ិន បៀន និង អ្នកស្រី សុខ យ៉ាន	១០០$
៣៤-	ឧបាសក ម៉ៅ វង់ និង ឧបាសិកា ឆាន់ កាន់ជួង	១០០$
៣៥-	លោក សូ ណាត និង អ្នកស្រី ហ៊ុន ម៉ារ៉ានី ហៅពៅ	១០០$
៣៦-	លោកតា អុងជិនឈីវ យាយ តោបេងប៊ុន+ឧបាសិកា គឹមទី	១០០$
៣៧-	ឧបាសិកា ឡេង អម	១០០$
៣៨-	ឧបាសិកា ជា យន	១០០$
៣៩-	ឧបាសក ហាក់ ស្រេង និង ឧបាសិកា ហាក់ ឆាយ	១០០$
៤០-	ម៉ាឧបាសិកា សៀវ វ៉ាន់ ឧបាសិកា ឆាយ សែង ព្រមទាំងបុត្រ ..	៥០$
៤១-	ពុទ្ធបរិស័ទ តាំង លីហ៊ុយ	៥០$
៤២-	ឧបាសិកា មុយ ចេង ព្រមទាំងបុត្រ	៥០$
៤៣-	ពុទ្ធបរិស័ទ តាំង ណាំម៉ិញ	៥០$
៤៤-	លោក ជំទាវ ចែម ស្ងួន ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០$
៤៥-	ឧបាសក ឡោ សេងជ្រុន	៥០$
៤៦-	ឧបាសិកា ទៀង	៥០$
៤៧-	ឧបាសិកា ពូ ហ៊ាង ហៅ គឹម ហ៊ាង	៥០$
៤៨-	ឧបាសក កំលោះ យូ ម៉េង	៥០$
៤៩-	ឧបាសក ឡាយ សុខុម និង ឧបាសិកា សួន ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ ..	៥០$

៥០- ពុទ្ធបរិស័ទ ថោង បូរ៉ាន់ .... ៥០$

៥១- ឧបាសិកា ឌុច ប៊ុច .... ៥០$

៥២- លោក នី ចាន់ណា និង អ្នកស្រី ញ៉ែម ពន្លឺ .... ៥០$

៥៣- លោកជូធានហួត+ស៊ាថាវី +លោកគួចធីរិទ្ធ+ជួយក់គីន .... ៥០$

៥៤- ឧបាសិកា ស៊ន សាអង .... ៥០$

៥៥- ឧបាសក លឹម ស៊ាង ហៅទូច .... ៥០$

៥៦- ឧបាសក ប៉ាន់ ហូ និង ឧបាសិកា សាំង ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០$

៥៧- ឧបាសិកា ឆាយ ស៊ន .... ៥០$

៥៨- ឧបាសិកា អៀប គិមជា .... ៥០$

៥៩- ឧបាសិកា អ៊ឹង ស៊ីវហុង .... ៥០$

៦០- ឧបាសក ខឹប ឡយហៀង និង ឧបាសិកា ខៀវ ស៊ីនួន .... ៥០$

៦១- ឧបាសិកា ជា នាង .... ៥០$

៦២- ឧបាសិកា គឹម ប៊ិន .... ៥០$

៦៣- ឧបាសក ឃួន វិត និង ឧបាសិកា លីម គឹមស៊ុយ .... ៣០$

៦៤- ឧបាសិកា ងួន ហោមុយ ហៅ តាំង ហ៊ួចមួយ .... ៣០$

៦៥- ឧបាសិកា ជា គឹមហឿន ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... ៣០$

៦៦- ឧបាសិកា តាំង ប៉ោជឹង ហៅ ទន់ .... ៣០$

៦៧- លោកតា អ៊ា ជុយ និង លោកយាយ ហ្គេច ហៀង .... ៣០$

៦៨- ឧបាសិកា ប៊ិត ថងខាំ .... ៣០$

៦៩- ឧបាសិកា ឆាយ គឹមសាន ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០$

៧០- ម៉ាឧបាសិកា ស៊ីម ត្រប់ .... ២០$

៧១- ឧបាសិកា សាន គិន និងបុត្រ សាន ផល្លីន .... ២០$

៧២- ឧបាសិកា ថាប់ ល្មើម .... ២០$

៧៣- ឧបាសក សេង ហាន់ និង ឧបាសិកា ហេង យ៉ាន ព្រមទាំងបុត្រ .. ២០$

៧៤- ឧបាសក ព្រំ សុន និង ឧបាសិកា ស៊ុន យុត .... ២០$

៧៥- លោក ស៊ា រស់ និង អ្នកស្រី ញ៉ែប ដារ៉េត ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០$

៧៦- លោក រឿង សេដ្ឋា និង អ្នកស្រី នាង ជួនអេង ព្រមទាំងបុត្រ ..... ២០$

៧៧- ឧបាសក យន្ត សួន និង ឧបាសិកា តាំង ឈុងប៊ួយ ព្រមទាំងបុត្រ . ២០$

៧៨- ឧបាសក ឆោម និង ឧបាសិកា ឧស្សារា ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០$

៧៩- អ្នកនាង លី ឈុនស៊ ហៅម៉ឹងស្រីពៅ .... ២០$

៨០- ឧបាសក ជាន យ៉ែត និង ឧបាសិកា សុក ចេង .... ២០$

៨១- ឧបាសក ម៉ៅ វ៉ាន និង ឧបាសិកា ធន់ សំបូរ ព្រមទាំងបុត្រធីតា .. ២០$

៨២- ឧបាសិកា ម៉ែន ថាប់ .... ២០$

៨៣- ឧបាសិកា ហឿង ណៃឈុន .... ២០$

៨៤- លោក ពេជ្រ សីហា និង អ្នកស្រី ថាប់ សុវ័ត្ថ .... ២០$

៨៥- ដួនជី ទូត អាត និងកូនចៅ .... ២០$

៨៦- ឧបាសិកា ម៉េង លាភ ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០$

៨៧- ឧបាសក ង៉ូវ គា និង ឧបាសិកា ឈុន គឹមអេង ព្រមទាំងបុត្រ ..... ២០$

៨៨- ឧបាសិកា ឈឹម ផលវិទ្យា .... ២០$

៨៩- ឧបាសិកា ជា សុណារី .... ២០$

៩០- ឧបាសិកា អែម សុវណ្ណារ៉ា .... ២០$

៩១- ឧបាសិកា សេង ស៊ាងអួយ និង ឧបាសិកា សេង ស៊ាងអ៊ីម .... ២០$

៩២- ឧបាសក កៅ សេក និង ឧបាសិកា យី សាគុណ ព្រមទាំងកូនចៅ . ២០$

៩៣- ឧបាសក នាង ផុន និង ឧបាសិកា ឃុន ចេងឃី ព្រមទាំងកូនចៅ . ២០$

៩៤- ឧបាសក ហ៊ុន សំ និង ឧបាសិកា លឿម ឡាប .... ២០$

៩៥- ឧបាសក យស គុយ និង ឧបាសិកា ម៉ី រីន .... ២០$

៩៦- ពុទ្ធបរិស័ទ តាំង មុយឡា .... ២០$

៩៧- អ្នកស្រី ហេង គីមទី .... ២០$

៩៨- ឧបាសិកា កេ ណៃស៊ីម .... ២០$

៩៩- ឧបាសក តាំង ម៉េងជីវ និង ឧបាសិកា ហោ គីមសាង .... ២០$

១០០- ឧបាសិកា តាន់ ស៊ីវឡេង និងគ្រួសារ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០$

១០១- ឧបាសិកា ទី ឆេងលីម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០$

១០២- ឧបាសិកា តាន ហ៊្គិច .... ២០$

១០៣- ឧបាសិកា បេ ស្កាលីន ព្រមទាំងបុត្រី .... ២០$

១០៤- ក្រុមវេនចង្ហាន់១កើតសំពៅមាស ៦កើតចំបក់មានជ័យ ១១កើត
សុវណ្ណបទុម ១រោចធុតង្គ ៦រោចនិគ្រោធវ័ន ១០រោចវេឡុវ័ន ២០$

១០៥- ឧបាសក ទូច កៅ និង ឧបាសិកា ទៀង ឈីវឡាន .... ១៥$

១០៦- លោក កែវ សាម៉ន អ្នកស្រី តាន់ ឈីវស៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១៥$

១០៧- លោកយាយ ទឹកតែ និងបុត្រ ព្រមទាំងក្មួយ សុជាតិ .... ១៥$

១០៨- ឧបាសិកា យិន យឹម ព្រមទាំងបុត្រ .... ១៥$

១០៩- ឧបាសក ឈឹម ហុកអ៊ាន .... ១៥$

១១០- ឧបាសិកា ហូ វ៉ាន់ណៃ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១៥$

១១១- សាមណេរ ជា សុភ័ក្ត្រ .... ១៥$

១១២- ឧបាសក គុយ សុធន និង ឧបាសិកា ខាត់ កាន .... ១៥$

១១៣- លោក អ៊ីវ ផាក់ឌី និង អ្នកស្រី អែម ម៉ានិត .... ១៥$

១១៤- ឧបាសក ឈឹម ហុកអ៊ាន .... ១៥$

១១៥- ម៉ា ឧបាសិកា ហូ វ៉ាន់ណៃ .... ១៥$

១១៦- ឧបាសក តូច សួគិ និង ឧបាសិកា កែម យ៉ាត់+ប្អូន កែម ចាន់ថុល ១៣$

១១៧- ឧបាសក វន និង ឧបាសិកា សាវ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១៣$

១១៨- ពុទ្ធបរិស័ទ លិន ឡាយស៊ីម .... ១១$

១១៩- ឧបាសិកា អ៊ុន ខាត់ណា ព្រមទាំងបុត្រ អ៊ុន សេរី .... ១០$

១២០- ឧបាសិកា ឈា មិន .... ១០$

១២១- ឧបាសក ដែង សាង និង ឧបាសិកា ថង សៀង .... ១០$

១២២- លោកយាយ នួន និង ស្វាមី .... ១០$

១២៣- ឧបាសក កាយ គន្ធជីវ និង ឧបាសិកា ជា នាង ព្រមទាំងកូនចៅ .. ១០$

១២៤- អ្នកគ្រូ ជីវ យ៉ា .... ១០$

១២៥- ឧបាសក នាក់ ម៉ៅ ឧបាសិកា យស សម្បត្តិ .... ១០$

១២៦- ឧបាសិកា ប៊ុត ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

១២៧- ម៉ាឧបាសិកា លី ឃាម ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

១២៨- ឧបាសិកា ឱក ភឿង និង ឧបាសិកា ឱក ភឿត .... ១០$

១២៩- កញ្ញា គយ ហ៊្គិច .... ១០$

១៣០- អ្នកគ្រូ ផាង ស៊ីវហេង .... ១០$

១៣១- លោកយាយ គុជ សារី ....១០.០០០៛+ ១០$

១៣២- លោក អ៊ឹង ឌី អ្នកស្រី តាន់ សុទ្ធី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

១៣៣- លោក តាន់ វុតថា អ្នកស្រី អ៊ាង ដារី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

១៣៤- ឧបាសិកា សេង យក់រ៉ា និងកូនប្រុស អ៊ឹង គីមគួង .... ១០$

១៣៥- ឧបាសក ចក់ គង់ ឧបាសិកា អ៊ុក យឿម និងកូន គង់ សម្បត្តិ .. ១០$

១៣៦- ឧបាសិកា ថាយ ស .... ១០$

១៣៧- ឧបាសិកា ង៉ូវ មុយអ៊ី .... ១០$

១៣៨- លោក សាន គី អ្នកស្រី អៀង សុភី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

១៣៩- លោក គី បាក់ជួរ អ្នកស្រី ស៊ូ ហួន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

១៤០- ឧបាសក សេក ចែម .... ១០$

១៤១- ឧបាសក នូ ឆាវ .... ១០$

១៤២- ឧបាសិកា ពិន សារ៉ូន និង កួយ ពិន កល្យាណី .... ១០$

១៤៣- ឧបាសិកា ជន ហឿន និង ឧបាសិកា សយ រើយ ព្រមទាំងបុត្រ ... ១០$

១៤៤- ឧបាសក ទៀក សៀង និង ឧបាសិកា ប៊ី អម .... ១០$

១៤៥- ឧបាសិកា ចាន់ ទូច .... ១០$

១៤៦- អ្នកស្រី មួន ទ្រល ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

១៤៧- ឧបាសិកា សួន តាំង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

១៤៨- ឧបាសិកា ជា សៀវតាវ .... ១០$

១៤៩- ឧបាសិកា សោម យ៉ាន .... ១០$

១៥០- លោក គីម យន់ហេង និង អ្នកស្រី រ៉ុម ច័ន្ទ តារា .... ១០$

១៥១- ឧបាសក ទឹម ញ៉ិប ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

១៥២- លោក ឈឺន វេង អ្នកស្រី ហាម កញ្ញា .... ១០$

១៥៣- អ្នកស្រី ស៊ុន សូភិឡា និង សូលីវណ្ណ ព្រមទាំង ស៊ុន ពិសាល .... ១០$

១៥៤- ឧបាសិកា តាំង លីគាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

១៥៥- ឧបាសិកា ណុំ វណ្ណច័ន្ទ .... ១០ $

១៥៦- ពុទ្ធបរិស័ទ រ៉ាវី ហេង .... ១០ $

១៥៧- កញ្ញា យន្ត សមាវត្តី .... ១០ $

១៥៨- ឧបាសក ចេក ឡុក និង ឧបាសិកា អ៊ឹង ហ៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

១៥៩- ឧបាសិកា លីវ គីមហួយ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

១៦០- លោក ហ៊ុន ប៊ុនធឿន និង អ្នកស្រី តុប ច័ន្ទរ៉ាឌី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

១៦១- លោក ផេង វាសនា អ្នកស្រី ព្រំ ឆានស៊ីរី និងបុត្រ ផេង រីណា .. ១០ $

១៦២- ឧបាសក វ៉ាន់ ខុនណា .... ១០ $

១៦៣- ឧបាសិកា សុខ ណៃ .... ១០ $

១៦៤- ឧបាសិកា ជា ថាវ .... ១០ $

១៦៥- ពុទ្ធបរិស័ទ ទីវ ណារី ហៅសំអយ .... ១០ $

១៦៦- ឧបាសិកា អ៊ីវ ថា និងក្មួយ ព្រមទាំងចៅ .... ១០ $

១៦៧- ឧបាសិកា ឆាយ ស៊្វក ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

១៦៨- លោក ជាន ថាយុទ្ធ .... ១០ $

១៦៩- ឧបាសកា សាំង សារៀម .... ១០ $

១៧០- ឧបាសក ផុន ភឿង និង ឧបាសិកា ភួន យ៉េត .... ១០ $

១៧១- ឧបាសក មាស មួន ឧបាសិកា សែល សុខុន ព្រមទាំងបុត្រធីតា ១០ $

១៧២- លោកតា លី អ៊ូ និង លោកយាយ លីវ យីន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

១៧៣- ឧបាសិកា ឯម សុខន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ $

១៧៤- លោក ជា យ៉ែម និង អ្នកស្រី វ៉ាត សារឿន .... ១០ $

១៧៥- ឧបាសិកា ពៅ សូរ៉ាង .... ១០$

១៧៦- ឧបាសិកា ជា នាង .... ១០$

១៧៧- ឧបាសិកា អ៊ុក លន់ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

១៧៨- ឧបាសក ឆោ រុន និង ឧបាសិកា ជូ ស្រី .... ១០$

១៧៩- ឧបាសិកា ស៊ុយ ឆុន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

១៨០- ឧបាសិកា ប៊ុត សេដាដួង និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

១៨១- ឧបាសក ជឹង វ៉េងអ៊ាវ និង ឧបាសិកា គីម យឿង ព្រមទាំងបុត្រ.. ១០$

១៨២- ឧបាសិកា តាន់ ភិជ្ជ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

១៨៣- ឧបាសិកា ថោង បូនី និងស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ....................... ១០$

១៨៤- ឧបាសិកា យុគ ច័ន្ទដារា ហៅស្រី .... ១០$

១៨៥- ឧបាសក យឹម ស៊ីមុន្នី និង ឧបាសិកា យូ ប៉ូលីន ព្រមទាំងបុត្រ ...... ១០$

១៨៦- ឧបាសិកា ប៉ូ ផាវ៉ាណា .... ១០$

១៨៧- ឧបាសិកា ប៉ូអាន ស៊ីរុត្ថា .... ១០$

១៨៨- លោក ម៉ៅ ម៉ន និង អ្នកស្រី ទុំ យ៉ាន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

១៨៩- ឧបាសក នាក់ ម៉ៅ ឧបាសិកា យស សម្បត្តិ .... ១០$

១៩០- ឧបាសិកា ហាយ ច័ន្ទ ឆវី .... ១០$

១៩១- ឧបាសិកា ង៉ែត អេង .... ១០$

១៩២- ឧបាសិកា មុំ ទូច និងកូនឧបាសិកា សាមុល គឹមធន់ .... ១០$

១៩៣- ឧបាសក ស៊ីន គឹមហ៊ាន និង ឧបាសិកា ប៊ិច លន .... ១០$

១៩៤- លោក កិក សុវណ្ណ និង អ្នកស្រី លី សុខ ....៣០.០០០៛ + ១០$

១៩៥- ឧបាសិកា បែន សារឿយ .... ១០$

១៩៦- ឧបាសិកា ថាប់ ជុំផន ហៅយ៉ឹង .... ១០$

១៩៧- ភិក្ខុឱហ្វាទរក្ខិតោ ហោ គឹមសាន្ត .... ១០$

១៩៨- ឧបាសិកា វណ្ណ មុនី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

១៩៩- ឧបាសិកា ម៉ុក វណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

២០០- ឧបាសិកា ឯម សុខន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ............................ ១០$

២០១- ឧបាសក ខេង ពឿម និង ឧបាសិកា ឈុត គឹម .... ១០$

២០២- ឧបាសិកា អ៊ឹង ឆាយហ៊ុន .... ១០$

២០៣- ឧបាសិកា មៀច សំបូរ .... ១០$

២០៤- ឧបាសក ជឹង ហួច និង ឧបាសិកា ទីវ ឈីវហួយ ព្រមទាំងបុត្រ ... ១០$

២០៥- ឧបាសិកា ឡាំង គឹមអ៊ី .... ១០$

២០៦- ឧបាសិកា ជួន សុខហេង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

២០៧- លោក ស្វាយ សុធារ៉ា និង អ្នកស្រី ឡឹក លក្ស្មី ព្រមទាំងបុត្រ .. ១០$

២០៨- លោក ជា ភួង និង ភរិយា .... ១០$

២០៩- ឧបាសិកា ទី នាឃីម .... ១០$

២១០- ឧបាសិកា អ៊ុំ ជា និង ឧបាសិកា ប៉ោរ សុមាលី .... ១០$

២១១- លោក អ៊ុំ ចំរើន និង ភរិយា .... ១០$

២១២- ឧបាសិកា អ៊ុំ ឆេង .... ១០$

២១៣- លោក តាំង ជុងម៉េង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

២១៤- លោក លឹម ប៉េង និង អ្នកស្រី សុខ ជា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

២១៥- ឧបាសក គុយ សំហួយ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

២១៦- ឧបាសក ឡេង យ៉ាន ឧបាសិកា ទី នាស៊ីម ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

២១៧- ឧបាសិកា ទូច ចន្ថា ព្រមទាំងប្អូន និងក្មួយ .... ១០$

២១៨- លោកគ្រូ ទូច ផល និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

២១៩- ឧបាសក កុយ សាម៉ន និង ឧបាសិកា ម៉ម សឹម ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

២២០- ឧបាសក ប៊ូ ជីន និង ឧបាសិកា ស៊ុយ ឆុន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

២២១- ឧបាសក ប៉ែន សារ៉ាត ឧបាសិកា កែម ភីរុណ ព្រមទាំងកូនចៅ... ១០$

២២២- លោកយាយ ង៉ោ .... ៦$

២២៣- វឌ្ឍនាសោភណនារី+វឌ្ឍនាសុសីវណ្ណ+វឌ្ឍនាភិគុណបុណ្យវឌ្ឍន៍ ៦$

២២៤- ឧបាសិកា ហៀង ណៃឈុន .... ៥$

២២៥- ឧបាសក វឿន ឃឿន និង ឧបាសិកា កែវ ឈឿន ព្រមទាំងបុត្រ ... ៥$

២២៦- ឧបាសក សួន ជន និង ឧបាសិកា ជឹម ឃឿត .... ៥$

២២៧- ឧបាសិកា វណ្ណ រ៉ាវីវណ្ណ .... ៥$

២២៨- អ្នកស្រី ជីវ គីមឆេង .... ៥$

២២៩- កញ្ញា គង់ ភិញ .... ៥$

២៣០- កញ្ញា គង់ លីនី .... ៥$

២៣១- ឧបាសក កាន់ គង់ និងឧបាសិកា ជីវ យួម ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

២៣២- លោក ហុក ផេង អ្នកស្រី ជីវ គីមអៀវ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

២៣៣- ឧបាសិកា ហែម ពិដោរ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

២៣៤- ឧបាសិកា គី យក់បួយ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

២៣៥- ឧបាសិកា លឹម អៀងហ៊ួច .... ៥$

២៣៦- លោកយាយ រុន ភ័ណ .... ៥$

២៣៧- ឧបាសិកា ឆាន់ ហេង .... ៥$

២៣៨- ឧបាសិកា តោ កេង .... ៥$

២៣៩- ឧបាសក ឌុក សាត និង ឧបាសិកា សយ សាវ៉ន .... ៥$

២៤០- ឧបាសិកា ពុត និត .... ៥$

២៤១- ឧបាសក នូ ច្រឹង និង ឧបាសិកា នូ សារុំ .... ៥$

២៤២- ឧបាសិកា លឹម គឹមណា .... ៥$

២៤៣- ឧបាសិកា ព្រាប ញឹម ហៅលោកយាយបារី .... ៥$

២៤៤- លោកយាយ នៅ ហុង .... ៥$

២៤៥- ឧបាសក ឱ ធឿម និង ឧបាសិកា ឡី ឆាន .... ៥$

២៤៦- អ្នកស្រី ឃួន វ៉ារី និងស្វាមី .... ៥$

២៤៧- ឧបាសិកា ហោ ស៊ីវឡាង .... ៥$

២៤៨- ស្រី ពៅ .... ៥$

២៤៩- ឧបាសិកា លឹម អ៊ាងហ្គិច .... ៥$

២៥០- ឧបាសក តាំ សុខផល .... ៥$

២៥១- លោកយាយ ហឿន វឿត .... ៥$

២៥២- ឧបាសក អ៊ាន សាម និង ឧបាសិកា ផេង .... ៥$

២៥៣- ឧបាសិកា លីវ ចងមួន និង កញ្ញា អ៊ឹម សុភាព .... ៥$

២៥៤- លោក អ៊ឹម កុសល និង អ្នកស្រី ស៊ុន អេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

២៥៥- ឧបាសក ម៉ែន សឿន និង ឧបាសិកា អៀង ណារី .... ៥$

២៥៦- លោកយាយ យឿង .... ៥$

២៥៧- ឧបាសក ឡាច ផូ និង ឧបាសិកា ឱក យ៉ន ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

២៥៨- ឧបាសក ដែង សាធិត និង ឧបាសិកា ភឿក ធិត .... ៥$

២៥៩- ឧបាសក យ៉ាន អាយ និង ឧបាសិកា ហ៊ី ស៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
២៦០- កញ្ញា ហុង ថាវី .... ៥$
២៦១- លោកយាយ យ៉ន .... ៥$
២៦២- ឧបាសិកា សួស វ៉ាន់ .... ៥$
២៦៣- ឧបាសិកា ធឹម ឌឿម ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$
២៦៤- ឧបាសិកា ញ៉ុក ឆវៀង .... ៥$
២៦៥- ឧបាសិកា ហុក យន .... ៥$
២៦៦- ឧបាសក អ៊ុន ម៉េង .... ៥$
២៦៧- ឧបាសិកា សេង ចន្ថា និង ឧបាសិកា ប៉ោ សៀកគីម .... ៥$
២៦៨- ឧបាសិកា ឯម សុវណ្ណារ៉ា .... ៥$
២៦៩- ឧបាសិកា អ៊ាន ប្រយូន .... ៥$
២៧០- ឧបាសក មាស បាន និង ឧបាសិកា ដិប ឌីរ៉ែ .... ៥$
២៧១- ឧបាសិកា ឈន សុភនី .... ៥$
២៧២- ឧបាសិកា ស៊ីវ ណៃ .... ៥$
២៧៣- ឧបាសិកា អៀង ឆេង .... ៥$
២៧៤- ឧបាសិកា អៀង ទាវ .... ៥$
២៧៥- ឧបាសិកា មុំ គឹមហ៊ាង .... ៥$
២៧៦- ឧបាសក ស៊ី ត្រេង និង ភរិយា .... ៥$
២៧៧- ឧបាសិកា មុំ បុប្ផា និង ស្វាមី .... ៥$
២៧៨- ឧបាសក មុំ រដ្ឋា និង ភរិយា .... ៥$
២៧៩- ឧបាសិកា មុំ សុជាតា និង ស្វាមី .... ៥$

២៨០- ឧបាសក មុំ មុនីរត្នន៍ និង ភរិយា .... ៥$

២៨១- ឧបាសក មុំ ពិដោរ និង ភរិយា .... ៥$

២៨២- ឧបាសក មុំ កោសល្យ និង ភរិយា .... ៥$

២៨៣- ឧបាសិកា ម៉ៅ គីនន់ .... ៥$

២៨៤- ឧបាសិកា លឹម មេងជូ .... ៥$

២៨៥- ឧបាសក ឃុន ធាង និង ភរិយា .... ៥$

២៨៦- ឧបាសិកា កៅ ស្រ៊ុម ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

២៨៧- ឧបាសិកា ខាំ នាង សុខី .... ៥$

២៨៨- លោក ទេព ច័ន្ទឆាយា និង អ្នកស្រី ជាន ថាវី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

២៨៩- លោក សួស សល់ និង អ្នកស្រី ជាន ថាវុធ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

២៩០- ឧបាសិកា សុខ ម៉េង ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

២៩១- ឧបាសិកា អ៊ុន លីណា ព្រមទាំងគ្រួសារ .... ៥$

២៩២- កុមារា ចែម វណ្ណវរឫទ្ធិ .... ៥$

២៩៣- កុមារា ចែម ចេស្តា .... ៥$

២៩៤- កុមារី ចែម រស់សាន្តសិរីវឌ្ឍនា .... ៥$

២៩៥- ឧបាសក ហ៊ុយ សារ៉េត និង ឧបាសិកា តិប ឡៃហ៊ួ .... ៥$

២៩៦- ឧបាសិកា រស់ ជិន ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

២៩៧- លោក លី គីមម៉េង និង អ្នកស្រី អ៊ឹង គីមស៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ ...... ៥$

២៩៨- វេជ្ជ. ស៊ឹម យុទ្ធាសា និង អ្នកស្រី សន តាន់ .... ៥$

២៩៩- លោកយាយ យឹម ស៊ុយ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥$

៣០០- កញ្ញា សុខា អ៊ីរ៉ែន .... ៥$

៣០១- លោក កាន់ គង់ និង អ្នកស្រី ជីវ ឃួម .... ៥$

៣០២- អ្នកគ្រូ គង់ ភិញ .... ៥$

៣០៣- កញ្ញា គង់ លីននី .... ៥$

៣០៤- កញ្ញា គង់ លីនដា .... ៥$

៣០៥- កញ្ញា គង់ ម៉ូនីកា .... ៥$

៣០៦- លោក ជីវ ទាវអេង និង អ្នកស្រី ពេជ្រ ចន្ធូ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៣០៧- អ្នកស្រី ជីវ គីមឆេង .... ៥$

៣០៨- លោក ជីវ បេងលី និង អ្នកស្រី ក្រូច ណារី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៣០៩- លោក ហុក ផេង អ្នកស្រី ជីវ គីមអៀវ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៣១០- លោក ជីវ ជិនហ៊ា និង អ្នកស្រី ខឹម ថូរិន ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៣១១- ឧបាសិកា ជាម ធុច .... ៥$

៣១២- ឧបាសិកា ង៉ូវ មុយអ៊ី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៣១៣- ឧបាសិកា យ៉ែម មៅ .... ៥$

៣១៤- សាមណេរ ខៀវ ណារ៉ុន .... ៥$

៣១៥- អ្នកស្រី ថ្លាង ស្រីមុំ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៣១៦- ឧបាសិកា ឈឹម សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៣១៧- លោក អ៊ុយ ជ និង អ្នកស្រី ហ៊ួត ផល ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៣១៨- លោក ប៉ែន កិ និង អ្នកស្រី អ៊ុយ ហ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៣១៩- ឧបាសក ហាយ ចំរើន និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៣២០- ឧបាសិកា ខេង គីមយាន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥$

៣២១- ឧបាសិកា ថេត ថុន .... ៥$

៣២២- ឧបាសិកា វ៉ន ហៅលោកយាយអនាម័យ .... ៥$

៣២៣- កញ្ញា សុខា អ៊ុំរ៉ែន .... ៥$

៣២៤- ឧបាសក ឈួរ ទ្រី ហៅសាន្ត ឧបាសិកា សុខ ច័ន្ទ ព្រមទាំងកូនចៅ ៥$

៣២៥- ឧបាសក ទេព ម៉ូ និង ឧបាសិកា ទាវ គីមម៉ុង ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៣២៦- ឧបាសិកា ជួង ចាន់ធឿន និងក្មួយ .... ៥$

៣២៧- ឧបាសិកា ស៊ុំ ហេង .... ៥$

៣២៨- ឧបាសក ស្រី ឃីន និង ឧបាសិកា បួ គីមតោ .... ៥$

៣២៩- យុវជន យន្ត សីលា .... ៥$

៣៣០- ឧបាសិកា មៀន យឿប .... ៥$

៣៣១- ឧបាសិកា ហួត វី .... ៥$

៣៣២- លោក លីវ ប៊ុនឆេង និង អ្នកស្រី ប៊ូ រដ្ឋា ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥$

៣៣៣- ឧបាសក លីម និង ឧបាសិកា ឡាញ់ (ឃុំពោធិបាន) .... ៥$

៣៣៤- លោក ជៀប ដារា .... ៥$

៣៣៥- ឧបាសិកា អ៊ុំ ផល្លា .... ៥$

៣៣៦- ឧបាសិកា ឈៀក ឆៃគីម និង ឧបាសិកា សុខ អ៊ីម .... ៥$

៣៣៧- ឧបាសិកា យូ ផលលាភ .... ៥$

១- ឧបាសិកា ព្រំ ជិន .... ៣០ កាណាដា

១- បុណ្យខួបសពឧបាសិកា ជី ឡាង វត្តពោធិវង្ស (បារាំង) ១៦១០ Euros

២- វត្ត NORMANDARAM CAEN .... ២២៥ Euros

៣- ពុទ្ធបរិស័ទវត្ត NORMANDARAM CAEN EN FANCE ២២៥ Euros

៤- លោក លីមប៊ុនលីហៅឆាយអ្នកស្រីអែសៀមព្រមទាំងបុត្រ ២០០ Euros

៥-	អ្នកស្រី ខែម បូរ៉ានី	១០០ Euros
៦-	ឧបាសិកា ទេព ប៊ុនម្លិះ និងគ្រួសារ	១០០ Euros
៧-	ឧបាសិកា ទាវ គឹមហួន	១០០ Euros
៨-	លោកយាយ អ៊ា សូអ៊ី និងកូនប្រុស អ៊ា សូថា	១០០ Euros
៩-	ឧបាសក ឈុន ងនកាំង និងឧបាសិកា ឡោ សាយយ៉េត	១០០ Euros
១០-	ឧបាសក ទេព សុគន្ធ និង ឧបាសិកា តាន់ ចាំពី	១០០ Euros
១១-	ឧបាសក ងន កាំង និង អ្នកស្រី ឡោ សាយយ៉េត	១០០ Euros
១២-	ឧបាសិកា លី ឆុងពេងរី	៦០ Euros
១៣-	លោក ភៀវ អេង អ្នកស្រី វណ្ណ ម៉ារី	៦០ Euros
១៤-	ឧបាសក តូច សេងហួ និង ភរិយា	៦០ Euros
១៥-	ឧបាសក កែវ សាន និង ឧបាសិកា ជួប ស៊ីសុវ៉ាន	៥០ Euros
១៦-	ឧបាសិកា ប៉ុន ហ៊ុលឃុត ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ Euros
១៧-	លោក នាង ទូច អ្នកស្រី លី គីមឡាយ	៥០ Euros
១៨-	ឧបាសិកា បូរី អង្គរ	៥០ Euros
១៩-	ឧបាសិកា ឌី សាមួន	៥០ Euros
២០-	ឧបាសិកា ស៊ុន តាំងគុយអេង	៥០ Euros
២១-	ឧបាសិកា ជឹង មេងហៀង	៥០ Euros
២២-	ឧបាសិកា លី សេងហេង	៣០ Euros
២៣-	ឧបាសិកា លី ប៉េងង៉ុ	៣០ Euros
២៤-	កញ្ញា ឱម ទេវី	៣០ Euros
២៥-	លោក ភៀវ ភារៈ	៣០ Euros

២៦- លោក ភៀវ ម៉ូរី .... ៣០ Euros

២៧- កញ្ញា ភៀវ មល្លិកា .... ៣០ Euros

២៨- អ្នកស្រី តាំង ហួតអៀន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៣០ Euros

២៩- ឧបាសិកា ហ៊ុន សំបូរ .... ៣០ Euros

៣០- ឧបាសក ហ្វាន់ វ៉ាន់ហួ និង ឧបាសិកា ហ្វាន់ យូលាង .... ៣០ Euros

៣១- ឧបាសក ឱម ជិនឫទ្ធិ និង ឧបាសិកា វណ្ណ ទីណា .... ៣០ Euros

៣២- ឧបាសិកា តែ ឈុនស៊ីវហៀង .... ២៥ Euros

៣៣- Mme KHIEU KIEN .... ២០ Euros

៣៤- ឧបាសិកា ជេត ណាត្រី .... ២០ Euros

៣៥- ឧបាសិកា ដាំ រ័ត្នធីតា ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ Euros

៣៦- ឧបាសិកា ឱម ស៊ីថា .... ២០ Euros

៣៧- ឧបាសក តាំង ជីងឡុង .... ២០ Euros

៣៨- ឧបាសិកា សៅ គន .... ២០ Euros

៣៩- ឧបាសិកា អោម ស៊ីថា .... ២០ Euros

៤០- អ្នកស្រី សោម សុខន .... ១៥ Euros

៤១- អ្នកស្រី ឡៅ សៃឃីម .... ១៥ Euros

៤២- ឧបាសក ង៉ី ហុក និង ឧបាសិកា ឡោត កិណារី ព្រមទាំងបុត្រ ១៥ Euros

៤៣- ឧបាសិកា ហែម អន .... ១៥ Euros

៤៤- ឧបាសិកា ម៉ុម ធុន .... ១០ Euros

៤៥- ឧបាសិកា គីម ប៊ិន .... ១០ Euros

៤៦- ឧបាសិកា សាំង គា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ Euros

៤៧-	ឧបាសិកា អ៊ុំង ហ្គេកសាង ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	១០ Euros
៤៨-	ឧបាសិកា អ៊ុំង ហ្គេកតេង ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	១០ Euros
៤៩-	លោក វុត និង ផលី	៥ Euros
១-	កញ្ញា ប៉ាន់ ហេន	១០០ Fr.Suisse
២-	ឧបាសិកា ឡុក បុប្ផា	១០០ Fr.Suisse
៣-	សាមណេរវត្តស្វីសខេមរារាម ប្រទេសស្វីស	១០០ Fr.Suisse
៤-	ឧបាសិកា ប៉ាន់ ហុន ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ Fr.Suisse
៥-	លោក កាំង ប៊ុនហ៊ាង	៥០ Fr.Suisse
៦-	លោក ប៊ុន ម៉ាខាំម៉ី	៥០ Fr.Suisse
៧-	អ្នកស្រី ណារី ព្រំ	៥០ Fr.Suisse
៨-	លោក SNGA RON...	៥០ Fr.Suisse
៩-	ឧាសិកា ពិន អែប	៣៥ Fr.Suisse
១០-	ឧបាសិកា ខូវ អ៊ីមគាន	៣០ Fr.Suisse
១១-	ឈឹម ប៊ួយកានីកា	៣០ Fr.Suisse
១២-	ស្តើង សារី	៣០ Fr.Suisse
១៣-	កុមារា វុតដា និងកុមារី វិច្ឆិកា	២០ Fr.Suisse
១៤-	ឧបាសក សូ វិន	២០ Fr.Suisse
១៥-	ឧបាសក ប៊ុត ស	២០ Fr.Suisse
១៦-	ឧបាសិកា ទា លីម៉េង ព្រមទាំងបុត្រ	២០ Fr.Suisse
១៧-	ឧបាសិកា ថាច់ សូភាព	២០ Fr.Suisse
១៨-	ឧបាសិកា ខូវ គាង	២០ Fr.Suisse

១៩- ចេង រេត .... ២០ Fr.Suisse

២០- ប៉ាន់ សូរិយា .... ២០ Fr.Suisse

២១- PHY MONORUM.. ២០ Fr.Suisse

២២- PHY SOKRITHY.. ២០ Fr.Suisse

២៣- RIM SOVANNI .... ២០ Fr.Suisse

២៤- RIM RANNA .... ២០ Fr.Suisse

២៥- KIM JOLIE .... ២០ Fr.Suisse

២៦- DA , DAVAN , DAVIN KHIV .... ២០ Fr.Suisse

២៧- គ្រួសារ នាត នោ ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ Fr.Suisse

២៨- ឧបាសក ម៉ឺន ឈួន .... ២០ Fr.Suisse

២៩- គឹម ឆៃអ៊ិន .... ២០ Fr.Suisse

៣០- ស្ដើង សុធា .... ២០ Fr.Suisse

៣១- កញ្ញា ឆាវ ធីណា និង កញ្ញា ឆាវ ធីនី .... ១៥ Fr.Suisse

៣២- កញ្ញា ឆាយ សារិម .... ១០ Fr.Suisse

៣៣- DOK PHEAP .... ១០ Fr.Suisse

៣៤- PRUM MOLITTA .... ១០ Fr.Suisse

៣៥- កុមារា ផា វ៉ាទី .... ១០ Fr.Suisse

៣៦- កុមារា ឡុក ស៊ាងហៃ .... ១០ Fr.Suisse

៣៧- ឧបាសិកា ឈិម ប៊ួយកានីកា .... ១០ Fr.Suisse

៣៨- សោម សិទ្ធ និង សោម ចិន្ដា .... ១០ Fr.Suisse

៣៩- RITHYA CHHENG .... ១០ Fr.Suisse

៤០-	TAP SOKHEMA	១០ Fr.Suisse
៤១-	ឧបាសិកា សុក ញ៉ូយ	១០ Fr.Suisse
៤២-	ឧបាសក មាស សុខ និង ភរិយា	១០ Fr.Suisse
១-	ឧបាសក ប៊ុន ហេង ឧបាសិកា ជុំ សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ ..	២០០អូស្ត្រាលី
២-	ឧបាសក ឈិត ទ្រី និង ឧបាសិកា បាន់ ណៃហ៊ាង	១០០អូស្ត្រាលី
៣-	ឧបាសិកា សុក សុពណ្ណី	១០០អូស្ត្រាលី
៤-	ឧបាសិកា លឹម ស៊ូណៃ	១០០អូស្ត្រាលី
៥-	ឧបាសិកា លីវ ទូច	១០០អូស្ត្រាលី
៦-	ឧបាសក ឌី មុយ និង ឧបាសិកា អ៊ូច ឌឹង	១០០អូស្ត្រាលី
៧-	ឧបាសក សរ ប៊ុនធៀង ព្រមទាំងបុត្រ	១០០អូស្ត្រាលី
៨-	អ្នកស្រី សេង សៀងឈុន និងបុត្រ សេង ចាន់មុនី	១០០អូស្ត្រាលី
៩-	លោក ឡៅ គិមងួន និង អ្នកស្រី ដួង លី	១០០អូស្ត្រាលី
១០-	ឧបាសក រស់ សារ៉ែន និង ឧបាសិកា គង់ សារឿង	៥០អូស្ត្រាលី
១១-	ឧបាសិកា ឯក សុផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០អូស្ត្រាលី
១២-	ឧបាសិកា ឈឿ រឿត	៥០អូស្ត្រាលី
១៣-	ឧបាសិកា លឹម ស៊ូឆេង និងបុត្រីឧបាសិកា ម៉េង ប៊ុនធារី	៥០អូស្ត្រាលី
១៤-	ឧបាសក យង់ គិមសាន និង ឧបាសិកា ម៉ាលី	៥០អូស្ត្រាលី
១៥-	លោក ស៊ូ ឃីម និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៥០អូស្ត្រាលី
១៦-	លោក សេង ស្រ៊ុន និង អ្នកស្រី សុក ហ្គេច ព្រមទាំងបុត្រ ..	៥០អូស្ត្រាលី
១៧-	អ្នកស្រី រត្ថា ស៊ៀវ ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	៥០អូស្ត្រាលី
១៨-	ក្រុមគ្រួសារឧបាសិកា ឈ គឹមស៊ីន	៥០អូស្ត្រាលី

១៩- ឧបាសក ភិន ហាច និង ឧបាសិកា ពេជ្រ សឿម .... ៣០អូស្រ្តាលី

២០- ឧបាសិកា ជី អួន ព្រមទាំងបុត្រី .... ៣០អូស្រ្តាលី

២១- ឧបាសក សៀវ មាស ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... ៣០អូស្រ្តាលី

២២- ឧបាសិកា ផរ វ៉ាណ្ណី ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... ៣០អូស្រ្តាលី

២៣- លោក សរ ឆុន និង អ្នកស្រី យក ឆៀង .... ៣០អូស្រ្តាលី

២៤- ឧបាសក អ៊ឹង ស្បោង ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... ២៥អូស្រ្តាលី

២៥- ឧបាសិកា ផរ វណ្ណី ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... ២៥អូស្រ្តាលី

២៦- ឧបាសក តាន់ ស៊ុនឡាយ និង ឧបាសិកា ឡេង គិមហ៊ុយ .... ២០អូស្រ្តាលី

២៧- លោក តូ សាវើន អ្នកស្រី មាន សុវត្ថិ .... ២០អូស្រ្តាលី

២៨- ឧបាសក ចា វ៉ាន់ និង ឧបាសិកា យ៉ុម .... ២០អូស្រ្តាលី

២៩- ឧបាសក ជួន សុខ និង ភរិយា .... ២០អូស្រ្តាលី

៣០- ឧបាសក ញាន ហេងម៉ូវ ឧបាសិកា ស៊ា ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ . ២០អូស្រ្តាលី

៣១- ឧបាសិកា មាឃ សុផាន .... ២០អូស្រ្តាលី

៣២- លោក ឈុន គរី និង ភរិយា .... ២០អូស្រ្តាលី

៣៣- លោក តាំង ឡារីត និង អ្នកស្រី ឈុន ពិសិដ្ឋ ព្រមទាំងបុត្រ ២០អូស្រ្តាលី

៣៤- អ្នកស្រី ផន ដារា .... ២០អូស្រ្តាលី

៣៥- ឧបាសក លឿង កែម ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... ២០អូស្រ្តាលី

៣៦- ឧបាសិកា ស៊ូ អេម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០អូស្រ្តាលី

៣៧- ឧបាសិកា ឈៀង ឃន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០អូស្រ្តាលី

៣៨- ឧបាសិកា បាក់ លីលៀងហេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០អូស្រ្តាលី

៣៩- ឧបាសក ប៉ុច វឿត ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... ២០អូស្រ្តាលី

៤០-	ឧបាសិកា ហ៊ុន សឿង	២០អូស្ត្រាលី
៤១-	អ្នកស្រី សេង ស្រីម៉ៅ ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	១៥អូស្ត្រាលី
៤២-	ឧបាសក អ៊ឹង សៀ្បង និង ឧបាសិកា ណាំ ស៊ាងអ៊ឹង	១៥អូស្ត្រាលី
៤៣-	ឧបាសិកា សុខ យូ	១០អូស្ត្រាលី
៤៤-	អ្នកស្រី សុខ ណារី	១០អូស្ត្រាលី
៤៥-	ឧបាសិកា កូវ សារី	១០អូស្ត្រាលី
៤៦-	ឧបាសិកា ស៊ីវ វួច	១០អូស្ត្រាលី
៤៧-	ឧបាសិកា នូ សាមុត	១០អូស្ត្រាលី
៤៨-	ឧបាសិកា គុយ ថៅ	១០អូស្ត្រាលី
៤៩-	ឧបាសិកា អ៊ុង ទូច ព្រមទាំងកូនចៅ	១០អូស្ត្រាលី
៥០-	ឧបាសិកា ណាំ ហេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០អូស្ត្រាលី
៥១-	ឧបាសិកា វ៉ា សេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០អូស្ត្រាលី
១-	ឧបាសិកា កាន់ គីន ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០០០បាត
២-	ឧបាសក ជុំ ណង និង ឧបាសិកា ជៀម អ៊ន ព្រមទាំងបុត្រ	២០០០បាត
៣-	លោក ភួង ពុយ និង អ្នកស្រី អ៊ឹង ណង់ពិន ព្រមទាំងបុត្រ ..	២០០០បាត
៤-	លោកយាយ លាង លឹម និងលោកយាយ លឹម ហៀក +បុត្រ	១១០០បាត
៥-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តទឹកជុំបរមគង្គាបន្ទាយនាង	១០១០បាត
៦-	លោកយាយ ហ៊ាង វួចលី	១០០០បាត
៧-	ឧបាសក ចេង សោភ័ណ និង ឧបាសិកា សារ៉ាយ គឹមឡើង ..	១០០០បាត
៨-	លោក ឆៃ ហេង និង អ្នកស្រី អ៊ឹង ស៊ីវគាំង ព្រមទាំងបុត្រ ..	១០០០បាត
៩-	លោក អ៊ឹង វណ្ណម៉ៅ អ្នកស្រី ហេង ហ៊ុយឡេង ព្រមទាំងបុត្រ	១០០០បាត

១០- ឧបាសក ជឹម ជំនិត និងមាតា ទូត អាត .... ៥០០បាត

១១- ឧបាសិកា អ៊ិន ឈូក ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០០បាត

១២- ឧបាសិកា ថន លាត .... ៥០០បាត

១៣- លោក លី សែ និង អ្នកស្រី ខា គាំង ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០០បាត

១៤- ពុទ្ធបរិស័ទ និគម .... ៤០០បាត

១៥- ឧបាសក ធី .... ៣០០បាត

១៦- ម៉ា ភឿង ភេម .... ២០០បាត

១៧- លោកយាយ រស់ ខាត់ .... ២០០បាត

១៨- លោក ជូន ធានហាក់ អ្នកស្រី ឡុង ធីតា .... ២០០បាត

១៩- គ្រូពេទ្យ ថាច់ រដ្ឋា .... ២០០បាត

២០- ឧបាសិកា ហេង គឹមស៊្រួរ .... ២០០បាត

២១- លោកតា ជុន លោកយាយ លន .... ២០០បាត

២២- ឧបាសិកា ជុន យិន .... ២០០បាត

២៣- ឧបាសិកា អៀង ហ៊្គិច ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០០បាត

១- ឧបាសិកា ថោង រេន និងពុទ្ធបរិស័ទវត្តឥន្ទ្រញាណ កំពង់សោម ២០០.០០០៛

២- លោក លឹម តាយសេង អ្នកស្រី ស៊ាវ ហ៊ុយស៊ាងព្រមទាំងបុត្រ ២០០.០០០៛

៣- លោកតា សុទ្ធ ឃុនប៊ុន និងលោកយាយ អ៊ុក ប៉ោក .... ១៥០.០០០៛

៤- លោក សុទ្ធ ឃុនថាល និងអ្នកស្រី ឃិន មឿន ព្រមទាំងបុត្រ . ១៥០.០០០៛

៥- ឧ.សិ ហែម សុវណ្ណ+ឧ.សិ ម៉ិល ឈូក+កូន អ៊ូច សុផាន់ណារិទ្ធ ១០០.០០០៛

៦- ពុទ្ធបរិស័ទក្រុងកំពង់សោមចូលតាមលោកយាយ សុខ ណៃ . ១០០.០០០៛

៧- ឈុនតាវ+លីទ្រី+តាំងសេងហួយ+តៃអៀង+នាងច័ន្ទអូន ...... ១០០.០០០៛

៨- ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទវត្តពិជ័យសាគរ ឃុំពោធិបាន .... ៧០.០០០៛
៩- ក្រុមលោកតា ស៊ន សេម .... ៦០.០០០៛
១០- លោកគ្រូ ប្រាជ្ញ ក្រម៉ុលមាស .... ៥០.០០០៛
១១- ឧបាសិកា អ៊ិន ឈួក .... ៥០.០០០៛
១២- ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទភ្នំអណ្តើក .... ៥០.០០០៛
១៣- ឧបាសិកា ខ្លឹង ណាត ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០.០០០៛
១៤- ឧបាសិកា ជាម មួន និង ឧបាសិកា ផេង អ៊ាន ព្រមទាំងកូនចៅ ៤០.០០០៛
១៥- ម៉ា ឧបាសិកា ឈុន ស៊ន .... ៤០.០០០៛
១៦- ឧបាសក ជា សុផន និង ឧបាសិកា វ៉ូ សេងឡាង ព្រមទាំងបុត្រ ៤០.០០០៛
១៧- នាង ថៃ ស្រីនាង .... ៤០.០០០៛
១៨- អ្នកគ្រូពេទ្យ ង៉ាន់ វឌ្ឍា និង អ្នកគ្រូពេទ្យ ឈីវ ចាន់ថា .... ៤០.០០០៛
១៩- ឧបាសិកា វ៉ូ នី .... ៣២.០០០៛
២០- ឧបាសិកា ប៊ូ សៀកលីវ និង មាតា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៣០.០០០៛
២១- ឧបាសិកា លាង គាវ .... ៣០.០០០៛
២២- ឧបាសិកា កែវ ជីន និងកូន តន់ វិរៈ និងភរិយា +បុត្រ .... ៣០.០០០៛
២៣- កញ្ញា ជា ស៊ីវអ៊ាង និង កញ្ញា ជា ស៊ីវអេង .... ៣០.០០០៛
២៤- ឧបាសិកា មុយ ឆេង .... ៣០.០០០៛
២៥- ឧបាសិកា ឆាង ចំរើន .... ៣០.០០០៛
២៦- ឧបាសិកា ហែម វ៉ាត់ .... ៣០.០០០៛
២៧- លោក ជឹង ម៉េងជី និង អ្នកស្រី សេង វ៉ានី ព្រមទាំងបុត្រ ..... ៣០.០០០៛
២៨- អ្នកស្រី ខាត់ ផាន់លី និង ឧបាសិកា ភី .... ២៥.០០០៛

២៩- ឧបាសិកា មាស សោភា .... ២៥.000៛

៣0- លោកយាយច្រើននាក់ .... ២១.000៛

៣១- ក្រុមលោកតា ស៊ីវ .... ២១.000៛

៣២- ឧបាសក ង៉ែត យឹន ឧបាសិកា កង សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ .... ២0.000៛

៣៣- ឧបាសិកា មុយ លាង .... ២0.000៛

៣៤- កញ្ញា ច័ន្ទ រស្មី .... ២0.000៛

៣៥- ម៉ា លាង គាវ .... ២0.000៛

៣៦- លោក ហេង និង ឧបាសិកា ប៊ិន ផល្លា .... ២0.000៛

៣៧- ឧបាសិកា សោ យិន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២0.000៛

៣៨- ឧបាសិកា ប៉េង សុខលីម .... ២0.000៛

៣៩- ឧបាសក ង៉ោ ម៉េងអង និង គ្រួសារ ព្រមទាំងបុត្រ .... ២0.000៛

៤0- លោកយាយ នៅ ចេង .... ២0.000៛

៤១- ឧបាសិកា សេង គ្រីថាវី .... ២0.000៛

៤២- កញ្ញា ស៊ន ពីន និង ក្រុមគ្រួសារ .... ២0.000៛

៤៣- លោក សួ សារ៉ុម អ្នកស្រី ជូ ឈុនរ័ត្ន .... ២0.000៛

៤៤- នាង ណើ និង នាង សុជាតិ .... ២0.000៛

៤៥- ឧបាសិកា ហ៊ា .... ២0.000៛

៤៦- ឧបាសិកា ចាន់ លី .... ២0.000៛

៤៧- ឧបាសិកា សេង អៃ .... ២0.000៛

៤៨- ឧបាសក តាំង ប៉េងហៃ និង ឧបាសិកា ហៀក .... ២0.000៛

៤៩- កញ្ញា ប៊ិត .... ២0.000៛

៥០-	លោកតា កៅ ឈឺន និង ភរិយា	២០.០០០៛
៥១-	ឧបាសក ហ៊ត ឧបាសិកា ចន	២០.០០០៛
៥២-	លោក ខឿន សុជាតិ និង ខឿន ចាន់មុនី	២០.០០០៛
៥៣-	ឧបាសិកា ស៊ុយ រ៉ាន់ ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៥៤-	ឧបាសិកា ញ៉ិប ស៊ីនួន	២០.០០០៛
៥៥-	ឧបាសិកា ណយ និង ឧបាសិកា ឈឿត	២០.០០០៛
៥៦-	លោកយាយច្រើននាក់	២០.០០០៛
៥៧-	ឧបាសិកា ឈីវ ចាំង ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៥៨-	ឧបាសក តឿម និង ឧបាសិកា សត់	២០.០០០៛
៥៩-	ឧបាសិកា លេ ណន	២០.០០០៛
៦០-	ឧបាសក ជុំ សុវណ្ណ និង ឧបាសិកា រាជ យឿង និង រាជ យ៉ង់ ..	២០.០០០៛
៦១-	ម៉ា ឧបាសិកា ហុក គីម	២០.០០០៛
៦២-	លោកយាយ ម៉ែន តុង ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៦៣-	ឧបាសក ស៊ាន រើន	២០.០០០៛
៦៤-	លោកតា ឈុន ឈឺន លោកយាយ អង អុន ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៦៥-	លោកយាយ ប្រាង សុភី	២០.០០០៛
៦៦-	ឧបាសិកា ឆាន់ ហេង ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៦៧-	លោកតា ឈុំ លោកយាយ យ៉ែម ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៦៨-	ពុទ្ធបរិស័ទក្តាំងងា	២០.០០០៛
៦៩-	លោក អៀង ហ៊ួរ អ្នកស្រី យូ អេង ព្រមទាំងបុត្រ	២០.០០០៛
៧០-	ម៉ា ឧបាសិកា តុក អៀង	២០.០០០៛

៧១- ឧបាសិកា អ៊ុំង មុយជូ .... ២០.០០០៛

៧២- និស្សិត ប៊ិច មករា .... ២០.០០០៛

៧៣- ឧបាសក លី ទ្រី និង ឧបាសិកា ឈុន គាវ .... ២០.០០០៛

៧៤- ឧបាសិកា ពៅ គឹមលាង ហៅញ៉ូ ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០.០០០៛

៧៥- ពុទ្ធបរិស័ទ អៀន រី និង អៀន យិន .... ២០.០០០៛

៧៦- ឧបាសក ទឹម ម៉ន និង ឧបាសិកា ជា ហ៊ឹម .... ២០.០០០៛

៧៧- ឧបាសក មាស មួន ឧបាសិកា ស៊ែល សុខុន ព្រមទាំងកូនចៅ ២០.០០០៛

៧៨- ឧបាសក ម៉ក់ ជា និង ឧបាសិកា សើ ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០.០០០៛

៧៩- ឧបាសិកា គឹម ហ៊ាង .... ២០.០០០៛

៨០- ឧបាសក ជាន និង ឧបាសិកា គាត (ឃុំពោធិបាន) .... ២០.០០០៛

១- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ១៤.០០០៛ មានចំនួន ១ នាក់

២- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ១៥.០០០៛ មានចំនួន ៣ នាក់

៣- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ១១.០០០៛ មានចំនួន ១ នាក់

៤- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ១០.០០០៛ មានចំនួន ៥១ នាក់

៥- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ៩.០០០៛ មានចំនួន ២ នាក់

៦- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ៨.០០០៛ មានចំនួន ២ នាក់

៧- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ៧.០០០៛ មានចំនួន ១ នាក់

៨- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ៦.៥០០៛ មានចំនួន ១ នាក់

៩- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ៦.០០០៛ មានចំនួន ៣ នាក់

១០- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល ៥.០០០៛ មានចំនួន ៤៥ នាក់

១១- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៤.០០០៛	មានចំនួន	៤ នាក់
១២- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៣.៥០០៛	មានចំនួន	១ នាក់
១៣- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៣.០០០៛	មានចំនួន	៩ នាក់
១៤- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២.០០០៛	មានចំនួន	១៣ នាក់
១៥- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១.០០០៛	មានចំនួន	៣ នាក់
១៦- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៥០០៛	មានចំនួន	១ នាក់
១៧- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៣ ដុល្លារ	មានចំនួន	៤ នាក់
១៨- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២ ដុល្លារ	មានចំនួន	២ នាក់
១៩- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១ ដុល្លារ	មានចំនួន	២ នាក់
២០- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១០០ បាត	មានចំនួន	១០ នាក់
២១- ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១៥០ បាត	មានចំនួន	១ នាក់

≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈

បោះពុម្ព ៥០.០០០ ក្បាល
សម្រាប់ជាធម្មទាន
ក្នុងតម្លៃ ១៨.០០០ ដុល្លារ
នៅភ្នំពេញ

I

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា
ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត-ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
រាជធានីភ្នំពេញ	-04h45 mn -05h00 mn -12h15 mn -18h00 mn -19h00 mn -19h30 mn -20h00 mn -20h30 mn	-FM 98 MHz -FM 99 MHz -FM 96 MHz -FM 95 MHz -AM 918 MHz -FM 97 MHz -FM 98 MHz -FM 96 MHz
ក្រុងព្រះសីហនុ	-05h30 mn -06h00 mn -13h00 mn -20h00 mn	-FM100.5MHz -FM 92 MHz -FM 92 MHz -FM100.5MHz
ខេត្តបាត់ដំបង	-05h30 mn -06h00 mn -18h00 mn -18h30 mn -19h30 mn	-FM103.2MHz -FM 96 MHz -FM 91 MHz -FM 96 MHz -FM103.2MHz

សុខា សទ្ធម្មទេសនា

ការសម្តែងនូវព្រះសទ្ធម្ម នាំមកនូវសេចក្តីសុខ

II

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត~ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
ក្រុងប៉ៃលិន	-18h00 mn	-FM 90.5MHz
ខេត្តសៀមរាប	-05h00 mn -18h30 mn	-FM 98 MHz -FM100.5MHz
ខេត្តពោធិ៍សាត់	-06h00 mn	-FM 98.5MHz
ខេត្តកំពត	-18h30 mn	-FM93.25MHz
ខេត្តកំពង់ចាម	-05h30 mn	-FM100.5MHz
ខេត្តព្រះវិហារ	-18h30 mn	-FM 99 MHz
ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ	-05h20 mn -17h30 mn	-FM 96.5MHz

សុខោ បុញ្ញស្ស ឧច្ចយោ

ការសន្សំបុណ្យ នាំមកនូវសេចក្ដីសុខ

សៀវភៅដែលរៀបរៀងដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ

✍ ប៊ុត-សាវង្ស ✍

១. ពាក្យពេចន៍ម៉ែឪ

២. ជំនួយសតិភាគ ១ ដល់ភាគ ៩

៣. មនុស្សជាមួយនឹងការងារ

៤. សិក្ខាបទមនុស្សល្អ

៥. ពរ៤ប្រការ

៦. ព្រះពុទ្ធភាសិត ៤៣ គាថា

៧. ខ្លឹមសារគួរយល់ដឹង

៨. ព្រះពុទ្ធសាសនា

៩. កូនមាសឪពុក

១០. ម៉ែ !!!

១១. វិធីរម្ងាប់សេចក្តីក្រោធ

១២. សុខចិត្ត និងគុណភាពនៃជីវិត

១៣. មេរៀនជីវិត